

BETÆNKNING OM

REVISION AF LOVGIVNINGEN OM MIDLER

TIL BEKÆMPELSE AF

PLANTESYGDOMME, UKRUDT OG

VISSE SKADEDYR

BETÆNKNING NR. 260

1960

ex 2 63.28/3

Statens trykningskontor

La OO-24-bet.

Indholdsfortegnelse

	Side
Indledning	3
Kapitel I. Historisk udvikling. Nugældende bestemmelser	5
Kapitel II. Bekæmpelsesmiddelovgivningens forhold til anden lovgivning	9
1. Forholdet til giftlovgivningen	9
2. Forholdet til rottellovgivningen	11
3. Forholdet til jagtlovgivningen	16
4. Forholdet til lovgivningen om bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt.....	18
5. Forholdet til gødningslovgivningen	20
6. Forholdet til arbejderbeskyttelseslov- givningen	21
Kapitel III. Foranstaltninger til imødegåelse af faren for mennesker og husdyr	22
1. Skærpede bestemmelser vedrørende de til fareklasse A henførte bekæmpelsesmidler..	23
2. Vedrørende forhandling af bekæmpelses- midler i fareklasse A	25
3. Maskinstationers forhandling af bekæm- pelsesmidler i fareklasse A og B	28
4. Transport og forsendelse af bekæmpelses- midler	28
5. Vedrørende anvendelse af bekæmpelsesmid- ler på anden måde end angivet i brugsan- visningen.....	29
6. Vedrørende tilsætning til bekæmpelsesmid- ler af præparater, der angives at forøge bekæmpelsesmidlernes virkning	31
7. Kontrol med rester af bekæmpelsesmidler i levnedsmidler og foder	31
8. Sammensætningen af landbrugsministeriets giftnavn	34
Kapitel IV. Forsknings- og oplysningsarbejde med bekæmpelsesmidler	35
1. Vedrørende forskningsarbejdet.....	36
2. Vedrørende oplysningsarbejdet.....	40

	Side
Kapitel V. Udkast til lov om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr m.v.	43
Afsnit I. Lovens område	43
afsnit II. Almindelige bestemmelser	44
Afsnit III. Foranstaltninger til imødegåelse af faren for mennesker og husdyr	47
Afsnit IV. Kontrol med bekæmpelsesmidler...	47
Afsnit V. Anerkendelse af bekæmpelsesmidler	49
Afsnit VI. Forsknings- og oplysningsarbejde	50
Afsnit VII. Afgifter	50
Afsnit VIII. Straffebestemmelser	51
Afsnit IX. Ikrafttrædelses- og overgangs- bestemmelser	52
Bemærkninger til lovudkastet	53
Kapitel VI. Udkast til bekendtgørelse om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr m.v.	69
Afsnit I. Bekendtgørelsens område	69
Afsnit II. Almindelige bestemmelser	72
Afsnit III. Om imødegåelse af faren for mennesker og husdyr	79
Afsnit IV. Om imødegåelse af faren for bier	88
Afsnit V. Forsknings- og oplysningsar- bejde med bekæmpelsesmidler	89
Afsnit VI. Offentlig afprøvning og anerkendelse	89
Afsnit VII. Privat afprøvning	93
Afsnit VIII. Kontrol med bekæmpelsesmidler...	96
Afsnit IX. Afgifter	98
Afsnit X. Overgangsbestemmelser.....	101
Afsnit XI. Straffe- og ikrafttrædelses- bestemmelser	103
Bemærkninger til bekendtgørelsesudkastet....	112
Bilag.	
1. Samarbejdet mellem forsøgsinstitutionerne og landbrugsministeriets giftnavn in.fl.	125
2. Oplysningsarbejdet	127

Indledning.

Med henblik på foretagelse af en revision af lovgivningen om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr, jfr. lov nr. 76 af 9. marts 1948 med tillægslove nr. 113 af 13. april 1954, nr. 75 af 28. marts 1956 og nr. 85 af 21. marts 1959, nedsatte landbrugsministeriet den 5. maj 1959 et udvalg, der fik til opgave at fremkomme med forslag til de ændringer i nævnte lovgivning, som i betragtning af de i den forløbne tid indvundne erfaringer skønnes påkrævede eller hensigtsmæssige.

Udvalget fik følgende sammensætning:

Professor, dr.med. F. Bonnevie, formand,
 konsulent Ole Thøgersen som repræsentant for
 de samvirkende danske landboforeninger,
 konsulent F. K. Damgaard som repræsentant for
 de samvirkende danske husmandsforeninger,
 direktør A. Stauning som repræsentant for
 erhvervsrådet for gartneri og frugtavl,
 handeleggartner, havebrugskandidat Helge Christensen
 som repræsentant for de samvirkende danske haveselskaber,
 landbrugskandidat J. M. Henriksen som repræsentant for
 landsforeningen "Dansk Frugtavl",
 prokurist Poul Møller som repræsentant for
 industrirådet,
 konsulent J. Rasmussen som repræsentant for
 engroshandelen,
 materialist Jørgen A. Pedersen som repræsentant for
 detailhandelen,
 professor, dr.med«vet. Sv. Dalgaard-Mikkelsen som repræsentant
 for landbrugsministeriets giftnavn,
 forstander J. L. Schnicker som repræsentant for
 kemikaliekontrollen,
 forstander H. Wichmand som repræsentant for
 statens skadedyrlaboratorium,
 afdelingsbestyrer, lic. Lars Hammarlund som repræsentant for
 statens plantepatologiske forsøg,
 forstander H. Ingv. Petersen som repræsentant for
 statens ukrudtsforsøg,
 fuldmægtig H. Mayntzhusen som repræsentant for
 indenrigsministeriet,
 overlæge, dr.med. Erik Uhl som repræsentant for
 sundhedsstyrelsen,

ekspeditionssekretær J. Graff Nielsen som repræsentant for
landbrugsministeriets 1. **departement**,

fuldmægtig L. Simonsen som repræsentant for
landbrugsministeriets 2. departement.

Fuldmægtig L. Simonsen har endvidere fungeret som
sekretær for udvalget.

For at fremme arbejdet i udvalget har der været nedsat
4 underudvalg, der har foretaget den forberedende behandling af
en række detailspørgsmål. Fuldmægtig Simonsen har tillige fun-
geret som sekretær for disse underudvalg.

Professor K. A. C. Bondorff, statens planteavlslabo-
ratorium, forsøgsleder, dr.phil. O. Hammer, statens biavlsfor-
søg» og ingeniør O. Lanng, A/S **Agro-Kemi**, har deltaget i møder
i udvalget.

Udvalget afgiver herved omstående betænkning med til-
hørende udkast til lov og bekendtgørelse om midler til bekæmpel-
se af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr m.v.

København i april 1960.

P. Bonnevie	Helge Christensen	Sv. Dalgaard-Mikkelsen
F. K. Damgaard	L. Hammarlund	J. M. Henriksen
E. Mayntzhusen	Poul Møller	Jørgen Graff Nielsen
J. Pedersen	H. Ingv. Petersen	J. Rasmussen
J. L. Schnicker	L. Simonsen	A. Stauning
Ole Thøgersen	Uhl	H. Wichmand.

Kapitel I.

Historisk udvikling. Nugældende bestemmelser.

Den første lov, der fastsatte bestemmelser på det heromhandlede område, var lov nr. 73 af 23. marts 1932 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme m.m., der omfattede stoffer eller blandinger af sådanne, som var eller angaves at være virksomme til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt eller dyr, der måtte anses for skadelige for de i landbrug, havebrug og skovbrug dyrkede planter.

Bekæmpelsen af plantesygdomme m.m. og dermed forbruget af bekæmpelsesmidler havde på daværende tidspunkt taget et stærkt opsving. Det havde imidlertid vist sig, at en del af de bekæmpelsesmidler, der solgtes til nævnte formål, var mere eller mindre værdiløse, og hensigten med loven var at sikre, at forbrugerne fik en vare, der svarede til, hvad der var tilsagt dem. Dette søgtes opnået ved bestemmelser om stikprøvekontrol af de på markedet værende præparater, der skulle anmeldes til politiet, ved bestemmelser om deklaration af varens indhold af virksomme stoffer m.m. samt bestemmelser om misvisende reklamering, avertering m.m.

Ved lov nr. 447 af 22. december 1939 om tillæg til for nævnte lov fastsattes, at anmeldelse skulle ske til kemikaliekontrollen, og loven indeholdt endvidere bestemmelser om salg i ubrudt originalpakning af visse bekæmpelsesmidler.

Efter at man i Danmark i 1944 var blevet bekendt med den stærkt **insektdræbende** virkning af pentaklordifenylætan (DDT), blev der ved bekendtgørelse nr. 41 af 8. februar 1945 om fluebekæmpelsesmidler og midler til bekæmpelse af plantesygdomme m.m., fremstillet af pentaklordifenylætan eller præparater med indhold heraf, i overensstemmelse med derom særlig fra landbrugets side fremsat ønske fastsat regler for fremstilling, import og forhandling af DDT. Formålet med bekendtgørelsen var foruden at indføre kontrol med fremstilling og forhandling af nævnte stof, for hvis anvendelse til fluebekæmpelse der var stor interesse, at sikre, at de til fremstillingen af det omhandlede stof nødvendige råstoffer, der kun kunne fremskaffes i begrænsede mængder, blev anvendt på den mest hensigtsmæssige måde. Under henvisning hertil kunne bekendtgørelsen udstedes i medfør af vareforsyningsloven.

Da spørgsmålet om fremskaffelse og fordeling af de til fremstilling af fluebekæmpelsesmidlerne nødvendige råstoffer allerede i 1946 ikke længere spillede nogen væsentlig rolle, og da vareforsyningsloven af denne og andre grunde ikke kunne anses for fremtidig at afgive nogen vedvarende hjemmel for etablering af den omhandlede kontrol, blev der ved lov nr. 277 af 15. maj 1946 om fluebekæmpelsesmidler fastsat lovregler om denne kontrol.

Denne lov, der var bygget på principperne for kontrollen med midler til bekæmpelse af plantesygdomme m.m., indeholdt bl.a. bestemmelser om, at fluebekæmpelsesmidler uden tilladelse fra landbrugsministeriet kun måtte sælges i ubrudte originalpakninger. Loven indeholdt endvidere bestemmelser om anerkendelse af fluebekæmpelsesmidler, hvorved bemærkes, at loven af 23. marts 1932 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme m.m. ikke indeholdt bestemmelser om anerkendelse, men at der efterhånden var fremvokset et system med frivillig anerkendelse af specialpræparater til bekæmpelse af plantesygdomme m.m. Anerkendelsen meddeltes af statens forsøgsvirksomhed i plantekultur på grundlag af en af statens plantepatologiske forsøg foretaget afprøvning efter regler, fastsat af statens planteavlssudvalg. Endvidere indeholdt loven om fluebekæmpelsesmidler bestemmelse om, at udgifterne ved kontrollen med disse skulle afholdes af fabrikanterne, medens noget tilsvarende ikke gjaldt for midler til bekæmpelse af plantesygdomme m.m.

Efter at fluebekæmpelsesmidlerne var kommet under kontrol, blev der i en række tilfælde skredet ind overfor fabrikanter, hvis fluebekæmpelsesmidler ikke indeholdt det angivne kvantum DDT« Dette medførte, at nogle fabrikanter undlod at fremstille fluebekæmpelsesmidler og i stedet herfor solgte de af dem fremstillede bekæmpelsesmidler med indhold af DDT til anvendelse ved kreaturvask og til bekæmpelse af myrer, myg o.lign. eller slet og ret insekter for på denne måde at søge at undgå kontrollen.

Den nugældende lov nr. 76 af 9. marts 1948 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr, der afløste fornævnte love, gennemførtes dels for at udelukke muligheden for omgåelse af bestemmelserne om fluebekæmpelsesmidler, dels for at bringe en række nye bekæmpelsesmidler under kontrol, dels endelig fordi det ansås for ønskeligt at foretage en revision af lovgivningen om midler til bekæmpelse af plantesygdomme

Bl. Bl.

Loven er bygget på principperne for kontrollen i henhold til de 2 fornævnte love og indeholder ingen væsentlige ændringer i forhold til loven om fluebekæmpelsesmidler. Fra loven om midler til bekæmpelse af plantesygdomme m.m. afviger den bl.a. ved bestemmelserne om, at udgifterne ved kontrollen kan pålægges fabrikanter og importører af **bekæmpelsesmidler**, og ved, at tilvirkningsdato (**indførselsdato, ompakningsdato**) skal angives på pakningen.

I de efter gennemførelsen af loven af 9. marts 1948 nærmest følgende år tog anvendelsen af kemiske midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og skadedyr indenfor landbrug, gartneri og frugtavl et kraftigt opsving, og da mange af de anvendte præparater var særdeles farlige for mennesker og husdyr, så man fra sundhedsmyndighedernes side med stigende ængstelse på denne udvikling. Landbrugsministeriet nedsatte derfor efter forhandling med indenrigsministeriet et udvalg med den opgave at overveje spørgsmålet om muligheden for at imødegå denne fare.

Dette udvalg påpegede i sin betænkning, der blev afgivet i august 1953» at de i giftloven indeholdte bestemmelser kun kommer til anvendelse for en gift, hvis denne er optaget på **giftlovens** lister, og at de helt nye, ofte særdeles farlige kemiske forbindelser, der jævnligt fremkommer, derfor ikke vil være undergivet giftlovsbestemmelserne, sålænge de ikke er optaget på disse lister. Dette forhold ville kunne imødegås ved en kraftig udvidelse af giftlovslisternes omfang, men da en gift f.eks. kan forekomme i et bekæmpelsesmiddel i en så ringe koncentration, at præparatet må anses for ret ufarligt, ville resultatet af en sådan foranstaltning blive, at der for en række præparater skulle iværksettes bestemmelser, der måtte anses for unødigt rigoristiske. Endvidere ville en sådan udvidelse af giftlovens lister ikke hindre, at bekæmpelsesmidler med indhold af hidtil ukendte gifte i stort omfang blev solgt til befolkningen, forinden disse nye gifte blev optaget på listerne. Det nævnte udvalg foreslog derfor, at de omhandlede midler blev undtaget fra giftlovgivningens bestemmelser, og at der i stedet herfor til betryggelse for borgerne blev fastsat, at midlerne ikke måtte sælges, forinden myndighederne havde taget stilling til deres giftighed, således at det kunne fastsættes, hvad der for det enkelte præparat måtte anses for at være både nødvendigt og tilstrækkeligt til at imødegå dette præparats særlige giftfare.

Den nugældende lov nr. 113 af 13. april 1954 om tillæg til lov om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr indeholder i §§ 1 og 2 bestemmelser, der svarer til forslag, der blev fremsat af det nævnte udvalg. I henhold til § 1 kan landbrugsministeren fastsætte bestemmelser om bekæmpelsesmidlers fremstilling, ind- og udførsel, mærkning, forhandling, opbevaring og anvendelse m.v., og i henhold til § 2 fastsætter et af landbrugsministeren nedsat navn (landbrugsministeriets giftnavn) på grundlag af en bedømmelse af giftvirkningen af de enkelte bekæmpelsesmidler de for hvert enkelt middel fornødne bestemmelser af den i § 1 omhandlede art.

Loven indeholder endvidere en række ændringer og tilføjelser til fornævnte lov nr. 76 af 9. marts 1948, bl.a. om, at landbrugsministeren kan fastsætte, at bekæmpelsesmiddelovgivningens bestemmelser helt eller delvis skal bringes i anvendelse på kemiske og biologiske stoffer, som uden at være egentlige plantenæringsstoffer har eller angives at have indvirkning på planternes vækst eller udvikling, og om, at et præparat, der er eller angives at være virksomt til formål, der omfattes såvel af gødningslovgivningen som af bekæmpelsesmiddelovgivningen, først må sælges efter indhentet tilladelse fra landbrugsministeren, der bestemmer, til hvilken lovgivning præparatet skal henføres. Det skal endvidere anføres, at der ved loven er givet ministeren bemyndigelse til at forbyde, at et præparat sælges som bekæmpelsesmiddel, når han skønner, at det har så ringe virkning, at betegnelsen bekæmpelsesmiddel er vildledende.

I henhold til § 5 i loven af 13. april 1954 skulle loven optages til revision senest 2 år efter dens ikrafttræden. Revisionen blev imidlertid ved lov nr. 75 af 28. marts 1956 udskudt til folketingsåret 1958-59 og ved lov nr. 85 af 21. marts 1959 yderligere udskudt til folketingsåret 1960-61.

Ved sidstnævnte lov er der foretaget en tilføjelse til § 2 i loven af 13. april 1954, hvorefter udgifterne ved giftnavnets virksomhed efter ministerens nærmere bestemmelse skal dækkes ved afgifter, der pålignes fabrikanter og importører af bekæmpelsesmidler.

I medfør af fornævnte love af 9. marts 1948 og 13. april 1954 ex der udstedt en række bekendtgørelser, hvoraf følgende er i kraft: Bekendtgørelse nr. 325 af 1. november 1954 om midler

til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr med tillæg nr. 157 af 9. maj 1955» nr. 299 af 8. december 1955, nr. 350 af 28. december 1956, nr. 168 af 12. juni 1957» nr. 239 af 11. juli 1958, nr. 348 af 19. december 1958, nr. 112 af 31. marts 1959 og nr. 93 af 10. marts 1960.

Kapitel II.

Bekæmpelsesmiddellovgivningens forhold til anden lovgivning.

1. Forholdet til giftlovgivningen.

Den nugældende giftlov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 369 af 8. december 1954 af lov om gifte og andre for sandheden farlige stoffer, indeholder i § 1, stk. 4, bestemmelse om, at de af lov nr. 76 af 9. marts 1948 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr omfattede bekæmpelsesmidler ikke berøres af giftlovens regler, såfremt de foreligger i originalpakning, der opfylder de i medfør af bekæmpelsesmiddellovgivningen fastsatte bestemmelser til imødegåelse af den med deres anvendelse forbundne giftfare.

Et af indenrigsministeriet til behandling af spørgsmålet om revision af giftloven nedsat udvalg har den 16. september 1959 afgivet betænkning, bl.a. indeholdende udkast til en ny giftlov.

I dette udkast foreslås en tilsvarende afgrænsning overfor bekæmpelsesmiddellovgivningen som den nugældende, idet udkastet i § 1, stk. 5» indeholder en bestemmelse om, at de i medfør af bekæmpelsesmiddellovgivningen givne bestemmelser ikke berøres af giftloven, der alene finder anvendelse på gifte og sundhedsfarlige stoffer i det omfang, hvori bekæmpelsesmiddellovgivningen ikke indeholder bestemmelser vedrørende disse. Det bestemmes endvidere, at bekæmpelsesmidler iøvrigt ikke berøres af giftlovens regler, såfremt de foreligger i originalpakning, der opfylder de i medfør af bekæmpelsesmiddellovgivningen fastsatte bestemmelser til imødegåelse af den med deres anvendelse forbundne giftfare.

I bemærkningerne til giftlovsudkastet anføres det, at der ved de foreslåede bestemmelser sikres en ganske klar afgrænsning på dette område, idet det forudsættes, at landbrugsministeriets giftnavn ved klassificeringen af bekæmpelsesmidler tager

de giftige og sundhedsfarlige momenter ved samtlige indholdsstoffer, herunder bl.a. opløsningsmidler, i betragtning.

I **giftlovsudkastets § 5** stk. 4, foreslås fastsat, at politiet skal nægte at påtegne rekvisioner på gifte til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr, idet rekvirenterne skal henvises til at anvende de i handelen værende, af landbrugsministeriets giftnavn klassificerede **bekæmpelsesmidler**. Det bemærkes herved, at det i § 1, stk. 1, i et af nævnte udvalg afgivet udkast til en bekendtgørelse om anvendelse af visse gifte og sundhedsfarlige stoffer foreslås fastsat, at til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr må de på giftlovens lister optagne stoffer kun anvendes i form af et bekæmpelsesmiddel, som er klassificeret i overensstemmelse med bekæmpelsesmiddellovgivningen. Endvidere skal i denne forbindelse bemærkes, at § 1, stk. 2, i nævnte **bekendtgørelsesudkast** indeholder en bestemmelse om, at til bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt, jfr. lov bekendtgørelse nr. 48 af 28. februar 1958, må de på giftlovens lister optagne stoffer kun anvendes i form af et bekæmpelsesmiddel, der er godkendt hertil ifølge den nævnte lovgivning.

I § 17 i et af giftlovsrevisionsudvalget afgivet udkast til bekendtgørelse om fremstilling, udlevering og opbevaring af gifte og sundhedsfarlige stoffer foreslås det at ophæve bl.a. følgende af indenrigsministeriet udstedte bekendtgørelser, der i henhold til § 45, stk. 2, b, i bekendtgørelse nr. 325 af 1. november 1954 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr, jfr. § 2 i bekendtgørelse nr. 133 af 13. april 1954, stadig gælder for midler, der sælges til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr:

nr. 50 af 27. februar 1948 om ændrede regler for alfa-naphthylthiourinstofs optagelse på de lov nr. 34 af 28. februar 1931 om gifte og andre for sundheden farlige stoffer vedføjede giftlister og om særlige regler for opbevaring m.v. af dette stof og blandinger heraf

nr. 398 af 20. september 1950 om ændrede regler for optagelse af sure og normale alkali- og ammoniumsalte af flussyre (fluorbrinte) og fluorsiliciumbrinte på giftlovens lister,

nr. 60 af 13. marts 1954 om thallium og

nr. 61 af 13. marts 1954 om blodkoagulationshæmmende stoffer.

I henhold til disse bekendtgørelser kan bekæmpelsesmid-

ler med indhold af de i bekendtgørelserne nævnte stoffer for tiden sælges til bekæmpelse af en række af de i **bekæmpelsesmiddel-**lovens § 1 nævnte skadedyr uden at være klassificeret af landbrugsministeriets giftnavn og uden at være forsynet med en af nævnet godkendt etikette under forudsætning af, at midlerne sælges i overensstemmelse med de i de nævnte bekendtgørelser fastsatte **bestemmelser**, herunder om indhold af virksomme stoffer og om mærkning af emballagen. Løvrigt gælder bestemmelserne i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴ for disse bekæmpelsesmidler, d.v.s. bl.a. bestemmelserne om anmeldelse til kemikaliekontrollen, bogføring, deklaration og salg i originalpakning samt om forsigtighedsforanstaltninger.

Ved de nævnte fire bekendtgørelses bortfald vil de pågældende bekæmpelsesmidler fuldtud blive omfattet af bekæmpelsesmiddelovgivningens bestemmelser og skal følgelig klassificeres af giftnavnet og forsynes med en af nævnet godkendt etikette. Det vil derfor være nødvendigt, at der fastsættes bestemmelser om, at de pågældende midler i en overgangsperiode kan sælges uden at være klassificeret og uden at være forsynet med en af nævnet godkendt etikette, såfremt midlerne sælges i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.

2. Forholdet til rottelovgivningen.

Ved § 10 i lov nr. 116 af 31. marts 1938 om udryddelse af rotter er indenrigsministeren bemyndiget til efter forhandling med landbrugsministeren og handelsministeren at påbyde kontrol med heri landet fremstillede eller fra udlandet indførte midler til udryddelse af rotter og til at foreskrive nærmere regler om handel og reklamering med sådanne midler. Indenrigsministeren er endvidere bemyndiget til efter nærmere af ham fastsatte bestemmelser at meddele godkendelse af egnede rotteudryddelsesmidler med det formål at vejlede bl.a. kommuner ved valg og indkøb af sådanne midler. Udgifterne ved kontrolforanstaltninger og ved midlernes godkendelse, herunder efterfølgende kontrol med godkendte midler, kan pålægges de pågældende virksomheder.

I henhold til disse bemyndigelser har indenrigsministeren i bekendtgørelse nr. 144 af 21. april 1953 om kontrol med og godkendelse af rotteudryddelsesmidler fastsat nærmere bestemmelser om kontrol med disse midler, herunder om skriftlig anmeldelse til kemikaliekontrollen, om deklaration på pakningerne af midler-

nes indhold m.v. og om udtagning af prøver til nærmere **undersøgelse**. Endvidere er der i bekendtgørelsen fastsat nærmere bestemmelser om godkendelse af sådanne midler. Godkendelse sker efter en afprøvning af midlerne på skadedyrlaboratoriet.

Ved bekendtgørelse nr. 225 af 27. august 1957 om afgifter for kontrol med og godkendelse af rotteudryddelsesmidler har indenrigsministeriet fastsat, at der til dækning af kemikaliekontrollens udgifter på dette område af vedkommende fabrikanter eller importører skal erlægges afgifter efter en i bekendtgørelsen fastsat skala. **Det** er endvidere i bekendtgørelsen **fastsat**, at der for afprøvning med henblik på godkendelse skal erlægges de med afprøvningen forbundne **udgifter**, dog mindst **300 kr.**, og endvidere en fast årlig afgift på **300 kr.** til dækning af de med periodiske undersøgelser af godkendte midler forbundne udgifter.

Der er i udvalget enighed om, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at midler til bekæmpelse af rotter overføres til bekæmpelsesmiddelovgivningens område, således at disse midler fremtidig på samme måde som f.eks. midler til bekæmpelse af mus og mosegrise skal klassificeres af landbrugsministeriets giftnavn og forsynes med en af nævnet godkendt etikette.

Da kontrollen med rotteudryddelsesmidlerne som foran nævnt allerede nu udøves af kemikaliekontrollen, og da kontrolbestemmelserne i fornævnte bekendtgørelse af 21. april 1953 stort set svarer til kontrolbestemmelserne i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen, vil overførelsen af rottemidlerne til **bekæmpelsesmiddel-** lovgivningens område ikke medføre nogen ændring i udøvelsen af denne kontrol.

Den i bekendtgørelsen af 21. april 1953 omhandlede godkendelse af rotteudryddelsesmidler tænkes ved midlernes overførelse til bekæmpelsesmiddelovgivningen afløst af den i sidstnævnte lovgivning omhandlede anerkendelse af bekæmpelsesmidler, hvorved dog bemærkes, at indenrigsministeriet ønsker, at spørgsmål om meddelelse af anerkendelse af og om den særlige efterkontrol med anerkendte rotteudryddelsesmidler fortsat skal henhøre under indenrigsministeriet som et led i administrationen af rotteloven. Anerkendelsesforsøg og efterkontrol skal som hidtil udføres af skadedyrlaboratoriet i samarbejde med indenrigsministeriets konsulenter i rottesager.

Indenrigsministeriet vil efter det oplyste overveje at

fremsætte forslag om, at der i stedet for de nugældende bestemmelser i rottelovens §§ 10 og 11 indføres en bestemmelse, der henviser til bekæmpelsesmiddelovgivningen. Det skal herved bemærkes, at § 11, stk. 1, bestemmer, at såfremt det må anses for sandsynligt, at visse rottedråbende midler vil kunne medføre fare for menneskers eller husdyrs sundhed, kan indenrigsministeren efter sundhedsstyrelsens indstilling bestemme, at brugen og salget af sådanne midler begrænses, underkastes særlige vilkår eller helt forbydes. Det er overfor udvalget oplyst, at denne hjemmel er blevet benyttet i et par tilfælde til at nedlægge salgsforbud, f.eks. mod et rottebekæmpelsesmiddel, der var pakket ind som flødekarameller. En tilsvarende udtrykkelig hjemmel til i visse tilfælde at forbyde salg af et bekæmpelsesmiddel indeholdes ikke i den nugældende bekæmpelsesmiddelovgivning, og udvalget foreslår, at der i den kommende lov om bekæmpelsesmidler søges fastsat en bestemmelse om, at landbrugsministeren kan forbyde salg af bekæmpelsesmidler, der efter hans skøn frembyder særlig risiko for mennesker eller husdyr.

Overførelsen af rottemidlerne til bekæmpelsesmiddelovgivningen medfører endvidere, at indenrigsministeriets fornævnte bekendtgørelse af 21. april 1953 **må** ophæves. Det skal herved bemærkes, at bekendtgørelsen i § 4, stk. 2, indeholder en bestemmelse om, at i tilfælde, hvor procent og art af virksomme stoffer ikke nøjagtigt kan angives, f.eks. ved bakteriekulturer, strandløgssprøparater o.lign., meddeler indenrigsministeriet tilladelse til fravigelse af bestemmelserne om deklaration af procent og art af virksomme stoffer og procent af fyldstoffer, vand eller andre opløsningsmidler. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den nugældende bekæmpelsesmiddelovgivning, og udvalget foreslår, at der i den kommende bekæmpelsesmiddelov søges fastsat en sådan **bestemmelse.**

Det er indenrigsministeriets ønske, at fornævnte bekendtgørelse af 27. august 1957 om afgifter ved kontrol med og godkendelse af rotteudryddelsesmidler i sin helhed ophæves, og at landbrugsministeriet opkræver de nødvendige beløb til dækning af de med kontrollen m.m. med rottebekæmpelsesmidlerne forbundne udgifter. Såfremt dette bliver resultatet, opstår der spørgsmål om, hvorvidt landbrugsministeriet skal pålægge fabrikanter og importører af rottebekæmpelsesmidler særlige afgifter, idet af-

gifter som de, der opkræves hos fabrikanter og importører af bekæmpelsesmidler i henhold til § 37 i bekendtgørelsen af **1. november 1954** om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr, som ændret ved bekendtgørelse nr. 112 af 31. marts 1959 (**50 kr.** om året for hvert middel samt **1%** af den årlige omsætning af hvert middel) ikke vil indbringe tilstrækkeligt til dækning af de beløb, der nu betales af indenrigsministeriet til kemikaliekontrollen og skadedyrlaboratoriet for kontrol med **rotte-** bekæmpelsesmidlerne.

Efter de for udvalget foreliggende oplysninger udgjorde kemikaliekontrollens omkostninger ved kontrol med disse midler i finansåret **1958-59** ialt 26.448 kr., medens skadedyrlaboratoriets omkostninger ved afprøvninger med henblik på godkendelse af og ved biologisk efterkontrol med disse midler, herunder omkostningerne ved drift af rottegårde, udgjorde 28.123 kr., eller ialt 54.571 kr.

Til dækning af kemikaliekontrollens udgifter er der i nævnte finansår i henhold til afsnit I (afgifter ved **kontrolfor-**anstaltninger) i fornævnte bekendtgørelse af 27. august 1957 indgået 26.325 kr., medens der i henhold til bekendtgørelsens afsnit II (afgifter for godkendelse) er indgået **9.600 kr.** i faste afgifter a 300 **kr.** samt **3.154 kr.** i afgifter for afprøvning, eller ialt **39.079 kr.**, og indenrigsministeriet har altså i nævnte finansår ydet et tilskud på ca 15.500 kr. til de omhandlede kontrolforanstaltninger.

Efter det oplyste vil indenrigsministeriets udgifter til kemikaliekontrollen og skadedyrlaboratoriet i finansåret **1959-60** formentlig blive noget større end fornævnte beløb på 54.571 **kr.** på grund af de stedfundne lønstigninger.

Få grundlag af omsætningen af rottebekæmpelsesmidler i finansåret 1958-59 **kan** det anslås, at der i afgifter af disse midler kun vil indgå **16-17.000 kr.** årligt, såfremt disse afgifter beregnes efter de i § 37 i bekendtgørelsen af 1. november **1954**, som ændret ved bekendtgørelse nr. 112 af **31. marts 1959**, fastsatte satser.

Udvalget har overvejet, om der skulle være grundlag for at belægge disse midler med en særlig afgift til den af **kemikalie-**kontrollen **udøvede** kontrol. Efter det af kemikaliekontrollen **op-**lyste er der dog næppe basis herfor, da der ikke er større om-

kostninger for kemikaliekontrollen forbundet med kontrollen med disse midler, end der er med kontrollen med de bekæmpelsesmidler, der nu er omfattet af bekæmpelsesmiddelovgivningen.

Derimod skulle der være grundlag for, at der opkræves en særlig afgift for den af skadedyrlaboratoriet udførte efterkontrol med disse midler, d.v.s. en afgift der svarer til den af indenrigsministeriet nu opkrævede afgift på 300 kr. om året pr. middel. Efterkontrollen med disse midler koster efter **skadedyr-**laboratoriets oplysning betydeligt mere end den efterkontrol, som skadedyrlaboratoriet fører med bekæmpelsesmidler, der er omfattet af den nugældende bekæmpelsesmiddelovgivning. Dette skyldes udgiften til drift af rottegårde, hvorved bemærkes, at rotterne alene anvendes til efterprøvning af rotteudryddelsesmidler. Da en afgift på 300 kr. om året pr. middel samt skadedyrlaboratoriets indtægter ved afprøvninger og ved undersøgelser over materialers modstandsdygtighed mod angreb af rotter, hvilke indtægter efter det oplyste kan anslås til ca 3.000 kr. om året, ikke vil indbringe tilstrækkeligt til dækning af skadedyrlaboratoriets omkostninger på dette område, kan det komme på tale at forhøje den årlige afgift.

Udvalget skal endvidere pege på muligheden af, at udgifterne ved den biologiske efterkontrol med disse midler fortsat afholdes af indenrigsministeriet, og at indenrigsministeriet fortsat opkræver afgifter til dækning af disse udgifter. Som foran nævnt vil indenrigsministeriet foretrække, at udgifterne afholdes af landbrugsministeriet, og at landbrugsministeriet opkræver afgifterne, men indenrigsministeriets repræsentant i udvalget har udtalt, at såfremt landbrugsministeriet måtte foretrække, at indenrigsministeriet fortsat tager sig af også den økonomiske side af efterkontrollen, er indenrigsministeriet villig til at overveje dette.

Med hensyn til de i handelen værende **rotteudryddelses-**midler bemærkes, at de foran under 1 nævnte indenrigsministerielle bekendtgørelser nr. 50 af 27. februar 1948, nr. 60 af 13. marts 1954 og nr« 61 af samme dato bl.a. indeholder bestemmelser om **sammensætning**, salg, emballering og mærkning af visse **rotteudryddelses-**midler, der under overholdelse af de i bekendtgørelserne fastsatte bestemmelser kan sælges uden giftrekvizition. Disse midler kan sælges af alle detailhandlere uden særlig tilladelse.

Endvidere indeholder indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 333 af 22. december 1931 om opbevaring, salg og udlevering til teknisk brug af gifte og andre for sundheden farlige stoffer i § 9» stk. 2, nr. 1, bestemmelser om, at der efter rekvistion på særlig blanket uden politipåtegning til udryddelse af rotter kan erhverves strykninnitrat i pulverblandinger med et indhold af højst 5 % strykninnitrat og stærkt og holdbart farvet sort med et i vand opløseligt farvestof, strykninhvede eller anden med strykninnitrat behandlet kornsort med højst 1/2 % strykninnitrat og stærkt og holdbart farvet med rød anilinfarve samt fosformoes med et indhold af højst 2% fosfor og farvet sort med kønrøg. Disse midler må til forbrug kun sælges af apotekere og af handelsberettigede personer, der har fået særlig tilladelse dertil.

Da de sidstnævnte midler, der kun anvendes meget lidt, formentlig kun i mindre omfang forefindes færdigpakket og **etiketteret** hos de handelsberettigede, er der efter udvalgets opfattelse næppe grund til at fastsætte særlige overgangsbestemmelser for disse midler i den kommende bekæmpelsesmiddelbekendtgørelse. Det forudsættes dog herved, at den ny bekendtgørelse først kommer til at træde i kraft nogen tid efter dens offentliggørelse, således at de pågældende får en rimelig tid til at indstille sig på den nye tilstand.

Det skal sluttelig **emærkes**, at der i den ny bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler må optages en bestemmelse om, at de midler, der nu er godkendt af indenrigsministeriet, betragtes som anerkendt i henhold til bekæmpelsesmiddellovgivningens **bestemmelser**.

3. Forholdet til jagtlovgivningen.

Jagtlovens § 32, jfr. bekendtgørelse nr. 109 af 25. marts 1959 af **lov** om jagten, bestemmer i § 3²» at det er forbudt at udsætte gift uden landbrugsministerens tilladelse. Undtaget herfra er dog fosformoes for krager. Desuden undtages gift, som udsættes for rotter og mus, men giften skal anbringes således, at større dyr ikke kan få adgang til den.

Såfremt midler til bekæmpelse af rotter inddrages under bekæmpelsesmiddellovgivningens område - som det allerede er sket med hensyn til midler til bekæmpelse af mus - må der til bekæmpelse af rotter kun anvendes bekæmpelsesmidler, der er klas-

sificeret af landbrugsministeriets giftnavn og forsynet med en af nævnet godkendt etikette.

Med hensyn til bekæmpelse af krager bemærkes, at efter den nugældende ordning kan fosformoes med indhold af højst 2 io fosfor og farvet sort med kønrøg udleveres til nævnte formål mod aflevering af en særlig giftrekvisition, der ikke behøver at være påtegnet af politiet, jfr. § 9» stk. 2, nr. 2, i indenrigsministeriets fornævnte bekendtgørelse nr. 333 af 22. december 1931. Det er overfor udvalget oplyst, at der i begrænset omfang i henhold til særlige tilladelser fra landbrugsministeriet tillige anvendes fosforolie med et indhold af højst 2% fosfor til bekæmpelse af krager. Sådanne tilladelser gives kun til personer, der er kyn-dige i anvendelsen af fosforolie til dette formål. Udlevering til disse personer af fosforolie kan i henhold til indenrigsministeriets nævnte bekendtgørelse af 22. december 1931 kun ske mod aflevering af en af politiet påtegnet rekvisition. Udlevering af fosformoes og fosforolie må kun foretages af apotekere og handelsberettigede personer, der har fået særlig tilladelse hertil.

Udvalget har overvejet, om midler til bekæmpelse af krager bør inddrages under bekæmpelsesmiddelovgivningens område. Udvalget er imidlertid kommet til det resultat, at det må anses for tvivlsomt, om nogen fabrikant vil være interesseret i at fremstille et særligt bekæmpelsesmiddel til bekæmpelse af disse dyr, og udvalget mener derfor, at disse midler fortsat bør henhøre under giftlovgivningen. Det bemærkes herved, at såfremt de af giftlovsrevisionsudvalget foreslåede bestemmelser gennemføres, vil fosformoes til bekæmpelse af krager ligesom fosforolie kun kunne udleveres mod politipåtegnet rekvisition.

Da det må anses for mest hensigtsmæssigt, at der i de nye giftlovsbestemmelser gives en særlig tilladelse til anvendelse af fosformoes og fosforolie til nævnte formål, er det med indenrigsministeriets repræsentant i udvalget aftalt, at der i § 1 i det af giftlovsrevisionsudvalget udarbejdede udkast til bekendtgørelse om anvendelse af visse gifte og sundhedsfarlige stoffer indføjes en bestemmelse om, at der til bekæmpelse af krager må benyttes fosformoes med et indhold af højst 2% fosfor og farvet sort med kønrøg, og at der endvidere til nævnte formål kan anvendes fosforolie med indhold af højst 2% fosfor i tilfælde, hvor landbrugsministeren har givet tilladelse hertil i medfør af jagtlovens § 32.

Det skal endvidere anføres, at det overfor udvalget er oplyst, at landbrugsministeriet under 20. januar 1933 har udstedt et cirkulære, i hvilket landbrugsministeriet i henhold til jagtlovens § 32 har bemyndiget politimestrene til at meddele visse nærmere angivne foreninger og institutioner tilladelse til udlægning af gift for muldvarpe på nærmere angivne vilkår. Af en af landbrugsministeriet i tilknytning til ~~nævnte cirkulære~~ udstedt anvisning vedrørende anvendelse af gift for muldvarpe fremgår, at den gift, som politimestrene i henhold til cirkulæret kan give tilladelse til at anvende, er stryknin, der til dette øjemed mod afgivelse af skriftlig rekvisition udleveres fra apotekere som en 1 pct.-holdig, grønfarvet opløsning af strykninnitrat.

Det bemærkes herved, at i henhold til § 2, stk. 1, i bekendtgørelsen af 1. november 1954 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr, som ændret ved bekendtgørelse nr. 157 af 9. maj 1955» kan 1 pct.-holdig strykninnitratopløsning på nærmere angivne betingelser sælges til udryddelse af muldvarpe uden iagttagelse af bekendtgørelsens bestemmelser. Udvalget foreslår imidlertid, at strykninnitrat slettes af listen over de bekæmpelsesmidler, der omfattes af nævnte bestemmelse. Efter udvalgets opfattelse er der ingen saglig begrundelse for fortsat at undtage strykninnitrat fra bekæmpelsesmiddelovgivningens bestemmelser, hvorved bemærkes, at strykninpræparater anses for betydeligt farligere for mennesker end talliumpræparater, at tallium er mindst ligeså egnet til bekæmpelse af muldvarpe som stryknin, og at talliumpræparater til nævnte formål, som det fremgår af det nedenfor under 4 anførte, fremtidig alene vil kunne sælges i form af klassificerede bekæmpelsesmidler.

Såfremt udvalgets forslag følges, må dette medføre, at fornævnte cirkulære af 20. januar 1933 og den i tilknytning her til udstedte anvisning må ændres.

4. Forholdet til lovgivningen om bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt.

I lov om bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt, jfr. lovbekendtgørelse nr. 48 af 28. februar 1958, er der fastsat bestemmelser om bekæmpelse af muldvarpe, råger, skarver og måger.

Om bekæmpelse af muldvarpe udtales det i landbrugsministeriets cirkulære af 21. marts 1958 til samtlige amtmænd og kom-

inunalbastyrelser om bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt, at landbrugsministeriet som bekæmpelsesmiddel har godkendt **2%** blafarvede talliumsulfatopløsninger eller -pastaer, og der henvises til landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 81 af 25. marts 1954 om anvendelse af tallium til bekæmpelse af muldvarpe, i hvilken det bestemmes, at de i indenrigsministeriets fornævnte bekendtgørelse nr. 60 af 13. marts 195⁴ omhandlede talliumsulfatopløsninger eller -pastaer uden særlig tilladelse fra landbrugsministeriet kan anvendes til bekæmpelse af muldvarpe, såfremt den af indenrigsministeriet godkendte, på emballagen trykte brugsanvisning nøje følges.

Det udtales endvidere i cirkulæret, at såfremt andre stoffer ønskes anvendt til bekæmpelse af muldvarpe, må andragende om godkendelse heraf indsendes til landbrugsministeriet, og stof-fet kan ikke forventes godkendt, før det med tilfredsstillende resultat er afprøvet af statens skadedyrlaboratorium.

Da indenrigsministeriets nævnte bekendtgørelse nr. 60 af 13. marts 195⁴ om tallium som foran nævnt bortfalder ved gift-lovsrevisionens gennemførelse, bliver følgen heraf, at **tallium-**præparater til bekæmpelse af muldvarpe skal være klassificeret af landbrugsministeriets giftnavn og forsynet med en af giftnavnet godkendt etikette. Landbrugsministeriets fornævnte bekendtgørelse af 25. marts 195⁴ om anvendelse af tallium til bekæmpelse af muldvarpe må herefter ændres, og det samme gælder bestemmelserne om bekæmpelse af muldvarpe i fornævnte cirkulære af 21. marts 1958.

Spørgsmålet om bekæmpelse af råger, skarver og måger rejser ingen problemer i forhold til bekæmpelsesmiddellovgivningen, idet der, efter hvad der er oplyst overfor udvalget, ikke anvendes gift til bekæmpelse af disse dyr.

Den nævnte Lov indeholder endvidere bestemmelse om, at landbrugsministeren efter et af den stedlige kommunalbestyrelse anbefalet andragende kan give tilladelse til i fredningstiden at nedskyde **eller** på anden måde ombringe dyre- og fuglevildt, som forvolder væsentlig skade eller ulempe. Af bestemmelserne i fornævnte cirkulære af 21. marts 1958 fremgår, at der kun i tilfælde, hvor omfattende ødelæggelser truer, og andre midler er virkningsløse, vil blive givet tilladelse til anvendelse af gift. Særlig fremhæves det, at tilladelse til udlæggelse af gift for

ræve kan kan forventes meddelt rent undtagelsesvis. Disse bestemmelser frembyder derfor heller ingen problemer i forhold til bekæmpelsesmiddelovgivningen.

5. Forholdet til gødningslovgivningen.

§ 1, stk. 8, i loven af 9. marts 1948, som ændret ved lov nr. 113 af 13. april 1954, bestemmer, at såfremt et præparat er eller angives at være virksomt til formål, der omfattes såvel af lovgivningen om foder- og gødningsstoffer samt grundforbedringsmidler som af bekæmpelsesmiddeloven, må salg først finde sted efter indhentet tilladelse fra landbrugsministeren, der bestemmer, til hvilken lovgivning præparatet skal henføres.

Det er overfor udvalget oplyst, at loven om foder- og gødningsstoffer samt grundforbedringsmidler er taget op til revision, og da udvalget er af den opfattelse, at der i hver lovgivning for sig bør tages stilling til forholdet til den anden lovgivning, henstiller udvalget, at der i den nye **bekæmpelsesmiddel**lov i stedet for en bestemmelse som fornævnte indføres en bestemmelse om, at det er forbudt i avertissementer, brochurer, cirkulærer, etiketter, prislister o.lign. direkte eller indirekte at angive eller på anden måde at reklamere med, at et bekæmpelsesmiddel indeholder eller har virkning som plantenæringsstof.

Det er endvidere oplyst overfor udvalget, at landbrugsministeriet i overensstemmelse med indstilling herom fra **land**brugsministeriets tilsynsudvalg vedrørende handel med gødningsstoffer og grundforbedringsmidler har givet fabrikanter af plantebeskyttelsesmidler, hvis virksomme stoffer må anses for tillige at have virkning som plantenæringsstoffer, tilladelse til at udbyde plantebeskyttelsesmidlerne med angivelse af, hvilken mængde af det almindeligst anvendte gødningsstof den til bekæmpelsesformålet anvendte dosis af vedkommende middel svarer til. Landbrugsministeriet har endvidere på grundlag af resultaterne af officielle 3-årige forsøg med et kobberholdigt plantebeskyttelsesmiddel meddelt fabrikanten af dette middel tilladelse til at angive, at midlet virker mod kobbermangel.

Udvalget er bekendt med, at tilsynsudvalget vedrørende handel med gødningsstoffer og grundforbedringsmidler har indtaget det standpunkt, at tilladelser som fornævnte kun bør gives i tilfælde, hvor indholdet af plantenæringsstof udgør en integrerende del af bekæmpelsesmidlet og ikke er tilsat dette som en i og for sig fremmed bestanddel.

Udvalget foreslår herefter, at der til den foran foreslåede lovbestemmelse **føj**es, at såfremt et i et bekæmpelsesmiddel indeholdt stof, der er virksomt til de af loven omfattede formål, efter landbrugsministerens skøn tillige har betydning som plantenæringsstof, kan landbrugsministeren på nærmere betingelser gøre undtagelse fra nævnte forbud.

Endvidere foreslår udvalget, at der i den tilsvarende paragraf i den ny bekæmpelsesmiddelbekendtgørelse indføjes en bestemmelse om, at der under samme forudsætning af landbrugsministeriet på nærmere betingelser kan gives tilladelse til, at der i avertissementer m.v. vedrørende midlet henvises til midlets indhold af og eventuelt tillige til midlets virkning som **plantenæringsstof**.

6. Forholdet til arbejderbeskyttelseslovgivningen.

Bekendtgørelsen af 1. november 1954 bestemmer i § 22, stk. 9, at ved brugen af giftige bekæmpelsesmidler skal bestemmelserne i §§ 4 og 5 samt § 8, stk. 4, § 19, stk. 2, og § 20 i lov nr. 228 af 11. juni 1954 om arbejderbeskyttelse indenfor landbrug, skovbrug og gartneri iagttages, selvom brugen ikke sker indenfor disse erhverv. De nævnte bestemmelser vedrører **forsigtighedsforanstaltninger, forebyggelse af ulykkestilfælde og personlige beskyttelsesmidler.**

Udvalget har overvejet, om der i den nye bekendtgørelse burde henvises til andre af arbejderbeskyttelseslovgivningens bestemmelser, men er kommet til det resultat, at dette ikke kan anses for nødvendigt. Derimod ønsker udvalget at henlede opmærksomheden på to forhold, der vedrører den nævnte lovgivning, og som det formentlig bør overvejes at søge ændret.

Det ene problem vedrører børns arbejde med bekæmpelsesmidler i fareklasserne X, A og B indenfor landbrug, skovbrug og gartneri. Medens det i § 2 i bekendtgørelse nr. 149 af 30. maj 1956 om unge menneskers farlige arbejde er fastsat, at der ikke må anvendes unge mennesker under 18 år til nogen beskæftigelse med disse bekæmpelsesmidler på maskinstationer, fremgår det af § 1 i bekendtgørelse nr. 233 af 31. august 1956 om børns og unge menneskers farlige arbejde indenfor landbrug, skovbrug og gartneri, at der indenfor disse erhverv kan anvendes børn på 14 år til blanding af og sprøjtning og pudring med disse **bekæmpelsesmidler.**

Udvalgets medlemmer med undtagelse af nedennævnte mindretal er af den opfattelse, at den sidstnævnte aldersgrænse er for lav og bør sættes op til 16 år, og flertallet henstiller, at socialministeriet anmodes om at overveje en sådan forhøjelse af aldersgrænsen.

Et mindretal (A. Stauning) mener, at der ikke er tilstrækkelig begrundelse for, at den omtalte aldersgrænse sættes op.

Det andet problem vedrører arbejdstiden for medhjælpere på de ca 700 maskinstationer, der udfører bekæmpelsesarbejde for andre med giftige bekæmpelsesmidler. Efter det for udvalget oplyste arbejder disse medhjælpere i sæsonen ofte adskillige timer udover normal arbejdstid og må derfor - især i perioder, hvor de i overvejende grad beskæftiger sig med de farligere bekæmpelsesmidler - antages i særlig grad at være udsat for skadelig påvirkning, selvom de foreskrevne beskyttelsesforanstaltninger iagttages.

I henhold til § 3I i lov nr. 226 af 11. juni 1954 om almindelig arbejderbeskyttelse skal arbejdstiden tilrettelægges således, at der i hvert døgn gives arbejderne en hvileperiode af mindst 11 på hinanden følgende timer. Denne bestemmelse kan efter udvalgets opfattelse næppe i alle tilfælde antages at yde tilstrækkelig beskyttelse for de omhandlede medhjælpere, og udvalget henstiller, at socialministeriet anmodes om at tage dette problem op til nærmere undersøgelse.

Kapitel III.

Foranstaltninger til imødegåelse af faren for mennesker og husdyr.

Ved den ved lov nr. II3 af 13. april 1954 om tillæg til lov om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr og lov nr. 115 af samme dato om ændring af giftloven stedfundne overførsel af bekæmpelsesmidlerne fra giftlovgivningens område til bekæmpelsesmiddellovgivningens område bortfaldt efter en overgangsperiode kravene om, at købere af giftige bekæmpelsesmidler skulle aflevere en særlig giftrekvizition, og om, at sælgerne af disse midler skulle føre giftbøger over salget af midlerne. Endvidere bortfaldt de i henhold til giftlovgivningen fastsatte bestemmelser om, på hvilken måde pakninger med gifte, der anvendtes til **bekæmpelsesformål**, skulle mærkes.

Til afløsning af dette system er der ved afsnit III i bekendtgørelse nr. 325 af 1. november 1954 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr fastsat en række bestemmelser til imødegåelse af den med disse midler forbundne fare for mennesker og husdyr, herunder om, at intet bekæmpelsesmiddel må sælges eller anvendes erhvervsmæssigt, forinden landbrugsministeriets giftnavn har henført bekæmpelsesmidlet til en af fire nærmere angivne fareklasser og godkendt etikette og brugsanvisning for midlet. Endvidere er der fastsat bestemmelser om, hvilke almindelige angivelser - foruden de af giftnavnet for de enkelte midler fastsatte særlige bestemmelser - etiketter til de til hver fareklasse henførte midler skal indeholde. Der er tillige fastsat bestemmelser om midlernes opbevaring, forhandling og anvendelse, herunder om, at de til fareklasse X henførte midler kun må sælges af nærmere angivne personer, og om, at de til fareklasse A og B henførte bekæmpelsesmidler til forbrug kun må sælges af personer, der er berettiget til at sælge **X-midler**, samt af personer, der af politiet har fået særlig tilladelse her- til. Bekæmpelsesmidler i fareklasse X må kun købes og anvendes af personer, der har fået landbrugsministeriets tilladelse her- til, medens bekæmpelsesmidler i de øvrige fareklasser kan købes og anvendes af enhver, dog med den begrænsning, at bekæmpelses- midler i fareklasse A og B af forhandlere ikke må udleveres til personer under 16 år.

Der er i udvalget enighed om, at den ved disse bestem- melser tilvejebragte ordning stort set har virket tilfredsstil- lende, og udvalget mener, at der ikke bør foretages ændringer, der berører de til grund for denne ordning liggende principper. Derimod mener udvalget, som det fremgår af det nedenfor anførte, at der til befolkningens betryggelse bør gennemføres visse skær- pelser og yderligere foranstaltninger.

1. Skærpede bestemmelser vedrørende de til fareklasse A henførte bekæmpelsesmidler.

Den frie adgang til erhvervelse af de til fareklasse A henførte bekæmpelsesmidler, hvortil bl.a. parationmidlerne hører, har gentagne gange været udsat for kritik, ikke mindst i dagspres- sen, i forbindelse med de ulykkestilfælde, der er indtruffet, og de selvmord, der er begået med disse midler.

Udvalget er på baggrund af denne kritik af den opfattelse, at bestemmelserne om de til fareklasse A henførte bekæmpelsesmidler bør ændres, således at disse midler forbeholdes de befolkningsgrupper, der har en egentlig erhvervsmæssig interesse i anvendelse af disse midler, medens alle andre må henvises til at benytte de mindre farlige bekæmpelsesmidler i fareklasserne B og G, i hvilke fareklasser der findes midler, der kan dække ethvert rimeligt, ikke erhvervsbetonet behov.

Udvalget foreslår derfor, at der fastsættes bestemmelser om, at disse midler foruden af personer, der har fået tilladelse til anvendelse af bekæmpelsesmidler i fareklasse X, kun må anvendes af personer, der har en erhvervsmæssig interesse i midlernes anvendelse i egen bedrift, og af personer, der erhvervsmæssigt udfører bekæmpelse for andre, samt af disse personers medhjælpere.

Til sikring af, at disse midler kun kommer de personer ihænde, der er berettiget til at anvende dem, foreslås fastsat, at midlerne til forbrug kun må sælges til og kun må købes af fornævnte personer, dog med undtagelse af medhjælpere, der efter udvalgets opfattelse ikke bør have en selvstændig ret til køb af disse midler.

Det har været overvejset af udvalget, om det burde stilles som en betingelse for udlevering af et A-middel fra forhandler til forbruger, at forbrugeren afleverer en af ham underskrevet erklæring om, at det indkøbte A-middel kun vil blive anvendt erhvervsmæssigt. Dette ville imidlertid for A-midlernes vedkommende betyde en tilbagevenden til de tidligere giftrekvositioner, og tanken herom har mødt kraftig modstand hos jordbrugets og handelens repræsentanter i udvalget. Udvalget har derfor opgivet denne tanke og foreslår i stedet fastsat, at forhandleren, såfremt han ikke er bekendt med, at køberen hører til de købsberettigede personer, ikke må udlevere bekæmpelsesmidlet til køberen, medmindre denne på tilfredsstillende måde godtgør, at han hører til disse personer. For at lette kontrollen med, om de handlende opfylder denne forpligtelse, foreslås fastsat, at disse midler, forinden forhandleren udleverer dem, skal forsynes med tydelig og holdbar angivelse af forhandlerens navn og **forretningsadresse.**

Det er udvalgets opfattelse, at de til fareklasse A henførte bekæmpelsesmidler ikke bør benyttes i private haver el-

ler i de for publikum tilgængelige områder af offentlige haver, parker o.lign. eller til behandling af beplantninger i skel mod offentlige veje, og at de ej heller bør benyttes til behandling af beplantninger i skel mod private haver, medmindre vedkommende haveejer har givet tilladelse hertil, og udvalget foreslår, at der i den ny bekendtgørelse fastsættes bestemmelser herom.

2. Vedrørende forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse A.

I henhold til § 21 i bekendtgørelsen af 1. november 1954 udstedes tilladelser til salg af bekæmpelsesmidler i fareklasserne A og B under eet af politiet efter generelle retningslinier, der er fastsat af landbrugsministeriet. Det er overfor udvalget oplyst, at der af politiet ialt er udstedt ca **3.800** sådanne tilladelser, hvoraf 75 er givet til forhandlere i København og 485 til forhandlere i købstæderne.

Der er i udvalget enighed om, at det må være en naturlig følge af de foran under 1. foreslåede foranstaltninger, at tilladelse til forhandling af A-midler ikke som nu gives automatisk sammen med tilladelse til forhandling af B-midler, allerede af den grund, at man må gå ud fra, at en del af de forhandlere, der nu har tilladelse til at sælge bekæmpelsesmidler i fareklasse A og B, efter nyordningens gennemførelse ikke vil være interesseret i at opnå tilladelse til salg af A-midler.

Udvalget har drøftet, om tilladelser til salg af bekæmpelsesmidler i fareklasse A bør gives efter tilsvarende retningslinier som dem, der nu gælder for tildeling af tilladelser til salg af bekæmpelsesmidler i fareklasse A og B, eller om der bør fastsættes særlige betingelser for tildeling af tilladelser til salg af A-midler med det formål at opnå, at sådan tilladelse ikke søges af forhandlere, der ikke har noget særligt behov for tilladelsen, fordi de kun i mindre omfang vil kunne sælge disse midler til købsberettigede personer.

Resultatet af disse drøftelser er blevet, at der i udvalget er enighed om, at tildeling af tilladelser til forhandling af A-midler bør gøres betinget af, at der betales en periodisk afgift af forhandlerne, hvilket må antages at ville medføre, at kun forhandlere, der kan regne med et salg af en vis størrelse af disse midler, vil søge sådan tilladelse. Afgiften kan efter udvalgets opfattelse passende sættes til **50 kr.** for en periode

på 5 år, og udvalget foreslår i overensstemmelse hermed, at gyldigheden af tilladelser til forhandling af A-midler begrænses til 5 år, og at der opkræves en afgift på 50 kr., når tilladelsen udstedes, og hver gang den fornyes.

Et mindretal (Jørgen A. Pedersen, P. Møller og J. Rasmussen) ønsker dog at bemærke følgende:

"Mindretallet føler sig ikke overbevist om, at antallet af ulykkestilfælde og selvmordsforsøg står i direkte relation til antallet af forhandlingssteder for A-midler. Når mindretallet alligevel har tiltrådt den foreslåede ordning med adskillelse af de hidtil sammenhængende tilladelser til forhandling af A- og B-midler, må begrundelsen derfor søges i, at et formentlig ikke uvæsentligt antal af tidligere forhandlere, efter den foreslåede begrænsning af forbrugerkredsen, ikke fortsat vil have interesse i forhandling af A-midler, såfremt fareklasse B, som forventet, vil komme til at omfatte tilstrækkelige midler til dækning af et rimeligt behov for **havebruget.**"

Et andet mindretal (P. Bonnevie, Sv. Dalgaard-Mikkelsen, H. **Mayntzhusen**, J. L. Schnicker, E. **Uhl** og H. **Wichmand**) ønsker at anføre følgende:

"Mindretallet har været af den opfattelse, at det gennem bekendtgørelsen burde påbydes A-forhandlerne at føre en fortegnelse over de kunder, til hvem de udleverer A-midler, ganske som det lovforslag, der er afgivet af udvalget til revision af **giftloven**, indeholder en bestemmelse herom i § 5» stk. 2, hvorefter de i A-midlerne indgående giftstoffer vil være omfattet af denne regel, når de udleveres til næringsdrivende uden for jordbrugserhvervene •

Mindretallet mener, at den handlende kun gennem en sådan ordning kan vise, at han har det fornødne kendskab til sin kundekreds af A-forbrugere og i givet fald kan svare på, om en **person**, der er i besiddelse af en pakning, hvorpå den handlendes navn er anført, tilhører denne kreds eller må have skaffet sig pakningen ad anden vej.

Imidlertid har detailhandelens repræsentant, da ovennævnte blev fremført af mindretallet, på detailhandelsorganisationernes vegne tilbudt at søge en sådan ordning gennemført ad frivillighedens vej. Herved vil ordningen kunne undgå at henlede tanken på en genindførelse af de i 195⁴ afskaffede giftbøger og

klarere fremtræde som en hjælp for de handlende til at bevise deres egen forståelse af det ansvar, som A-forhandlertilladeisen pålægger dem. Under disse omstændigheder afstod mindretallet fra at fremsætte ovennævnte som ændringsforslag til bekendtgørelsesudkastets § 25."

Udvalget har endvidere drøftet, om tilladelser til forhandling af **A-midler** som hidtil kan udstedes af politimestrene, eller om de bør udstedes af kemikaliekontrollen.

Det er under disse drøftelser blevet anført, at en ordning, hvorefter politimestrene udsteder A-forhandlertilladelser, ikke kan antages at skabe tilstrækkelig sikkerhed for, at sådanne tilladelser kun gives til forhandlere, der bør have disse tilladelser. Det forudsættes herved, at der ved afgørelsen af, om en ansøger bør have A-forhandlertilladelse, udøves et skøn over, om den pågældende kan antages at være egnet til at handle med bekæmpelsesmidler i fareklasse A, og at der ved udøvelsen af dette skøn især tages hensyn til, om den pågældende har gjort sig skyldig i gentagne eller grovere overtrædelser af **bekæmpelsesmiddel-**lovgivningens bestemmelser. Dette skøn må antages bedst at kunne udøves af kemikaliekontrollen, der til støtte for afgørelsen i hvert enkelt tilfælde bør have en udtalelse fra vedkommende politimester om, hvorvidt forudsætningerne for at imødekomme det ansøgte efter politimesterens opfattelse er tilstede. Såfremt kemikaliekontrollen udsteder disse tilladelser, opnås det også, at alle ansøgninger bedømmes ensartet.

Endvidere skal anføres, at den foran foreslåede afgift efter udvalgets opfattelse bør opkræves af kemikaliekontrollen, og at det må anses for mest hensigtsmæssigt, at tilladelserne udstedes af samme institution, som opkræver afgiften.

Det skal endvidere bemærkes, at der af flere af udvalgets medlemmer er blevet lagt vægt på, at disse tilladelser fremtræder som udstedt på landbrugsministeriets vegne for at understrege forskellen mellem disse tilladelser og tilladelser til forhandling af **bekæmpelsesmidler** i fareklasse B.

Udvalget foreslår herefter, at A-forhandlertilladelser udstedes af kemikaliekontrollen på landbrugsministeriets vegne.

For at lette kemikaliekontrollens arbejde med udstedelse af disse tilladelser foreslås det fastsat, at skema til ansøgning om sådan tilladelse udleveres af vedkommende politimester,

Endvidere foreslås det, at det af skemaet kommer til at fremgå, at ansøgningen skal indsendes til kemikaliekontrollen gennem politimestrene, og at det meddeles politimestrene, at disse ved fremsendelse til kemikaliekontrollen af ansøgningerne ved påtegning på ansøgningerne skal udtale sig om, hvorvidt forudsætningerne for, at det ansøgte kan imødekommes, må antages at være opfyldt.

3. Maskinstationers forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasserne A og B.

Det har været drøftet i udvalget, om det bør fastsættes generelt, at maskinstationer, der udfører bekæmpelsesarbejde med de af bekæmpelsesmiddelovgivningen omfattede midler, ikke kan få tilladelse til at forhandle midler i fareklasserne A og B. Som begrundelse for en sådan generel bestemmelse er det blevet anført, at det er vanskeligt at føre kontrol med, om en maskinstation, der har forhandlertilladelse, overtræder forbudet mod udstykning af bekæmpelsesmidler ved salg fra de anbrudte pakninger med bekæmpelsesmidler, som maskinstationen anvender til udførelse af bekæmpelsesarbejde.

Udvalget er kommet til det resultat, at det næppe vil være rimeligt at gennemføre en sådan bestemmelse. Derimod mener udvalget, at tildeling til en maskinstation af tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasserne A og B bør betinges af, at maskinstationens salg af bekæmpelsesmidler foregår fra et særligt lokale, der skal være adskilt fra den del af virksomheden, hvorfra bekæmpelsesarbejdet udføres, og hvori de til dette arbejde anvendte bekæmpelsesmidler opbevares.

4. Transport og forsendelse af bekæmpelsesmidler.

Den nugældende bekæmpelsesmiddelovgivning indeholder ingen særlige bestemmelser om bekæmpelsesmidlers transport og forsendelse, der alene er omfattet af bestemmelserne om uforsvarlig omgang med giftige bekæmpelsesmidler, jfr. § 4, stk. 1, i loven af 13. april 1954 og § 22, stk. 1, i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Det er overfor udvalget oplyst, at landbrugsministeriet og giftnævnet har haft en del sager til behandling vedrørende uforsvarlig transport og forsendelse. Nogle af disse sager har drejet sig om pakninger med bekæmpelsesmidler, der under transport er faldet af det pågældende køretøj og har forurennet veje og

vandleb etc. Andre sager har drejet sig om uforsvarlig **sammen-** pakning af bekæmpelsesmidler med levned- eller nydelsesmidler under transport. Endvidere er det forekommet, at flasker med paration er blevet forsendt som almindelig postpakke, uden at der af den ydre emballage fremgik noget om indholdet.

Udvalget er af den opfattelse, at der bør fastsættes generelle bestemmelser om transport og forsendelse af bekæmpelsesmidler, og foreslår, at det i den nye bekæmpelsesmiddelbekendtgørelse fastsættes, at bekæmpelsesmidler - under hensyntagen til de enkelte midlers farlighed og disses emballage - under transport skal være anbragt forsvarligt og om fornødent være fastbundet eller fastgjort på anden måde, og at de ikke må transporteres sammenpakket med levnedsmidler, nydelsesmidler og foderstoffer eller andre stoffer til indvortes brug. Endvidere foreslås fastsat, at når et bekæmpelsesmiddel i fareklasse X, Å eller 8 forsendes i forsendelsesemballage, skal der på denne på tydelig og fremtrædende måde være angivet, at pakningen indeholder et bekæmpelsesmiddel, og hvilken fareklasse bekæmpelsesmidlet er henført til, samt ordet advarsel. Det foreslås endvidere, at forsendelsesemballagen skal forsynes med det for den pågældende fareklasse foreskrevne giftmærke. Endelig foreslås det angivet, at såfremt der i medfør af anden lovgivning er fastsat bestemmelser, der kan finde anvendelse på forsendelse og transport af bekæmpelsesmidler, skal disse bestemmelser tillige iagttages.

5. Vedrørende anvendelse af bekæmpelsesmidler på anden måde end angivet i brugsanvisningen.

Ifølge § 4, 8tk. 2, i loven af 13. april 1954 straffes bl.a. den, der anvender bekæmpelsesmidler i strid med de for de enkelte bekæmpelsesmidler fastsatte bestemmelser.

Denne bestemmelse kan ifølge sagens natur kun komme til anvendelse med hensyn til de særlige forskrifter for de enkelte bekæmpelsesmidler, som i henhold til giftnævnets påbud optages i midlernes etikette, men derimod ikke med hensyn til den af fabrikanten formulerede brugsanvisning for midlet. De af giftnævnet fastsatte forskrifter kan - foruden at foreskrive, hvilke forsigtighedsforanstaltninger der skal iagttages, og hvordan der skal forholdes i tilfælde af eventuel forgiftning etc. - f.eks. gå ud på, at et middel kun må anvendes til bestemte formål, at et middel ikke må anvendes på nærmere angivne steder, og at et middel ikke

må anvendes senere end en af nævnet fastsat tid før behandlede afgrøders indnøstning.

Udvalget har indgående drøftet, om der bør fastsættes bestemmelser om, at alle bekæmpelsesmidler eller bekæmpelsesmidler i nogle af fareklasserne kun må anvendes i overensstemmelse med den i etiketten indeholdte brugsanvisning.

Det er i udvalget blevet fremhævet, at der ved overvejelserne af dette problem er 3 spørgsmål at tage i betragtning, nemlig dels spørgsmålet om anvendelse af en anden dosering end angivet i brugsanvisningen, dels spørgsmålet om sammenblanding af et middel med andre stoffer og dels spørgsmålet om anvendelse af midlet til andre formål end angivet i brugsanvisningen. Spørgsmålet om doseringen må ses i relation til de af giftnævnet fastsatte sprøjte- eller pudringsfrister, idet forudsætningen for fastsættelsen af en sådan frist kan bortfalde, såfremt der bruges større dosering af et middel, end nævnet er gået ud fra ved fristens fastsættelse. På tilsvarende måde kan forudsætningen for fastsættelse af en sprøjte- eller pudringsfrist bortfalde i tilfælde, hvor et bekæmpelsesmiddel blandes med andre stoffer, jfr. nedenfor under 6.

Der er i udvalget blevet fremsat forskellige indvendinger mod en sådan generel ordning. Særlig forsåvidt angår spørgsmålet om anvendelse af et middel til andre formål end angivet i brugsanvisningen skal anføres, at det er blevet fremhævet, at der ofte er opnået værdifulde resultater ved, at en jordbruger eventuelt efter samråd med sin konsulent har anvendt et middel til andre formål, end midlet i henhold til brugsanvisningen er beregnet **til**.

Da der ikke har kunnet opnås enighed i udvalget om dette spørgsmål, har udvalget opgivet tanken om at stille forslag om, at der i den nye bekendtgørelse fastsættes bestemmelser af den foran angivne art. Udvalget forudsætter herved, at giftnævnet i det omfang, det anses for nødvendigt, for de enkelte bekæmpelsesmidler fastsætter bestemmelser af den omhandlede art, eller at der i det omfang, det måtte anses for hensigtsmæssigt - f.eks. for at undgå, at etiketternes tekst bliver for lang og uoverskuelig - af landbrugsministeriet efter indstilling fra giftnævnet for de enkelte grupper af bekæmpelsesmidler fastsættes de fornødne bestemmelser i bekendtgørelsesform.

6. Vedrørende tilsætning til bekæmpelsesmidler af præparater, der angives at forøge bekæmpelsesmidlernes virkning.

Det er overfor udvalget oplyst, at olie og sulfosæbe i vidt omfang anvendes som tilsætning til parationsprøjtekvædske for at forøge midlernes virkning, og at de toksikologisk sagkyndige er af den opfattelse, at det må formodes, at sådan tilsætning forøger et parationmiddels toxicitet og endvidere forlænger nedbrydningstiden for parationen på de behandlede afgrøder. Endvidere er det oplyst overfor udvalget, at der sælges eller agtes solgt andre præparater, der angives at forøge bekæmpelsesmidlernes virkning, når de tilsættes midlerne, og at det ligeledes må formodes, at tilsætning til bekæmpelsesmidler af sådanne præparater i alt fald for nogle bekæmpelsesmidlers vedkommende vil gøre forgiftningsrisikoen ved midlernes anvendelse større, end det fremgår af de for midlerne godkendte etiketter.

I tilfælde, hvor en sådan forøget forgiftningsrisiko må antages at være tilstede, vil den kunne imødegås ved et forbud mod, at bekæmpelsesmidler blandes med sådanne præparater. Et sådant forbud kan af giftnævnet påbydes optaget i advarselsteksten på midlernes etiketter eller kan tænkes udstedt af landbrugsministeriet i bekendtgørelsesform. Udvalget er imidlertid af den opfattelse, at et sådant forbud ikke kan anses for tilstrækkeligt bl.a. på grund af vanskeligheden ved at kontrollere forbudets overholdelse, men at det bør kunne suppleres med et forbud mod, at præparater som de omhandlede sælges som egnede til at forøge bekæmpelsesmidlernes virkning, når de tilsættes disse.

Udvalget foreslår derfor, at der i den nye bekæmpelsesmiddellov indføres en bestemmelse om, at landbrugsministeren kan forbyde, at et præparat sælges som egnet til ved tilsætning til bekæmpelsesmidler at forøge disses virkning, når han **skønner**, at anvendelse af bekæmpelsesmidler, der er tilsat præparatet, vil være forbundet med større forgiftningsrisiko, end det fremgår af midlernes etiketter.

7. Kontrol med rester af bekæmpelsesmidler i levnedsmidler og foder.

Når det af giftnævnet for et bekæmpelsesmiddel er foreskrevet, at midlet ikke **må** anvendes senere end en nærmere angivet tid før indhøstning af behandlede afgrøder, vil afgrøderne, så-

fremt denne frist er overholdt, ved indhøtning normalt kun indeholde så ringe restkoncentration af det i vedkommende bekæmpelsesmiddel indeholdte aktive stof, at afgrøderne ikke frembyder nogen fare for de mennesker eller dyr, der konsumerer de behandlede afgrøder. Som det fremgår af det tidligere anførte, er det dog en forudsætning herfor, at der ikke ved tilberedning af en sprøjtevædske er tilsat stoffer, der forlænger nedbrydningstiden, og det vil endvidere ofte være en forudsætning, at midlet ikke anvendes i større dosering end angivet på brugsanvisningen for midlet.

Særlig forsåvidt angår behandlede foderafgrøder skal bemærkes, at såfremt de af giftnævnet fastsatte behandlingsfrister ikke er overholdt, eller de nævnte forudsætninger for fristernes fastsættelse ikke har været tilstede, vil der ikke blot være fare for en umiddelbar forgiftning af de dyr, der fortærer disse afgrøder, men der vil for visse giftstoffers vedkommende være en risiko for, at giften efterhånden ophobes i dyrenes organisme, således at giften kan påvises i kød og slagteaffald fra disse dyr. Endvidere vil der for nogle giftstoffers vedkommende være risiko for, at giften udskilles f.eks. i malkekøers mælk, og at den vil kunne forekomme i smør og ost etc., der fremstilles af sådan mælk.

En tilsvarende risiko vil kunne være tilstede i tilfælde, hvor bekæmpelsesmidler anvendes på andre måder end tilladt. Det kan således nævnes, at det overfor udvalget er oplyst, at parationmidler i betydeligt omfang anvendes til bekæmpelse af fluer i stalde til trods for, at en sådan anvendelse er forbudt ikke blot af hensyn til den dermed forbundne fare for husdyrene, men også af hensyn til risikoen for, at giften kan udskilles i malkekøernes **mælk**.

Efter det for udvalget oplyste er der idag ikke nogen mulighed for at føre kontrol med, om levnedsmidler og foder indeholder rester af de ofte meget farlige giftstoffer, der indgår i bekæmpelsesmidlerne, og man ved derfor i virkeligheden intet om, hvorvidt der ikke til stadighed føres produkter på markedet, der på grund af indhold af sådanne giftstoffer på langt sigt frembyder en fare for menneskers og husdyrs sundhed.

Denne tilstand er efter udvalgets opfattelse ganske uholdbar, og udvalget anser det for nødvendigt, at der tilveje-

bringes mulighed for at føre en **stikprøvemæssig** kontrol med markedsførte varer med henblik på konstatering af, om der i disse varer findes utilladeligt store restkoncentrationer af de i bekæmpelsesmidlerne indeholdte giftstoffer.

En sådan kontrol bør ifølge sagens natur ikke blot føres med varer» der er fremstillet heri landet, men også med indførte varer.

Udvalget har indgående drøftet, på hvilken måde en sådan kontrol bør gennemføres, og resultatet af disse drøftelser er blevet, at det mest hensigtsmæssige vil være, at der i **bekendtgørelsesf** orm udsendes fortegnelser over, hvor store rester bestemt angivne levnedsmidler og foderstoffer må indeholde af nærmere angivne giftstoffer, og at kontrollen med, at disse bestemmelser overholdes, i første række udøves af det levnedsmiddelinstitut, som lov nr. 182 af **5. juni** 1959 om et levnedsmiddelinstitut m.v. indeholder hjemmel til at oprette. Når dette institut har udarbejdet nødvendige kontrolmetoder, kan disse, i det omfang metoderne er egnede dertil, videregives til kommunale laboratorier, der kan deltage i kontrolarbejdet ved foretagelse af rutinemæssige restkoncentrationsbestemmelser. Kontrollen bør udføres stikprøvemæssigt gennem opkøb på markedet af varer, der kan formodes at indeholde sådanne giftstoffer.

Efter det for udvalget oplyste indeholder lov nr. 174 af 28. april 1950 om levnedsmidler m.m. den fornødne hjemmel til, at indenrigsministeren kan fastsætte forskrifter for, hvor store rester levnedsmidler må indeholde af de i bekæmpelsesmidler indeholdte giftstoffer. Derimod indeholdes der ikke i den nugældende lovgivning hjemmel for fastsættelse af tilsvarende bestemmelser med hensyn til foderstoffer. Udvalget har overvejet, hvorvidt en sådan hjemmel burde tilvejebringes i den ny **bekæmpelsesmiddel-**lov, men er kommet til det **resultat**, at bestemmelser herom snarest hører hjemme i foderstofloven, og udvalget henstiller til landbrugsministeriets overvejelse, at der ved den forestående revision af **foderst of** loven indføres en bestemmelse i denne om, at landbrugsministeren bemyndiges til at foranledige, at der føres kontrol med, at foder til husdyr ikke indeholder større rester af de i bekæmpelsesmidler indeholdte giftstoffer end tilladt i henhold til derom af landbrugsministeren fastsatte forskrifter.

Udvalget finder anledning til at fremhæve, at en kon-

trol som fornævnte ikke blot vil have betydning som en foranstaltning til beskyttelse af mennesker og husdyr heri landet, men at den også kan vise sig nødvendig af eksportmæssige hensyn. Det skal herved bemærkes, at det overfor udvalget er oplyst, at der i flere andre lande er udarbejdet eller forberedes lister over, hvilke restkoncentrationer af giftstoffer forskellige levnedsmidler må indeholde. Det må derfor forudses, at forskellige lande før eller senere vil begynde at undersøge danske eksportvarer til konstatering af, om disse indeholder større restkoncentrationer af giftstoffer end tilladt af vedkommende lande, eller vil forlange, at det af de danske sundhedsmyndigheder attesteres, at varerne heri landet er underkastet fornøden kontrol hermed. Udvalget anser det også af denne grund for at være af største vigtighed, at en kontrol snarest muligt iværksættes.

8. Sammensætningen af landbrugsministeriets giftnævn.

Efter forslag i den i 1953 af landbrugsministeriets udvalg vedrørende farlige plantebeskyttelsesmidler afgivne betænkning kom landbrugsministeriets giftnævn til at bestå af 5 medlemmer, nemlig en læge med toksikologisk indsigt, en dyrlæge med toksikologisk indsigt, en repræsentant for landbo- og husmandsforeningerne, en repræsentant for gartneri, frugtavl og havebrug og en repræsentant for industri og handel.

Udvalget har drøftet, om det på baggrund af de i den forløbne tid indvundne erfaringer må anses for hensigtsmæssigt, at nævnet får en anden sammensætning.

Der er i udvalget blevet fremsat forslag om, at statens plantepatologiske forsøg, statens ukrudtsforsøg og statens skadedyrlaboratorium repræsenteres i nævnet ved et fælles medlem. Som begrundelse herfor er der blevet henvist til, at der fra alle sider i udvalget er enighed om, at der bør være et nært samarbejde mellem giftnævnet og forsøgsinstitutionerne, og at det derfor vil være hensigtsmæssigt, at institutionerne har en repræsentant i nævnet, der kan deltage i drøftelser af spørgsmål, der også har interesse for institutionerne.

Overfor dette forslag er det blevet anført, at det oprindeligt var tanken, at giftnævnet skulle være uafhængigt af landbrugsministeriet, og at denne uafhængighed ikke kan siges at være opretholdt, såfremt forsøgsinstitutionerne, der sorterer under landbrugsministeriet, repræsenteres ved et medlem i nævnet.

Endvidere er det blevet **anført**, at såfremt forsøgsinstitutionerne får et medlem i nævnet, vil der formentlig også fra nogle organisationers side blive rejst krav om yderligere repræsentation i **nævnet**, og at det næppe er hensigtsmæssigt at gøre nævnet større, end det er **nu**.

Resultatet af disse drøftelser er blevet, at udvalget er enig om, at nævnet bør bevare sin nuværende sammensætning. Endvidere er udvalget enig om at henstille, at de 3 forsøgsinstitutioner får lejlighed til ved en af institutionerne udpeget observatør at overvære de møder i nævnet, på hvilke der drøftes problemer, der også har interesse for institutionerne.

Det skal endvidere bemærkes, at industrirådets repræsentant i udvalget har stillet forslag om, at der udpeges endnu en suppleant for det medlem af giftnævnet, der repræsenterer industri og handel, således at den ene suppleant repræsenterer fabrikanter og grossister og den anden detailhandelen. Dette er begrundet med, at forslagets gennemførelse vil betyde en lettelse af det pågældende giftnævnsmedlems arbejde i tilfælde, hvor han anser det for nødvendigt at forhandle nærmere med de organisationer, han repræsenterer i nævnet.

Udvalget er enig om at henstille, at dette forslag gennemføres.

Kapitel IV.

Forsknings- og oplysningsarbejde med bekæmpelsesmidler.

I henhold til § 10 i den nugældende lov af 9. marts 1948 drager landbrugsministeren omsorg for, at det fornødne forsknings- og oplysningsarbejde vedrørende bekæmpelsesmidler gennemføres, og antager et eller flere organer til at udføre nævnte arbejde«

I medfør af denne bestemmelse er det i § 24 i den nugældende bekendtgørelse af 1. november 1954 fastsat, at forsknings- og oplysningsarbejde vedrørende effektiviteten af midler mod plantesygdomme, ukrudt og laverestående dyr, der må anses for skadelige for nytte- og kulturplanter, foretages af statens forsøgsvirksomhed i plantekultur, at forsknings- og oplysningsarbejde vedrørende effektiviteten af midler mod en række andre skadelige dyr foretages af statens skadedyrlaboratorium, og at forsknings- og oplysningsarbejde vedrørende bekæmpelsesmidlers

farlighed for mennesker og husdyr foranataltes af landbrugsministeriets giftnavn.

Udvalget har ikke fundet anledning til at foreslå ændring af disse bestemmelser, der derfor er optaget uændret i de af udvalget udarbejdede udkast til ny lov og bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler, men der skal i det følgende omtales nogle i udvalget drøftede spørgsmål i relation til forsknings- og oplysningsarbejdet •

1. Vedrørende forskningsarbejdet.

Som bilag 1 til betænkningen (side 125-126) er fremlagt en oversigt over forsøgsinstitutionernes saraarbejde med andre institutioner, hvilken oversigt er udarbejdet af forsøgsinstitutionernes repræsentanter i udvalget og har fået tilslutning af forbrugerorganisationernes repræsentanter og af kemikaliekontrolens repræsentant. I oversigten, der giver udtryk for synspunkter, der har været fremført under udvalgets drøftelser, anføres, at forsøg og undersøgelser vedrørende bekæmpelsesmidlers effektivitet på statens plantepatologiske forsøg, statens ukrudtsforsøg og statens skadedyrlaboratorium samt de tilsvarende forsøg og undersøgelser, der foretages af landbo- og husmandsforeningernes kemikalieudvalg og havebrugets kemikalieudvalg, tilrettelægges på en sådan måde, at der på grundlag af de opnåede resultater kan gives vejledning til land- og havebrug vedrørende hvert enkelt bekæmpelsesmiddels virkning, dosering og rette anvendelsesmåde m.m. Endvidere foretager de nævnte institutioner forsøg, der kan give jordbrugserhvervene, industrien og handelen vejledning vedrørende den økonomiske baggrund for bekæmpelsesmidlernes anvendelse.

I oversigten redegøres endvidere for nødvendigheden af, at forsøgsinstitutionerne søger et nøje samarbejde med giftnavnet og med landbohøjskolens afdeling for farmakologi og toksikologi med hensyn til spørgsmål af toksikologisk natur, der har betydning for de af institutionerne udførte forsøg og undersøgelser.

Særlig skal fremhæves det i oversigten anførte om, at forsøgsinstitutionerne under deres arbejde bliver stillet overfor en række problemer af ikke-toksikologisk natur. Som eksempler nævnes bl.a. spørgsmål om varigheden af rester i jord af bekæmpelsesmidler, der er skadelige for de følgende afgrøder, om

varigheden af imprægnering af tekstiler med mølbekæmpelsesmidler, om ufuldstændig afsvampning af korn og frø, om indblandinger af plantedræbende ukrudtsbekæmpelsesmidler i midler til afsvampning og i midler til jordforbedring samt om skader af forskellig art, forårsaget ved fejlsprøjtninger m.v.

Arbejdet med løsningen af disse ikke-toksikologiske problemer kan efter de pågældende medlemmers opfattelse ikke forventes udført på det eventuelt kommende levnedsmiddelinstitut, men bør udføres af kemikaliekontrollen.

Det skal bemærkes, at baggrunden for det i oversigten anførte om kemikaliekontrollens udførelse af disse undersøgelser er en diskussion, der har været ført i udvalget, hvorunder det er blevet anført, at rutinemæssige undersøgelser af toksikologisk natur i relation til bekæmpelsesmiddelområdet, herunder de i kapitel III omtalte undersøgelser af, om levnedsmidler og foder indeholder utilladeligt store rester af bekæmpelsesmidler, bør udføres af levnedsmiddelinstitutet. Det er endvidere blevet anført, at toksikologiske undersøgelser af forsøgsmæssig natur må administreres af giftnævnet, der kan lade disse undersøgelser udføre enten på landbohøjskolens afdeling for farmakologi og toksikologi eller på levnedsmiddelinstitutet, medens arbejdet med løsningen af fornævnte ikke-toksikologiske problemer bør henvises til kemikaliekontrollen.

Det skal endvidere bemærkes, at det af kemikaliekontrollens repræsentant i udvalget er blevet anført, at kemikaliekontrollen ikke for øjeblikket råder over tilstrækkelig plads og tilstrækkeligt personale til at udføre dette arbejde, der kræver mikroanalytiske metoder, i det af forsøgsinstitutionerne ønskede omfang, og at der, såfremt kemikaliekontrollen skal blive i stand til at udføre dette arbejde på fyldestgørende måde, må tages hensyn hertil ved gennemførelsen af den foreliggende plan om opførelse af en nybygning med lokaler til bl.a. kemikaliekontrollen.

I det følgende skal redegøres for en i udvalget stedfunden drøftelse vedrørende de af giftnævnet foranstaltede toksikologiske undersøgelser.

Efter det for udvalget oplyste kan de af giftnævnet foranstaltede undersøgelser gå ud på at konstatere giftigheden for mennesker og husdyr af afgrøder, der er behandlet med bekæmpelsesmidler. Som eksempel kan nævnes, at giftnævnet har foranlediget

undersøgelser foretaget vedrørende giftigheden for kreaturer af afgrøder, behandlet med tvangsmodningsmidler. Endvidere kan undersøgelserne gå ud på at konstatere giftigheden af rester af bekæmpelsesmidler i dyriske produkter. Som eksempel kan **nævnes**, at nævnet har foranlediget undersøgelser foretaget over udskillelsen af klorerede insecticider i mælk fra køer, der **hår** været behandlet med sådanne insecticider, og over eventuel forekomst af paration i honning fra bikuber, hvor bier er døde efter at have været i berøring med blomster, der var tilsmudset med parationsprøjte**vædske**. Undersøgelser kan også ønskes foretaget til konstatering af bekæmpelsesmidlers nedbrydningshastighed på behandlede afgrøder med henblik på fastsættelse af de kortest mulige frister for seneste behandling før indhøstning af behandlede afgrøder.

Det skal endvidere bemærkes, at såfremt giftnævnet, når et bekæmpelsesmiddel anmeldes til klassificering, ikke er i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at kunne fastsætte fornødne forsigtighedsforanstaltninger, og sådanne oplysninger ej heller kan stilles til rådighed af anmelderen, kan giftnævnet i henhold til § 16, stk. 5, i den nugældende bekendtgørelse af 1. november 1954, hvilken bestemmelse foreslås optaget uændret i den nye bekendtgørelse, stille anmelderen overfor valget mellem at trække anmeldelsen tilbage eller anmode nævnet om at foretage de nødvendige undersøgelser. Sådanne undersøgelser betales af **anmelderen**.

Som regel vil der dog foreligge tilstrækkelige oplysninger til, at giftnævnet kan foretage klassificering af et anmeldt bekæmpelsesmiddel. Sisse oplysninger, der kan bestå i forsøgsresultater, der er offentliggjort i udenlandsk videnskabelig litteratur eller i forsøgsrapporter fra udenlandske laboratorier, vil ofte være giftnævnet bekendt på forhånd, da giftnævnet til staidighed i videst muligt omfang holder sig underrettet om udenlandske undersøgelser og forsøgsresultater på dette område, eller de kan stamme fra vedkommende fabrikant eller importør. I sidstnævnte fald vil oplysningerne som oftest bestå i forsøgsresultater, der er tilvejebragt af vedkommende udenlandske råvareleverandør.

Sådanne forsøgsresultater kan imidlertid ikke uden videre overføres på danske forhold, da forsøgene i de fleste tilfælde er foretaget under klimatiske forhold, der er forskellige fra de

danske, og da der endvidere kan være tale om, at et middel her i landet ønskes anvendt på andre områder og ved andre metoder end i udlandet. Giftnævnet vil derfor ofte ved fastsættelse af forsigtighedsforanstaltninger, herunder f.eks. bestemmelser om, på hvilke afgrøder midlet må anvendes, og om tidspunktet for seneste behandling før indhøstning af behandlede afgrøder, være nødt til at udøve et skøn. Få grund af den med et sådant skøn forbundne usikkerhed vil der ofte blive fastsat bestemmelser, der må antages at være strengere, end hvis giftnævnet kunne fastsætte forsigtighedsforanstaltningerne på grundlag af forsøgsresultater, der var tilvejebragt under danske forhold.

Forbrugere af bekæmpelsesmidler, landmænd og gartnere m.fl., vil derfor ofte være interesseret i, at der foretages forsøg under danske forhold med henblik på konstatering f.eks. af, om et bekæmpelsesmiddel vil kunne anvendes på bestemte afgrøder, som giftnævnet ikke har ment på grundlag af de foreliggende oplysninger at kunne tillade midlet anvendt til, eller om en fastsat sprøjte- eller pudringsfrist vil kunne afkortes.

Fabrikanten eller importøren af et bekæmpelsesmiddel vil i sådanne tilfælde ofte selv være interesseret i, at sådanne forsøg foretages, og være villig til selv at betale de dermed forbundne omkostninger, men der vil dog forekomme talrige tilfælde, hvor en fabrikant eller importør ikke ønsker at afholde omkostningerne, der kan andrage forholdsvis store beløb.

Et mindretal (F. Møller og J. Rasmussen) har ønsket anført, at i tilfælde, hvor en fabrikant eller importør ikke ønsker at afholde udgifterne til sådanne forsøg, kan grunden være den, at de udenlandske forsøgsresultater tyder på, at forsøg under danske forhold ikke vil give det ønskede resultat.

Udvalgets øvrige medlemmer **ønsker** her overfor at anføre, at det ikke er flertallets tanke, at der skal foretages forsøg i andre tilfælde end sådanne, hvor giftnævnet, eventuelt efter samråd med vedkommende forsøgsinstitution, anser det for sandsynligt, at forsøg under danske forhold vil give til resultat, at giftnævnet vil kunne tillade et videre anvendelsesområde eller kortere sprøjte- eller pudringsfrister, end hvis giftnævnet ved sin afgørelse alene skulle lægge de udenlandske forsøgsresultater til grund.

Der er i udvalget blevet gjort den opfattelse gældende,

at de nødvendige midler til foretagelse af sådanne forsøg bør tilvejebringes ved en forhøjelse af de fabrikanter og importører pålagte afgifter udfra den betragtning, at en sådan afgiftsforhøjelse vil medføre en tilsvarende forhøjelse af bekæmpelsesmidlernes pris og dermed i sidste instans bliver båret af forbrugerne af bekæmpelsesmidler, i hvis interesse disse undersøgelser foretages.

Fornævnte mindretal (P. Møller og J. Rasmussen) har modsat sig tanken om, at de nødvendige pengemidler tilvejebringes på nævnte måde under henvisning til, at en afgiftsforhøjelse ikke i alle tilfælde vil medføre en forhøjelse af bekæmpelsesmidlernes pris, da fabrikanter og importører af forretningsmæssige hensyn kan være nødt til selv at bære forhøjelsen gennem en nedskæring af avancen, hvorved handelen med disse midler kan blive urentabel.

Det skal endvidere bemærkes, at der under drøftelserne af dette spørgsmål er blevet henvist til den store økonomiske betydning, anvendelse af bekæmpelsesmidler indenfor jordbrugserhvervene har. Det anslås, at anvendelsen af disse midler betyder et merudbytte for jordbrugserhvervene på mindst 250 millioner kr. årlig, og det er blevet gjort gældende, at det under hensyn hertil må være rimeligt, at statskassen afholder udgifterne til de omhandlede forsøg.

Resultatet af drøftelserne er blevet, at udvalget ønsker at fremhæve, at det af hensyn til jordbrugserhvervenes store interesse i, at der tillades de videst mulige anvendelsesområder og fastsættes de kortest mulige sprøjte- eller pudringsfrister for bekæmpelsesmidler, er af stor betydning, at der stilles de nødvendige pengemidler til rådighed for giftnævnet til afholdelse af udgifterne ved sådanne forsøg som foran omtalt i de tilfælde, hvor vedkommende fabrikant eller importør ikke selv er villig til at betale udgifterne. Disse pengemidler bør efter udvalgets opfattelse i fornødent omfang stilles til disposition af statskassen.

2. Vedrørende oplysningsarbejdet.

Som bilag 2 til betænkningen (side I27-I30) er fremlagt en af tre af udvalgets medlemmer (P. K. Damgaard, Ole Thøgersen og Ingv. Petersen) udarbejdet redegørelse for oplysningsarbejde og kursusvirksomhed vedrørende bekæmpelsesmidler og de ønsker,

der næres med henblik på at gøre oplysningsarbejdet på dette område mere omfattende.

Som det fremgår af redegørelsen består en væsentlig del af det af forsøgsinstitutionerne og landbrugsministeriets gift-nævn udøvede oplysningsarbejde gennem besvarelse af forespørgsler fra konsulenter og andre, der beskæftiger sig med bekæmpelsesmidler. Desuden afholdes der - foruden de **kursus**, som det er nødvendigt at gennemgå for personer, der ønsker landbrugsministeriets tilladelse til at anvende bekæmpelsesmidler i fareklasse X - kursus for konsulenter og ledere af maskinstationer m.fl. Få disse kursus, der afholdes af statens forsøgsvirksomhed i plantekultur under medvirken af kemikaliekontrollen og landbrugsministeriets giftnævn, gives der deltagerne oplysning om de nyeste resultater vedrørende bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr, herunder virkningen af plantebeskyttelsesmidler og de forsigtighedsforanstaltninger, der skal iagttages. Det anføres endvidere, at resultaterne af det af statens forsøgsvirksomhed i plantekultur udførte forskningsarbejde offentliggøres i de af forsøgsvirksomheden udsendte meddelelser, der tilsendes konsulenter og andre, der abonnerer på disse meddelelser.

Særlig skal fremhæves det i redegørelsen anførte om konsulenternes stigende betydning som vejledere for forbrugere af bekæmpelsesmidler og det ønske, der udtrykkes om, at land- og havebrugsstuderende under studiet på den kgl. veterinær- og landbohøjskole kan gives en grundlæggende undervisning i bekæmpelsesmidlernes anvendelse, virkning og farlighed. Det anføres, at en halv snes forelæsnings timer givet i tilslutning til den almindelige undervisning vedrørende plantesygdomme, skadedyr og ukrudt vil kunne give de studerende et godt grundlag for forståelsen af de vigtigste grupper af bekæmpelsesmidler, herunder disses kemiske sammensætning og biologiske virkninger, og at de studerende endvidere bør stifte bekendtskab med hovedtræk af bekæmpelsesmidellovgivningens bestemmelser om omsætning, kontrolforanstaltninger og forsigtighedsregler. En sådan grundlæggende undervisning vil efter uddannelsen på højskolen kunne suppleres på særlige kursus afholdt af forsøgsinstitutionerne og landbrugsministeriets giftnævn.

Det samlede udvalg kan ganske tilslutte sig ønsket om, at der gives de land- og havebrugsstuderende en sådan grundlæg-

gende undervisning vedrørende bekæmpelsesmidler, og udvalget skal henstille til landbrugsministeriets overvejelse, at der skabes mulighed for iværksættelse af en sådan undervisning på den kgl. veterinær- og landbohøjskole.

Endvidere skal fremhæves det i redegørelsen anførte om, at landbrugsministeriets giftnavn bør have økonomisk mulighed for udsendelse af fornødne tryksager og vejledninger vedrørende giftfaren under bekæmpelsesmidlers anvendelse samt giftfaren ved restkoncentrationer m.m. Sådanne, vejledninger med angivelse af forgiftningssymptomer og de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af indtrufne forgiftninger, bør kunne udsendes til sygehuse og praktiserende læger og dyrlæger, og der bør endvidere være mulighed for udsendelse af forsigtighedsregler m.m. til konsulenter og større eller mindre forhandler- og **forbrugerkredse.**

Det samlede udvalg kan også tilslutte sig disse synspunkter, idet udvalget må tillægge en sådan oplysningsvirksomhed fra giftnavnet stor betydning som middel til forebyggelse af, at forgiftninger indtræffer, og til, at indtrufne forgiftninger behandles på den bedst mulige måde, og udvalget skal derfor henstillet at der i fornødent omfang af statakassen stilles midler til rådighed for giftnavnet til dette formål.

Kapitel V.

Udkast til lov om midler til bekæmpelse af plantesygdomme,
ukrudt og visse skadedyr m.v.

Afsnit I.

Lovens område

§ 1.

Stk. 1. Ved bekæmpelsesmidler forstås i denne lov stoffer eller blandinger af sådanne, der er eller angives at være virksomme til bekæmpelse af:

- a. plantesygdomme,
- b. ukrudt,
- c. følgende laverestående dyr:
 1. dyr, der må anses for skadelige for nytte- og kulturplanter,
 2. utøj hos husdyr, herfra dog undtaget midler, der udleveres mod dyrlægerecept eller dispenseres af en dyrlæge,
 3. skadedyr i korn og kornprodukter, foderstoffer og frø,
 4. tekstilskadedyr,
 5. skadedyr i tømmer og træværk,
 6. fluer, myg, væggetøj, kakerlakker og myrer samt
 7. andre skadedyr (snegle, insekter, mider o.lign.) i huse og lagre,
- d. følgende varmblodede dyr: kaniner, mosegrise, muldvarpe, mus og rotter.

Stk. 2. Klæbestoffer, genstande, der udelukkende er bestrøget med klæbestoffer, og mekaniske apparater falder uden for bestemmelserne i denne lov.

Stk. 3. **For** genstande, hvis bekæmpende virkning beror på, at de er imprægneret eller bestrøget med de i stk. 1 omhandlede stoffer, gælder bestemmelserne i denne lov med de af forholdets natur flydende lempelser.

Stk. 4. I tvivlstilfælde afgør landbrugsministeren, hvorvidt et stof eller en blanding af stoffer falder ind under bestemmelserne i denne lov.

§ 2.

Stk. 1. Landbrugsministeren kan fastsætte, at lovens bestemmel-

ser skal omfatte midler til bekæmpelse af andre varmbloedede skadedyr end de i § 1, stk. 1, d, nævnte*

Stk. 2. Landbrugsministeren kan endvidere fastsætte, at de i denne lov indeholdte bestemmelser helt eller delvis skal bringes til anvendelse på kemikalier og naturstoffer, der uden at være egentlige plantenaeringsstoffer har eller angives at have indvirkning på planternes vækst eller udvikling eller på frøenes modning,

§ 3.

Stk. 1. Landbrugsministeren fastsætter bestemmelser om, på hvilke betingelser stoffer eller blandinger af sådanne, der er virksomme til de af denne lov omfattede formål, skal være undtaget fra lovens bestemmelser, når de sælges til andre formål.

Stk. 2. Landbrugsministeren fastsætter endvidere bestemmelser om, i hvilket omfang og på hvilke betingelser bekæmpelsesmidler bestemt til eksport skal være undtaget fra lovens bestemmelser.

§ 4.

Landbrugsministeren kan på nærmere betingelser tillade, at de i denne lov indeholdte bestemmelser eller nogle af disse ikke skal finde anvendelse på:

- a. bekæmpelsesmidler, der består af et enkelt kemikalium, der har en af ministeren fastsat renhed, og
- b. bekæmpelsesmidler, der forhandles mellem importører og fabrikanter eller mellem fabrikanter indbyrdes.

Afsnit II.

Almindelige bestemmelser.

§ 5.

Stk. 1. Ved salg forstås i denne lov tillige falbydelse, forhandling og fordeling.

Stk. 2. Ved fremstilling forstås i denne lov tillige opblanding, fortynding, imprægnering, pakning og ompakning.

Stk. 3. Ved fremstilling eller indførsel af bekæmpelsesmidler til anvendelse i egen virksomhed ved erhvervsmæssig udførelse af bekæmpelse for andre omfattes de således anvendte bekæmpelsesmidler af bestemmelserne i denne lov - herunder bestemmelserne i §§ 10 og 14 - med de lempelser, som landbrugsministeren måtte indrømme.

§ 6.

Bekæmpelsesmidler må uden tilladelse fra landbrugsministeren kun sælges i den ubrudte originalemballage, i hvilken varen er udleveret fra fabrikant eller importør.

§ 7.

Stk. 1. Stoffer eller blandinger af sådanne, der sælges som bekæmpelsesmidler, må ikke indeholde bestanddele, der kan formindske virkningen af de angivne stoffer, eller bestanddele, der kan gøre midlet giftigere eller farligere end angivet på pakningen, jfr. § 10, stk. 1, eller foreskrevet af landbrugsministeren, jfr. § 4, a.

Stk. 2. Bekæmpelsesmidler skal være fremstillet således, at de virksomme stoffer i midlet er ensartet fordelt eller - forsåvidt angår bekæmpelsesmidler, i hvilke de virksomme stoffer bundfældes ved henstand - fordeler sig ensartet ved omrystning eller omrøring. Såfremt omrystning eller omrøring er nødvendig, skal dette fremgå af midlets emballage.

§ 8.

Stk. 1. Den, der fremstiller eller indfører bekæmpelsesmidler, er ansvarlig for rigtigheden af de i § 10, stk. 1, nævnte angivelser såvel som for overholdelsen af de sig dertil sluttende påbud i § 7.

Stk. 2. Den, der fremstiller eller indfører de i § 4, a, omhandlede bekæmpelsesmidler, er ansvarlig for, at de har den af **landbrugsministeren** fastsatte renhed, samt for overholdelsen af det sig dertil sluttende påbud i § 7» stk. 1.

§ 9.

Stk. 1. Avertissementer, brochurer, cirkulærer, etiketter, prislister o.lign. vedrørende bekæmpelsesmidler må ikke indeholde urigtige eller vildledende oplysninger, navne, illustrationer eller tekst så lidt som omtale, direkte eller indirekte, af den i denne lov påbudte kontrol og må ej heller indeholde angivelser, der kan forringe betydningen af de bestemmelser, der træffes af det i § 13 omhandlede nævn. Avertissementer o.s.v. må kun i det af nævnet tilladte omfang indeholde omtale af de af nævnet truffne bestemmelser. Den, der lader averssementer o.s.v. fremstille, er ansvarlig for de heri givne oplysninger m.m.

Stk. 2. Det er forbudt i avertissementer, brochurer, cirkulærer, etiketter, prislister o.lign. direkte eller indirekte at angive eller på anden måde at reklamere med, at et bekæmpelsesmiddel indeholder eller har virkning som plantenæringsstof. Såfremt et i et bekæmpelsesmiddel indeholdt stof, der er virksomt til de af denne lov omfattede formål, efter landbrugsministerens skøn tillige har betydning som plantenæringsstof, kan landbrugsministeren dog på nærmere betingelser gøre undtagelse fra nævnte forbud.

§ 10.

Stk. 1. Bekæmpelsesmidler må kun sælges i emballage, på hvilken der efter landbrugsministerens nærmere forskrifter skal være angivet:

- a. præparatets navn,
- b. vægt (mål) af det pågældende bekæmpelsesmiddel,
- c. procent og art af virksomme stoffer,
- d. procent af fyldstoffer, vand eller andre opløsningsmidler,
- e. fabrikantens (importørens) navn eller firma,
- f. fremstillingsstedet samt
- g. fremstillingsdato (indførselsdato, **ompakningsdato**) i åben form eller kode.

Stk. 2. Ministeren kan kræve, at der tillige gives oplysning om andre forhold af betydning for et bekæmpelsesmiddels virkning.

Stk. 3. Ministeren afgør i tvivlstilfælde, hvad der skal forstås ved "**virksomme stoffer**" og "**fyldstoffer**", jfr. stk. 1, c og d, og kan bestemme, hvorledes stofferne skal benævnes.

Stk. 4. Hvor procent og art af virksomme stoffer ikke nøjagtigt kan angives, kan ministeren meddele tilladelse til fravigelse af bestemmelserne i stk. 1, c og d.

Stk. 5. Fabrikanten henholdsvis importøren af et bekæmpelsesmiddel er ansvarlig for rigtigheden af de i denne paragraf eller i medfør heraf krævede oplysninger.

§ 11.

Landbrugsministeren kan forbyde, at et præparat sælges som bekæmpelsesmiddel, når han skønner, at det har så ringe virkning, at betegnelsen bekæmpelsesmiddel er vildledende.

Afsnit III.

Foranstaltninger til imødegåelse af faren for mennesker og husdyr.

§ 12.

Stk. 1. Til imødegåelse af faren for, at bekæmpelsesmidler forvolder skade på mennesker og husdyr, kan landbrugsministeren fastsætte bestemmelser om bekæmpelsesmidlers indhold, emballering, mærkning, **ind-** og udførsel, transport, forsendelse, **forhandling**, opbevaring og anvendelse m.v.

Stk. 2. Ministeren kan forbyde salg som bekæmpelsesmidler af stoffer eller blandinger af sådanne, der efter hans skøn frembyder særlig risiko for mennesker eller husdyr. Endvidere kan ministeren forbyde salg som bekæmpelsesmidler af præparater, der tillige har andet formål.

Stk. 3. Ministeren kan forbyde, at et præparat sælges som egnet til ved tilsætning til bekæmpelsesmidler at forøge disses virkning, når han skønner, at anvendelse af bekæmpelsesmidler, der er tilsat præparatet, vil være forbundet med større forgiftningsrisiko, end det fremgår af midlernes etiketter.

§ 13.

Stk. 1. Intet bekæmpelsesmiddel må sælges eller anvendes erhvervmæssigt, forinden et af landbrugsministeren nedsat nævn - efter at der er tilvejebragt den efter nævnets skøn fornødne klarhed over bekæmpelsesmidlets sammensætning og giftighed for mennesker og husdyr - for det pågældende middel har fastsat sådanne bestemmelser af den i § 12, stk. 1, omhandlede art, som nævnet anser for nødvendige.

Stk. 2. De af nævnet truffne afgørelser kan indankes for landbrugsministeren.

Afsnit IV.

Kontrol med bekæmpelsesmidler.

§ 14.

Stk. 1. Enhver, der fremstiller eller indfører stoffer eller blandinger af sådanne til salg som bekæmpelsesmidler, skal skriftligt til kontrollen, jfr. § **15**, stk. 1, anmelde dette tillige med de i § 10, stk. 1, a-f, angivne oplysninger, ligesom han efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte forskrifter skal

føre en af kontrollen autoriseret og for denne tilgængelig bog over virksomhedens omsætning af bekæmpelsesmidler. Ministeren kan kræve oplysning om andre forhold af betydning for kontrollen.

Stk. 2. Den, der fremstiller eller indfører bekæmpelsesmidler, er pligtig, dersom rigtigheden af de på emballagen angivne procenter af virksomme stoffer, fyldstoffer, vand eller andre opløsningsmidler ikke kan kontrolleres ved almindelig anerkendte analysemetoder, at opgive landbrugsministeren brugelige kontrolmetoder. Ministeren bestemmer, hvilken af flere brugelige **analyse-**metoder der skal anvendes.

Stk. 3. Enhver ændring i de i § 10, stk. 1, a-f, omhandlede oplysninger skal anmeldes til kontrollen.

§ 15.

Stk. 1. En eller flere af landbrugsministeren dertil antagne institutioner fører efter nærmere af ministeren givne forskrifter kontrol med, at de pågældende bekæmpelsesmidler har det angivne indhold af stoffer, og vedkommende institutions afgørelse heraf kan ikke indbringes for domstolene. Vedkommende institution fører iøvrigt efter nærmere af ministeren givne forskrifter kontrol med, at fabrikanter, importører og forhandlere af bekæmpelsesmidler overholder de i denne lov indeholdte og i medfør af loven fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte institutioner har mod behørig legitimation adgang til virksomheder, der indfører, fremstiller, forhandler, opbevarer eller forbruger bekæmpelsesmidler, og er berettiget til at åbne emballage med færdigblandede bekæmpelsesmidler og at udtage prøver til nærmere undersøgelse. For de således udtagne prøver kan der ikke afkræves betaling, men vedkommende institution skal efter begæring udfærdige kvittering for modtagelsen. Ved indsendelse af denne kvittering til importøren eller fabrikanten er denne forpligtet til vederlagsfrit og franco snarest muligt at tilsende indsenderen en ny pakning med samme indhold som den udtagne prøve eller kreditere ham for prøvens fakturapris.

Afsnit V.

Anerkendelse af bekæmpelsesmidler

§ 16.

Stk. 1. Enhver, der fremstiller eller indfører bekæmpelsesmidler, kan ansøge landbrugsministeren - for så vidt angår midler til bekæmpelse af rotter indenrigsministeren - eller en af vedkommende minister dertil antaget institution om en anerkendelse af bekæmpelsesmidlets effektivitet.

Stk. 2. Landbrugsministeren udfærdiger eller godkender - evt. efter forhandling med indenrigsministeren - regler for opnåelse af anerkendelse af bekæmpelsesmidler, herunder hvorvidt og i hvilket omfang der kan meddeles anerkendelse for de i § 1, **stk.** 3, omhandlede genstande og for de i § 5, stk. 3» omhandlede bekæmpelsesmidler. Ligeledes udfærdiger eller godkender ministeren regler for efterfølgende kontrol med anerkendte bekæmpelsesmidler og for ændring eller tilbagekaldelse af meddelte anerkendelser.

§ 17.

Stk. 1. Den, der opnår den i § 16 nævnte anerkendelse af et bekæmpelsesmiddel, er berettiget til i avertissementer, brochurer, cirkulærer, etiketter, prislistes o.lign. efter nærmere af landbrugsministeren - eventuelt efter forhandling med indenrigsministeren - fastsatte eller godkendte forskrifter at reklamere med den givne anerkendelse.

Stk. 2. Det er forbudt uden tilladelse fra vedkommende institution, jfr. § 16, stk. 1, i avertissementer m.v. at angive eller på anden måde at reklamere med, at et bekæmpelsesmiddel er indleveret til afprøvning eller har været afprøvet el.lign., medmindre præparatet er anerkendt.

Stk. 3. Det er forbudt uden tilladelse fra vedkommende institution at ændre et anerkendt præparats sammensætning eller navn samt at bringe et andet præparat på markedet under samme navn som det, hvorunder et præparat er eller i et af ministeren fastsat tidsrum har været anerkendt.

Afsnit VI.

Forsknings- og oplysningsarbejde.

§ 18.

Landbrugsministeren drager omsorg for, at det fornødne forsknings- og oplysningsarbejde vedrørende bekæmpelsesmidler gennemføres, og antager en eller flere **institutioner** til at udføre nævnte arbejde.

Afsnit VII.

Afgifter.

§ 19.

Stk. 1. Landbrugsministeren kan pålægge fabrikanter og importører at afholde udgifterne ved konstatering af giftigheden af de af de pågældende fremstillede eller indførte bekæmpelsesmidler, jfr. § 13, stk. 1.

Stk. 2. Udgifterne ved det i § 13, stk. 1, omhandlede nævns virksomhed og udgifterne ved kontrollen med, at bekæmpelsesmidler har det angivne indhold af stoffer, samt med, at fabrikanter og importører af bekæmpelsesmidler overholder de dem i henhold til denne lov **påhvilende** forpligtelser, jfr. § 15, stk. 1, skal efter ministerens nærmere bestemmelse dækkes ved afgifter, der pålægges fabrikanter og importører af bekæmpelsesmidler.

Stk. 3. **Udgifterne** ved afprøvning og anerkendelse af samt efterkontrol med bekæmpelsesmidler, jfr. § 16, afholdes af ansøgerne efter regler fastsat eller godkendt af ministeren.

Stk. 4. Ministeren kan gøre tilladelser til forhandling af farligere bekæmpelsesmidler betinget af, at der af vedkommende forhandlere erlægges afgifter efter ministerens nærmere bestemmelse. Afgifterne anvendes til nedbringelse af udgifterne ved kontrollen med, at forhandlerne overholder de dem i henhold til denne lov påhvilende forpligtelser, jfr. § 15, stk. 1.

Stk. 5. **De** i medfør af stk. 1-4 pålignede afgifter kan inddrives ved udpantning. **For** skyldige beløb er statskassen privilegeret fordringshaver overensstemmende med lov om konkurs m.m. af 25. marts 1872, § 33, 2, c.

Afsnit VIII.
Straffebestemmelser.

§ 20.

Den, der på uforsvarlig måde opbevarer eller anvender eller iøvrigt på uforsvarlig måde omgås giftige bekæmpelsesmidler, således at menneskers eller husdyrs - herunder ikke biers - liv eller sundhed udsættes for fare, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder, forsåvidt strengere straf ikke er forskyldt efter bestemmelserne i borgerlig straffelov. Sagerne behandles som politisager. Bøderne tilfalder statskassen.

§ 21.

Stk. 1. Den, der gør sig skyldig i overtrædelse af eller forsøg på overtrædelse af bestemmelserne i §§ 6-7» § 9» § 10, stk. 1, § 13, etk. 1, § 14 og § 17, stk. 2 og 3, såvel som den, der forhandler, opbevarer eller anvender bekæmpelsesmidler i strid med de for de enkelte bekæmpelsesmidler fastsatte bestemmelser, straffes med bøde«

Stk. 2. Få samme måde straffes den, der undlader at efterkomme påbud eller forbud, der udstedes i henhold til denne lov eller i medfør heraf fastsatte forskrifter.

Stk. 3. 1 forskrifter, der udfærdiges i medfør af denne lov, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges en virksomheds ejer eller bruger ~~bøde-~~ansvar, selv om overtrædelserne ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. For bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 5. Bøderne kan pålægges af landbrugsministeren. Ministerens afgørelse kan indbringes for retten. Begæring herom skal fremsættes overfor landbrugsministeriet inden 14 dage efter, at afgørelsen, der skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse og fristen herfor, er meddelt. Landbrugsministeriet foranlediger sagen indbragt for retten.

Stk. 6. Bøderne indgår i en under landbrugsministeren sorterende fond, der efter ministerens nærmere bestemmelse skal anvendes til

dækning af udgifterne ved forsknings- og oplysningsarbejde vedrørende bekæmpelsesmidler.

Afsnit IX.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

§ 22.

Stk. 1. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland træder i kraft den Samtidig ophæves lov nr. 76 af 9. marts 1948 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr og lov nr. II3 af 13. april 195⁴ om tillæg til nævnte lov som ændret ved lov nr. 85 af 21. marts 1959.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan træffe bestemmelse om, at bekæmpelsesmidler indenfor en af ministeren fastsat frist skal kunne sælges uden iagttagelse af bestemmelserne i denne lov, såfremt disse bekæmpelsesmidler sælges i overensstemmelse med de i medfør af hidtil gældende love fastsatte bestemmelser.

Bemærkninger til lovudkastet.

Til lovens titel.

Efter at landbrugsministeren ved § 1, stk. 7» i loven af 9. marts 1948, som ændret ved tillægsloven af 13. april 1954, er blevet bemyndiget til at fastsætte, at lovens bestemmelser helt eller delvis skal bringes i anvendelse på kemiske og biologiske stoffer, som uden at være egentlige plantenæringsstoffer har eller angives at have indvirkning på planternes vækst eller udvikling, kan den nugældende lovs titel ikke længere anses for dækkende. Udvalget har drøftet forskellige forslag til en titel til den nye lov, men har ikke kunnet opnå enighed herom. Udvalget foreslår derfor, at den nye lov benævnes på samme måde som loven af 9. marts 1948 med tilføjelse af "m.v." til antydning af lovens udvidede område.

Til § 1.

Stk. 1. Bestemmelsen er affattet på samme måde som § 1, stk. 1, i den nugældende bekendtgørelse af 1. november 1954. Denne affattelse må under hensyntagen til, at midler til bekæmpelse af visse varmbloedede skadedyr ved tillægsloven af 13. april 1954 er blevet inddraget under lovens område, anses for mere hensigtsmæssig end affattelsen af § 1, stk. 1, i loven af 9. marts 1948, da disse varmbloedede skadedyr i forvejen kan siges at være omfattet af pkt. a i sidstnævnte bestemmelse.

I henhold til § 1, stk. 1, c, i loven af 9. marts 1948 omfatter loven midler til bekæmpelse af utøj hos husdyr, herfra dog undtaget midler, der kun udleveres mod dyrlægerecept. Denne undtagelsesbestemmelse foreslås ændret til at omfatte midler, der udleveres mod dyrlægerecept eller dispenseres af en dyrlæge. Det bemærkes herved, at den nuværende affattelse af undtagelsesbestemmelsen kan forstås således, at den kun omfatter receptpligtige midler, der udleveres mod dyrlægerecept. Udvalget er imidlertid af den opfattelse, at også de mindre farlige, ikke-receptpligtige midler, der udleveres mod dyrlægerecept til nævnte formål, bør være omfattet af undtagelsesbestemmelsen. Endvidere er det udvalgets opfattelse, at de samme hensyn, der taler for at undtage midler, der udleveres mod dyrlægerecept, også taler for at undtage midler, der dispenseres af en dyrlæge.

Stk. 1 adskiller sig iøvrigt i sit indhold kun fra § 1,

stk. 1f i loven af 9. marts 1948 derved, at midler til bekæmpelse af rotter foreslås inddraget under lovens område. Herom henvises til det foran side 12 ff. anførte.

Stk. 2-4. Disse stykker er enslydende med § 1, stk. 2-4, i loven af 9. marts 1948.

Til § 2.

Stk. 1. Bestemmelsen er ny. Forslaget skyldes, at der kan opstå behov for at inddrage midler til bekæmpelse af andre varmblodede skadedyr end de i § 1, stk. 1, d, nævnte under lovens område. Som eksempler på midler, der kan tænkes inddraget under loven, kan nævnes midler til bekæmpelse af bisamrotter og midler til bekæmpelse af gråspurve. Det skal herved bemærkes, at statens skadedyrlaboratorium har oplyst, at bisamrotter, der tidligere i stort omfang holdtes som pelsdyr, nu lever i vild tilstand i store dele af Europa og har fået en sådan udbredelse, at de nu nærmer sig den dansk-tyske grænse, således at det må forudses, at de også vil finde udbredelse her i landet. Såfremt dette sker, vil det formentlig blive nødvendigt at foretage en systematisk bekæmpelse af disse skadedyr. Statens skadedyrlaboratorium har endvidere udtalt, at det efter laboratoriets opfattelse kan vise sig nødvendigt at indlede en systematisk bekæmpelse af gråspurve heri landet, således som det allerede er tilfældet i flere andre lande.

Stk. 2. Bestemmelsen svarer til § 1, stk. 7» i loven af 9. marts 1948, som ændret ved tillægsloven af 13. april 1954, dog med den ændring, at der i stedet for de nu anvendte udtryk "**kemiske** og biologiske **stoffer**" foreslås anvendt udtrykkene "**kemikalier** og **naturstoffer**", hvilke udtryk i henhold til de sagkyndige medlemmer af udvalget må anses for bedre at dække de stoffer, som der kan være tale om at inddrage under lovens område i henhold til denne **bestemmelse**. Endvidere foreslås tilføjet ordene "eller på frøenes **modning**" for at udelukke tvivl om, at bestemmelsen også tager sigte på tvangsmodningsmidler,

Til § 3.

Stk. 1. Definitionen af bekæmpelsesmidler i udkastets § 1, stk. 1, Jfr. § 1, stk. 1, i loven af 9. marts 1948, er så omfattende, at adskillige stoffer og blandinger af sådanne, der aldrig anvendes til **bekæmpelsesformål**, omfattes af definitionen. Desuden omfatter definitionen stoffer m.v., der kun delvis anvendes til be-

kæmpelse, også når disse stoffer m.v. anvendes til andre formål.

Industriens og handelens repræsentanter i udvalget har lagt stor vægt på, at der sker en ændring heri, således at kun de stoffer og blandinger af sådanne, der anvendes til bekæmpelsesformål, omfattes af lovens bestemmelser.

Udvalget har drøftet, om det ønskede resultat kan opnås ved en ændring af § 1, stk. 1, f.eks. derved, at denne bestemmelse affattes således, at den kun vedrører stoffer eller blandinger af sådanne, der sælges til bekæmpelsesformål, eller kun stoffer m.v., der er bestemt til bekæmpelsesformål.

Anvendelsen af udtryk som de nævnte synes imidlertid at åbne mulighed for omgåelse af lovens bestemmelser, og udvalget er kommet til det resultat, at det rigtigste må være, at der fastsættes bestemmelser om, på hvilke betingelser bekæmpelsesmiddelovgivningens bestemmelser ikke skal komme til anvendelse på sådanne stoffer m.v.

Et flertal i udvalget (samtlige medlemmer med undtagelse af tre) foreslår, at det i loven bestemmes, at landbrugsministeren fastsætter bestemmelser om, på hvilke betingelser stoffer eller blandinger af sådanne, der er virksomme til de af loven omfattede formål, skal være undtaget fra lovens bestemmelser, når de sælges til andre formål.

Endvidere foreslår flertallet, at der i bekendtgørelsen fastsættes en bestemmelse om, at de i bekendtgørelsen indeholdte bestemmelser ikke kommer til anvendelse, når stoffer eller blandinger af sådanne, der er virksomme til de af bekendtgørelsen omfattede formål, sælges til andre formål, på betingelse af, at stofferne m.v. ikke angives at være virksomme til de af bekendtgørelsen omfattede formål, samt at det ikke af de ved salget fremkomne oplysninger fremgår, at de agtes anvendt til disse formål, og der ej heller iøvrigt foreligger omstændigheder, der tyder herpå, jfr. § 3 i det af udvalget udarbejdede udkast til bekendtgørelse (side 70).

Et mindretal (F..Møller, J. Rasmussen og Jørgen A. Pedersen) er enige i undtagelsesbestemmelsen, som den er formuleret i § 3 i bekendtgørelsesudkastet, men mener, at bestemmelsen bør optages i lovens tekst.

Det skal fremhæves, at undtagelsesbestemmelsen forudsættes at komme til anvendelse ikke blot på stoffer og blandinger af

sådanne, der aldrig anvendes til bekæmpelsesformål, men også på stoffer m.v., der både anvendes til bekæmpelsesformål og til andre formål.

Stk. 2. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i de nugældende love, men bekæmpelsesmidler til eksport er ved § 3 i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴ delvis undtaget fra bekendtgørelsens bestemmelser. Som det fremgår af bekendtgørelsesudkastets § 6 og bemærkningerne **hertil**, jfr. side 71 og side 113, ønskes denne undtagelsesstilling opretholdt med visse ændringer.

Til § 4.

I henhold til § 5 i loven af 9. marts 1948 kan landbrugsministeren tillade, at de i lovens §§ 3 og ⁴ indeholdte bestemmelser (om salg i ubrudt originalpakning og om deklarationspligt) ikke kommer til anvendelse på sådanne bekæmpelsesmidler, der har et af ham nærmere fastsat indhold af virksomme stoffer og en nærmere fastsat renhed.

I medfør heraf er det i § 2, stk. 1, i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴ fastsat, at bekendtgørelsens bestemmelser med visse undtagelser ikke kommer til anvendelse på de bekæmpelsesmidler, der er nævnt i bilag A til bekendtgørelsen, når disse udelukkende sælges under den i listen angivne betegnelse, og denne er anført på emballagen, og når stofferne derhos opfylder de i listen anførte minimumskrav.

Som det fremgår af bemærkningerne til bekendtgørelsesudkastets § 5, jfr. side 113» foreslås antallet af de på den nævnte liste opførte bekæmpelsesmidler stærkt begrænset, således at undtagelsesbestemmelsen kun kommer til at omfatte nogle få bekæmpelsesmidler. Da hvert af disse midler kun består af et enkelt kemikalium. er pkt. a affattet under hensyntagen hertil.

De nugældende love indeholder ikke nogen bestemmelse, der svarer til bestemmelsen i pkt. b, men bekendtgørelsen af 1. november 195⁴ indeholder i § 38 en bestemmelse om, at varer (herunder råvarer og halvfabrikata), der af en fabrikant (importør) leveres til en anden fabrikant i andre pakningsformer end de til forbrugerne bestemte pakninger, er afgiftsfri. Som det fremgår af bekendtgørelsesudkastets § 4 og bemærkningerne til denne paragraf, jfr. side 70 og side 112, foreslår udvalget, at sådanne varer helt undtages fra bekendtgørelsens bestemmelser på visse betingelser«

Til § 5.

Stk. 1. Bestemmelsen er enslydende med § 1, stk. 5, 1' punktum, i loven af 9. marts 1948.

Stk. 2. Bestemmelsen svarer til § 1, stk. 6, og § 3» 2' punktum, i loven af 9. marts 1948. **Udvalget** anser det for mest hensigtsmæssigt, at alt, hvad der falder ind under begrebet fremstilling, nævnes i een bestemmelse.

Stk. 3. En lignende bestemmelse indeholdes i § 1, stk. 5, 2' punktum, i loven af 9. marts 1948. Ved denne bestemmelse er fastsat, at ved fremstilling eller indførsel af bekæmpelsesmidler til anvendelse i egen virksomhed til erhvervsmæssig udførelse af bekæmpelse for andre omfattes de således anvendte bekæmpelsesmidler af bestemmelserne i loven med de af forholdets natur flydende lempelser. Da denne bestemmelse kan give anledning til tvivl om, hvilke af lovens bestemmelser der kommer til anvendelse på disse midler, er stk. 3 affattet anderledes for at afskære sådan tvivl. Det bemærkes herved, at efter udvalgets opfattelse bør de omhandlede midler være omfattet af alle de bestemmelser i loven, der efter deres indhold kan finde anvendelse, herunder bestemmelserne om deklaraationspligt og om anmeldelse til **kemikaliekontrollen**, medmindre landbrugsministeriet finder anledning til at indrømme lempelser.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til § 3» 1' punktum, i loven af 9. marts 1948.

Til § 7.

Stk. 1. Bestemmelsen svarer til § 6 i loven af 9. marts 1948.

Stk. 2. Bestemmelsen er ny. Det bemærkes, at såfremt de virksomme stoffer i et bekæmpelsesmiddel er uensartet fordelt, vil dette medføre, at de dele af bekæmpelsesmidlet, der indeholder mere af de virksomme stoffer, end hvad der fremgår af deklaraationen, har større giftvirkning, end forbrugeren regner med. Endvidere vil disse dele have større - og derfor eventuelt skadelig - effekt, medens andre dele af midlet vil have mindre effekt, end forudsat af forbrugeren.

Et mindretal (P. Møller og J. Rasmussen) anser bestem-

melsen for overflødig, da det efter mindretallets opfattelse er en selvfølge, at midlerne skal opfylde de nævnte **krav**.

Det er heroverfor blevet anført, at der i praksis har vist sig behov for en sådan bestemmelse. Hidtil har der i tilfælde, hvor kemikaliekontrollen har konstateret, at et bekæmpelsesmiddel har været uensartet blandet, måttet rejses tiltale mod den pågældende for overtrædelse af latitudebestemmelserne og af den til lovudkastets § 7» stk. 1, svarende bestemmelse i loven af 9. marts 1948.

Under hensyntagen hertil henstiller udvalget med undtagelse af fornævnte mindretal, at bestemmelsen søges gennemført som foreslået.

Til § 8.

Stk. 1 og 2. Bestemmelserne svarer til § 7? stk. 1-2, i loven af 9. marts 19⁴⁸, dog med den ændring, at den, der udfører bekæmpelsesmidler, ikke er omtalt i forslaget, da det efter udvalgets opfattelse må anses for unødvendigt, at eksportører nævnes i diase bestemmelser.

Til § 9.

Stk. 1. Forslaget svarer til § 8 i loven af 9. marts 1948 for såvidt angår bestemmelserne om, at avertissementer o.s.v. ikke må indeholde urigtige eller vildledende navne, illustrationer eller tekst sålidt som omtale, direkte eller indirekte, af den i loven påbudte kontrol, og om, at den, der lader avertissementer o.s.v. fremstille, er ansvarlig for de heri givne oplysninger m.m.

Bestemmelsen om, at avertissementer o.s.v. ikke må indeholde angivelser, der kan forringe betydningen af de bestemmelser, der træffes af giftnævnet, svarer til en bestemmelse, der indeholdes i § 9, stk. 1, i bekendtgørelsen af 1. november 1954, som ændret ved tillægsbekendtgørelse nr. 350 af 28. december 1956. **Udvalget** anser det for rigtigst, at denne bestemmelse optages i loven.

Bestemmelsen om, at avertissementer o.s.v. kun i det af giftnævnet tilladte omfang må indeholde omtale af de af nævnet trufne bestemmelser, er ny. Det er fastsat ved fornævnte bekendtgørelsesbestemmelse, at avertissementer o.s.v. ikke må indeholde omtale af giftnævnets godkendelse af etikette og brugsanvisning.

Det er imidlertid i udvalget blevet anført, at det i visse tilfælde kan have stor betydning at kunne reklamere med de af nævnet påbudte ændringer af en etikettes advarselstekst og de af nævnet godkendte ændringer i brugsanvisningen for et middel. Dette gælder f.eks. i tilfælde, hvor giftnævnet omklassificerer et middel eller udvider anvendelsesområdet for et middel. Under hensyntagen hertil er der enighed i udvalget om, at det bør overlades til giftnævnet at afgøre, i hvilket omfang der skal kunne averteres med de af nævnet truffne bestemmelser. Udvalget anser det for rigtigst, at en bestemmelse herom findes i loven.

Stk. 2. Der henvises til det på side 20-21 anførte om forholdet til gødningslovgivningen.

Til § 10

Stk. 1. Bestemmelsen svarer til § 4, stk. 1, i loven af 9. marts 1948, idet dog punkt g afviger fra den tilsvarende bestemmelse i den nugældende lov derved, at det foreslås, at fremstillingsdatoen skal kunne angives i åben form eller kode. Datomærkning i kodeform er tilladt på visse betingelser ved § 12, stk. 3, i bekendtgørelsen af 1. november 1954. Industrirådets repræsentant i udvalget har ønsket, at det fremgår af lovens tekst, at kodemærkning kan anvendes.

Det har været overvejet af udvalget, om det i stk. 1 burde fastsættes, at aktiverende stoffer skal deklarereres på samme måde som virksomme stoffer med angivelse af procent og art. Tanken herom er imidlertid blevet opgivet under hensyn til, at det af industrirådets repræsentant i udvalget er blevet gjort gældende, at dette vil kunne bevirke, at værdifulde bekæmpelsesmidler ikke kommer frem på det danske marked, da de udenlandske fabrikanter af **konkurrencemæssige** hensyn ikke ønsker angivet på etiketterne, hvad de aktiverende stoffer består af.

Stk. 2. I henhold til § 4, stk. 2, i loven af 9. marts 1948 kan ministeren kræve, at der tillige gives andre oplysninger for stoffer af særlig beskaffenhed. Det fremgår af bemærkningerne til forslaget til nævnte lov, at bestemmelsen tilsigter at give ministeren hjemmel til at fastsætte, at der for bekæmpelsesmidler, der på en eller anden måde er farlige, skal gøres opmærksom på denne fare, f.eks. at visse frugttræssprøjtemidler er farlige for bierne, hvis de anvendes, medens frugttræerne blomstrer. Efter

at der ved loven af 13. april 195⁴ er blevet fastsat særlige bestemmelser om imødegåelse af faren for mennesker og husdyr, og efter at der ved loven om beskyttelse af bier er blevet fastsat bestemmelser om mærkning af pakninger med bekæmpelsesmidler, der indeholder stoffer, der er farlige for bier, kan bestemmelsen forsåvidt siges at være overflødig i sin nuværende form. Udvalget foreslår, at det i stedet søges fastsat, at ministeren kan kræve, at der tillige gives oplysning om andre forhold af betydning for et bekæmpelsesmiddels virkning. I medfør af denne bestemmelse vil der f.eks. kunne kræves oplysning om aktiverende stoffer i tilfælde, hvor dette anses for nødvendigt. Bestemmelsen er endvidere nødvendig som hjemmel for den i § 11, stk. 1, h, i bekendtgørelsen af 1. november 1954 indeholdte bestemmelse. I henhold til denne bestemmelse, der foreslås optaget uændret i den nye bekendtgørelse, skal der på pakningen være holdbarhedsangivelse, når bekæmpelsesmidlet ved normal og forsvarlig lagring i den anvendte emballage ikke kan bevare sin konsistens, den på deklARATIONEN angivne **procentiske** sammensætning eller den angivne vægt.

Stk. 3. Bestemmelsen om, at ministeren i tvivlstilfælde afgør, hvad der skal forstås ved "**virksomme stoffer**" og "fyldstoffer" svarer til § 4, stk. 3, i loven af 9. marts 1948. Det foreslås endvidere fastsat, at ministeren kan bestemme, hvorledes stofferne skal benævnes» Det må efter udvalgets opfattelse tillægges betydning, at der skabes udtrykkelig lovhjemmel for, at stofferne i det af ministeren bestemte omfang skal betegnes med nærmere angivne korte navne i stedet for ved lange og indviklede kemiske formler, der ikke siger forbrugerne noget.

Stk. 4. Som anført på side 13 indeholder indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 144 af 21. april 1953 om kontrol med og godkendelse af rotteudryddelsesmidler i § 4, stk. 2, en bestemmelse om, at i tilfælde, hvor procent og art af virksomme stoffer ikke nøjagtigt kan angives, f.eks. ved bakteriekulturer, strandløgspræparater o.lign., meddeler indenrigsministeriet tilladelse til fravigelse af bestemmelserne om deklARATION af procent og art af virksomme stoffer og procent af fyldstoffer, vand eller andre opløsningsmidler. Overførslen af rottemedlerne til bekæmpelsesmiddelovgivningen vil medføre, at denne bekendtgørelse bortfalder,

og det foreslås, at en tilsvarende bestemmelse søges optaget i denne lov.

Stk. 5. En tilsvarende bestemmelse indeholdes ikke i de nugældende love, men udvalget må anse det for rigtigst, at det i loven udtrykkeligt fremhæves, at fabrikanten, henholdsvis importøren af et bekæmpelsesmiddel - og altså ikke forhandleren eller andre - har ansvaret for rigtigheden af de oplysninger, der kræves i henhold til paragraffen.

Til § 11.

Bestemmelsen er enslydende med § 4, stk. 5, i loven af 9. marts 1948, som ændret ved tillægsloven af 13. april 1954.

Til § 12.

Stk. 1. Udvalget har overvejet, om nogle af de bestemmelser, der findes i afsnit III i bekendtgørelsen af 1. november 1954⁴ - herunder bestemmelserne om bekæmpelsesmidlernes inddeling i 4 fareklasser - bør optages i lovens tekst. Udvalget er imidlertid kommet til det resultat, at da der intet kan siges om, hvordan udviklingen på dette område vil blive, og da det derfor må antages, at der kan blive behov for fastsættelse af andre bestemmelser på dette område end dem, der foreslås i det af udvalget udarbejdede bekendtgørelsesudkast, vil det mest hensigtsmæssige være at søge gennemført en bestemmelse, der giver landbrugsministeren tilsvarende bemyndigelser som dem, der er givet ministeren ved § 1, stk. 1, i loven af 13. april 1954.

Ved sidstnævnte bestemmelse er ministeren bl.a. bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om bekæmpelsesmidlers fremstilling. Industrirådets repræsentant i udvalget har rejst indsigelse mod denne bestemmelse med den begrundelse, at der ikke kan være noget behov for, at selve fremstillingsprocessen er underkastet særlige restriktioner i medfør af denne lovgivning, og at det må være tilstrækkeligt, at der kan fastsættes bestemmelser om midlernes indhold. Da udvalgets øvrige medlemmer er enige heri, foreslås bemyndigelsen ændret i overensstemmelse hermed.

Udvalget foreslår iøvrigt, at bemyndigelsesbestemmelsen udvides således, at den kommer til at omfatte bestemmelser om emballering, transport og forsendelse. Bemyndigelsen til at fastsætte bestemmelser om emballering anses for nødvendig for at skabe sikker hjemmel for de i § 10, stk. 1, i bekendtgørelsen af

1. november 1954 fastsatte bestemmelser, der foreslås optaget med visse ændringer i den nye bekendtgørelse. Med hensyn til bestemmelser om transport og forsendelse henvises til det på side 28-29 anførte.

Stk. 2. Bestemmelsen i I¹ punktum, der er ny, må, som det fremgår af det på side I3 anførte, anses for nødvendig under hensyntagen til, at den tilsvarende bestemmelse i rottelovens § 11, stk. 1, bortfalder ved overførslen til bekæmpelsesmiddelovgivningen af midler til bekæmpelse af rotter. Løvrigt må bestemmelsen anses for ønskelig under hensyntagen til, at der kan tænkes udbudt bekæmpelsesmidler, der er så farlige, at de ikke bør anvendes som bekæmpelsesmidler.

Med hensyn til bestemmelsen i 2. punktum, der ligeledes er ny, bemærkes, at det overfor udvalget er oplyst, at giftnavnet er blevet anmodet om at klassificere en række præparater, der foruden bekæmpelsesformål havde andre formål. Som eksempler skal nævnes et bekæmpelsesmiddel, bestående af lersvaler bestrøget med paration til fluebekæmpelse og beregnet til ophængning i stuer som prydenstand, et bekæmpelsesmiddel, bestående af prydblomster præpareret med gift til insektbekæmpelse, og et vinduespoleremiddel med indhold af DDT til insektbekæmpelse. Giftnavnet har i disse tilfælde nægtet klassificering og har fået medhold heri af landbrugsministeriet. Den foreslåede bestemmelse må anses for ønskelig for at skabe sikker hjemmel for sådanne forbud.

Stk. 3. Med hensyn til denne bestemmelse henvises til det på side 31 anførte.

Til § 13.

Stk. 1. Bestemmelsen svarer i sit indhold til § 2, 1' punktum, i loven af 13. april 1954, men formuleringen er anderledes, da udvalget anser det for ønskeligt, at det af loven fremgår, dels at et bekæmpelsesmiddel ikke må sælges eller anvendes erhvervmæssigt, forinden giftnavnet har truffet de nødvendige bestemmelser for midlet, dels at sådanne bestemmelser ikke kan fastsættes, før der er tilvejebragt den efter navnets skøn fornødne klarhed over bekæmpelsesmidlets sammensætning og giftighed for mennesker og husdyr.

Stk. 2. Bestemmelsen svarer til § 2, 2' punktum, i loven af 13. april 1954.

Til § 14.

Stk. 1. Bestemmelsen i 1¹ punktum svarer til § 2, stk. 1, 1¹ punktum, i loven af 9. marts 1948, dog med den forskel, at bestemmelsen om, at den, der udfører bekæmpelsesmidler, skal foretage anmeldelse til kontrollen og føre en af kontrollen autoriseret bog, ikke er medtaget i forslaget, da denne bestemmelse ikke anses for nødvendig og efter det oplyste heller ikke overholdes. Endvidere er der den forskel, at § 2, stk. 1, 1¹ punktum, i loven af 9. marts 1948 fastsætter, at den af kontrollen autoriserede bog skal føres over virksomhedens fremstilling, indførsel, salg og udlevering af bekæmpelsesmidler, medens forslaget anvender udtrykket omsætning. Denne ændring skyldes et ønske fra industrirådets repræsentant i udvalget.

§ 2, stk. 1, 2¹ punktum, i loven af 9. marts 1948 bestemmer, at landbrugsministeren kan kræve andre oplysninger for stoffer af særlig beskaffenhed. Denne bestemmelse foreslås ændret til, at ministeren kan kræve oplysning om andre forhold af betydning for kontrollen. I medfør heraf vil det f.eks. kunne kræves, at kontrollen skal have oplysning om aktiverende stoffer i et middel.

Stk. 2. Bestemmelsen i 1' punktum er enslydende med § 2, stk. 1, 3¹ punktum, i loven af 9. marts 1948, som ændret ved tillægsloven af 13. april 1954. Porsåvidt angår 2' punktum bemærkes, at en tilsvarende bestemmelse ikke findes i den nugældende lovgivning. Da flere hver for sig brugelige analysemetoder kan føre til afvigende resultater, må det ifølge sagens natur anses for nødvendigt, at der kan træffes bestemmelse om, hvilken af metoderne der skal anvendes.

Stk. 3. Bestemmelsen svarer til § 2, stk. 2, 1¹ punktum, i loven af 9. marts 1948.

Til § 15.

Stk. 1. Bestemmelsen i 1' punktum svarer til § 9» stk. 1, i loven af 9. marts 1948. Af sidstnævnte bestemmelse fremgår, at kemikaliekontrollens afgørelse af, om et bekæmpelsesmiddel har det angivne indhold af stoffer, er endelig. En tilsvarende bestemmelse fandtes i § 7, stk. 1, i loven af 23. marts 1932 om

midler til bekæmpelse af plantesygdomme m.m. Det anføres i bemærkningerne til forslaget til denne lov, at da forskellige laboratorier vil kunne komme til forskellige resultater ved analyserne af en prøve, må det anses for formålstjenligt, at det resultat, hvortil det af landbrugsministeriet benyttede laboratorium kommer, bliver endeligt. Det anføres endvidere, at dette også falder i tråd med bestemmelsen i § 3 i den dagældende lov nr. 100 af 31. marts 1928 om udførsel, indførsel og forhandling af æg, hvorefter bedømmelsen af, hvorvidt æggenes beskaffenhed og sorteringsgrad var som angivet, og mærkningen, emballagen og pakningen var forskriftsmæssig, endeligt afgjordes af 2 af landbrugsministeriet udnævnte skønsmænd.

Der kan herefter næppe være tvivl om, at det er meningen med den nævnte bestemmelse, at kemikaliekontrollens afgørelse af det omhandlede spørgsmål ikke kan indbringes for domstolene, og det må på grundlag af den juridiske teori og domstolspraksis antages, at domstolene, såfremt spørgsmålet indbringes for disse, vil give medhold i denne fortolkning.

Under forudsætning af, at denne fortolkning er rigtig, har et mindretal i udvalget (P. Møller, J. Rasmussen og Jørgen A. Pedersen) protesteret mod, at en tilsvarende bestemmelse optages i den nye lov. Mindretallet har som begrundelse herfor anført, at det må anses for urimeligt, at en fabrikant, der tiltales for overtrædelse af bekæmpelsesmiddelovgivningens bestemmelser i anledning af et af kemikaliekontrollen konstateret underindhold ikke skulle have adgang til at forsøge at modbevise kemikaliekontrollens analyseresultat ved fremlæggelse af **analyse-**resultater fra andre laboratorier.

Udvalgets øvrige medlemmer ønsker heroverfor at anføre, at det efter disse medlemmers opfattelse i høj grad ville svække kontrollens effektivitet, dersom de tiltalte i enhver retssag om underindhold skulle kunne påberåbe sig erklæringer fra private laboratorier, på hvilke analyserne i almindelighed ikke foretages under iagttagelse af tilsvarende sikkerhedsforanstaltninger som dem, der iagttages af kemikaliekontrollen. Det bemærkes herved, at det af den af landbrugsministeriet for kemikaliekontrollen fastsatte instruks af 1. november 195⁴ bl.a. fremgår, at 2 å 3 på hinanden følgende analyser skal vise overtrædelse af kravene, for at en overtrædelse skal kunne betragtes som påvist.

Det må på grund af disse sikkerhedsforanstaltninger anses for udelukket, at de af kemikaliekontrollen opnåede resultater, der lægges til grund for tiltalerejsning, kan være urigtige, men desuagtet måtte det på grund af den i dansk strafferet gældende regel om, at enhver bevistvivl skal komme sigtede tilgode, forventes, at tiltalte i adskillige tilfælde ville blive frifundet på grundlag af afvigende analyseresultater fra private laboratorier.

Det skal iøvrigt bemærkes, at kemikaliekontrollens repræsentant i udvalget har oplyst, at kontrollen i tilfælde, hvor en fabrikant har bestridt rigtigheden af et af kontrollen opnået analyseresultat, hvorved der er konstateret underindhold i et af vedkommende fabrikant fremstillet bekæmpelsesmiddel, har opfordret fabrikanten til at lade en sagkyndig repræsentant for dens firma i fællesskab med kontrollens personale og under benyttelse af kontrollens apparatur foretage en analyse af resten af den pågældende prøve. I alle tilfælde, hvor denne opfordring er blevet fulgt, har vedkommende sagkyndige repræsentant måttet erkende, at kontrollens analyseresultat var korrekt. **Kemikaliekontrollen** har intet at indvende imod, at det i fornævnte instruks for kontrollen fastsættes, at kontrollen har pligt til at følge denne fremgangsmåde i alle tilfælde, hvor underindhold konstateres.

Udvalgets medlemmer med undtagelse af fornævnte mindretal skal herefter henstille, at den pågældende bestemmelse søges bevaret i den nye lov, og skal endvidere foreslå, at bestemmelsen tydeliggøres ved udtrykkelig angivelse af, at afgørelsen ikke kan indbringes for domstolene.

Med hensyn til 2¹ punktum bemærkes, at en tilsvarende bestemmelse ikke indeholdes i de nugældende love. Derimod findes en tilsvarende bestemmelse i § 33, stk. 1, i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴» hvilken bestemmelse foreslås optaget uændret i den ny bekendtgørelse. Det må anses for hensigtsmæssigt, at der i loven indeholdes en udtrykkelig bestemmelse om, at kemikaliekontrollen skal føre en sådan kontrol.

Stk. 2. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i de nugældende love, men derimod i § 33» stk. 2, i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴. En tilsvarende bestemmelse indeholdes iøvrigt i § 19, stk. 2, i det af giftlovsrevisionsudvalget afgivne udkast til ny giftlov.

Et mindretal (P. Møller og J. Rasmussen) har ikke kunnet tiltræde bestemmelsen i den foreslåede formulering. Mindretallet ønsker bestemmelsen affattet **således**, at der kun gives kemikaliekontrollen adgang til at åbne pakninger med bekæmpelsesmidler, der er i salgsklar stand, d.v.s. færdigemballeret, færdigetiketteret og forseglet, plomberet eller forsynet med oblat. Mindretallet har henvist til, at det kan forekomme, at en fabrikant fylder et færdigblandet bekæmpelsesmiddel på salgsemballage, forinden han har fået resultatet af en analyse af en prøve af midlet, og at salgsemballagen først færdigetiketteres m.v., når analyseresultat foreligger og går ud på, at midlet er i overensstemmelse med analysedeklarationen. Mindretallet finder det urimeligt, at der i sådanne tilfælde skal kunne rejses tiltale mod fabrikanten, såfremt kemikaliekontrollen konstaterer, at indholdet i de ikke salgsklare pakninger ikke svarer til **analyse-**deklarationen.

Udvalgets øvrige medlemmer med undtagelse af Jørgen Å. Pedersen og J. M. Henriksen, der ikke har ønsket at tage stilling til spørgsmålet, ønsker at anføre, at det efter disse medlemmers opfattelse ikke vil være muligt at gennemføre en effektiv kontrol, såfremt kemikaliekontrollen skal være afskåret fra hos fabrikanter og importører at kontrollere færdigblandede bekæmpelsesmidler i salgsemballage, hvorpå der måske kun mangler en oblat. Såfremt en fabrikant eller importør, der sælger direkte til forbrugere, først gør pakningerne i salgsklar stand, umiddelbart forinden leveringen til køberne finder sted, vil sådanne midler, hvis den af mindretallet ønskede regel gennemføres, ganske være unddraget kemikaliekontrollens kontrol. Dette uheldige forhold kunne ganske vist til en vis grad afhjælpes ved, at der blev fastsat en bestemmelse om, at fabrikanter og importører havde pligt til at oplyse overfor kontrollen, til hvilke forbrugere midlerne var solgt, men en sådan bestemmelse, som mindretallet forøvrigt også protesterer imod, ville ikke medføre så effektiv en kontrol som den, der kan gennemføres, hvis **kemikalie-**kontrollen har adgang til hos fabrikanter og importører at udtage prøver af alle pakninger med færdigblandede bekæmpelsesmidler. Disse medlemmer henstiller derfor, at forslaget søges gennemført.

Til § 16.

Stk. 1. Bestemmelsen svarer til § 11, stk. 1, i loven af 9. marts 1948. Som det fremgår af det på side 12 anførte, ønsker indenrigsministeriet, at spørgsmål om meddelelse af anerkendelse af og om efterkontrol med rottebekæmpelsesmidler fortsat skal henhøre under indenrigsministeriet som et led i administrationen af rotteloven.

Stk. 2. I¹ punktum svarer til § 11, stk. 2, i loven af 9. marts 1948. En bestemmelse tilsvarende den i punkt 2 foreslåede findes ikke i de nugældende love, men må anses for hensigtsmæssig for at skabe sikker hjemmel for de fornødne bestemmelser om efterkontrol og om ændring og tilbagekaldelse af meddelte anerkendelser.

Til § 17.

Stk. 1 og 2. Bestemmelserne svarer til § 12, stk. 1 og 2, i loven af 9. marts 1948.

Stk. 3. Bestemmelsen svarer, for så vidt angår spørgsmålet om ændring af sammensætningen af et anerkendt præparat, til § 2, stk. 2, 2. punktum, i loven af 9. marts 1948. Løvrigt er bestemmelsen affattet i overensstemmelse med § 29 i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Til § 18.

Bestemmelsen svarer til § 10 i loven af 9. marts 1948.

Til § 19.

Stk. 1. Bestemmelsen svarer til § 1, stk. 2, i loven af 13. april 1954.

Stk. 2. Bestemmelsen svarer, for så vidt angår udgifterne ved kontrollen, til § 9, stk. 2, i loven af 9. marts 1948 og, for så vidt angår udgifterne ved giftnævnets virksomhed, til § 2, stk. 2, i loven af 13. april 1954, som ændret ved lov nr. 85 af 21. marts 1959. Med hensyn til sidstnævnte udgifter henvises til det på side 40 og side 42 anførte, hvorefter fremgår, at udvalget mener, at udgifterne til de af giftnævnet foranledigede toksikologiske undersøgelser og udgifterne ved giftnævnets **oplysningsvirksomhed** i fornødent omfang bør afholdes af statskassen. Udvalget foresætter, at § 19t stk. 2, forstås i overensstemmelse hermed.

Stk. 3. Bestemmelsen svarer til § 13, stk. 1, i loven af 9. marts 1948.

Stk. 4. Der henvises til det på side 25-26 anførte.

Stk. 5. Bestemmelsen svarer til § 9» stk. 3» og § 13, stk. 2, i loven af 9. marts 1948 og § 1, stk. 3, i loven af 13. april 1954.

Til § 20.

Bestemmelsen er enslydende med § 4, stk. 1, i loven af 13. april 1954.

Til § 21.

Bestemmelsen svarer til § 14 i loven af 9. marts 1948 og § 4, stk. 2, i loven af 13. april 1954.

Til § 22.

Stk. 2. Som det fremgår af det foran side 11 anførte, vil det være nødvendigt at fastsætte overgangsbestemmelser vedrørende de bekæmpelsesmidler, der nu sælges i overensstemmelse med bestemmelserne i de på anførte sted omtalte fire indenrigsministerielle bekendtgørelser.

Kapitel VI.

Udkast til bekendtgørelse om midler til bekæmpelse af
 plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr m.v.

I medfør af lov nr. af 196 om midler til
 bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr m.v. og
 lov nr. 111 af 13. april 195⁴ om beskyttelse af bier mod giftige
 plantebeskyttelsesmidler med tillæg nr. 292 af 14. november 1956
 og nr. 334 af 19. december 1959 fastsættes herved følgende.

Afsnit I.

Bekendtgørelsens område.

§ 1.

Stk. 1. Ved bekæmpelsesmidler forstås i denne bekendtgørelse
 stoffer eller blandinger af sådanne, der er eller angives at
 være virksomme til bekæmpelse af:

- a. plantesygdomme,
- b. ukrudt,
- c. følgende laverestående dyr:
 1. dyr, der må anses for skadelige for nytte- og kultur-
 planter,
 2. utøj hos husdyr, herfra dog undtaget midler, der udleve-
 res mod dyrlægerecept eller dispenseres af en dyrlæge,
 3. skadedyr i korn og kornprodukter, foderstoffer og frø,
 4. tekstilskadedyr,
 5. skadedyr i tømmer og træværk,
 6. fluer, myg, væggetøj, kakerlaker og myrer samt
 7. andre skadedyr (snegle, insekter, mider o.lign.) i
 huse og lagre,
- d. følgende varmblodede dyr: kaniner, mosegrise, muldvarpe,
 mus og rotter.

Stk. 2. Klæbestoffer, genstande, der udelukkende er bestrøget
 med klæbestoffer, og mekaniske apparater falder udenfor bestem-
 melserne i denne bekendtgørelse.

Stk. 3. For genstande, hvis bekæmpende virkning beror på, at
 de er imprægneret eller bestrøget med de i stk. 1 omhandlede
 stoffer, gælder bestemmelserne i denne bekendtgørelse med de af
 forholdets natur flydende lempelser.

Stk. 4. I tvivlstilfælde afgør landbrugsministeriet, hvorvidt et stof eller en blanding af stoffer falder ind under bestemmelserne i denne **bekendtgørelse**.

§ 2.

De i denne bekendtgørelse indeholdte bestemmelser om bekæmpelsesmidler finder tilsvarende anvendelse på tvangsmodningsmidler, hvorved forstås præparater, der sælges til anvendelse med henblik på tvangsmodning af afgrøder, og på stoffer, der sælges som egnede til nedsættelse af planter og plantedeles respiration og spiring under opbevaring, også kaldet respirations- og spiringshæmmere.

§ 3.

Når stoffer eller blandinger af sådanne, der er virksomme til de af §§ 1 og 2 omfattede formål, sælges til andre formål, kommer bestemmelserne i denne bekendtgørelse ikke til anvendelse på betingelse af, at stofferne m.v. ikke angives at være virksomme til de af §§ 1 og 2 omfattede formål, samt at det ikke af de ved salget fremkomne oplysninger fremgår, at de agtes anvendt til disse formål, og der ej heller iøvrigt foreligger omstændigheder, der tyder herpå. Forsåvidt angår blåsten, jernvitriol og svovl, der sælges som gødningsstoffer, henvises dog til § 17, stk. 3, 2^a pkt.

§ 4.

Bekæmpelsesmidler (herunder råvarer og halvfabrikata), der forhandles mellem importører og fabrikanter eller mellem fabrikanter indbyrdes, omfattes ikke af de øvrige bestemmelser i denne bekendtgørelse. **For** disse bekæmpelsesmidler gælder følgende:

- a. Den enkelte emballage skal være forsynet med angivelse af art og procentisk indhold af virksomme stoffer, af fabrikantens (importørens) navn eller firma og endvidere med en under alle forhold tydelig mærkning af følgende ordlyd: "**Må** ikke udleveres til forbrugere. Kun til viderefabrikation (**ompakning**)".
- b. Kemikaliekontrollen kontrollerer i fornødent omfang overholdelsen af de under a. fastsatte bestemmelser.

§ 5.

De i denne bekendtgørelse indeholdte bestemmelser kom-

mer - dog med undtagelse af § **11, stk. 1**, § 12, atk. 2, § 17, stk. 3, og § **19, stk. 4**, - ikke til anvendelse på de i efterfølgende liste (Bilag A) nævnte bekæmpelsesmidler, når disse betegnes med det i listen angivne navn, og dette er anført på emballagen, og når stofferne derhos opfylder de i listen anførte minimumskrav, for hvilke der ikke indrømmes nogen latitude, jfr. § 18, stk. 2, a.

§ 6.

De i denne bekendtgørelse indeholdte bestemmelser kommer - med nedennævnte undtagelser - ikke til anvendelse på bekæmpelsesmidler til eksport. For disse midler gælder følgende:

- a. såfremt et bekæmpelsesmiddel eksporteres under samme handelsnavn som det, hvorunder det forhandles her i landet, skal midlet have samme sammensætning som ved salg her i landet,
- b. såfremt et bekæmpelsesmiddel eksporteres med angivelse af, at det har opnået anerkendelse her i landet, jfr. §§ **34-40**, skal de for anerkendelsen fastsatte vilkår iagttages,
- c. om opbevaring af giftige bekæmpelsesmidler til eksport finder bestemmelserne i § 22 tilsvarende anvendelse.

§ 7.

Bestemmelserne i giftlovgivningen, jfr. lov nr. af 196 om gifte og sundhedsfarlige stoffer, finder anvendelse på de af §§ **3-6** omfattede stoffer, der tillige er optaget på giftlovens lister.

§ 8.

I forhold til lovgivningen om foder og gødningsstoffer samt grundforbedringsmidler, jfr. for tiden lov nr. 135A939 af **13.** april 1938 med tillæg nr. 288 af 30. maj 1940 gælder følgende:

- a. **Mikronæringsstoffer** til imødegåelse af mangelsygdomme hos planter, f.eks. boraks, mangansulfat og zinksulfat, omfattes af fornævnte lovgivning og ikke af bestemmelserne i denne bekendtgørelse.
- b. Det er forbudt i avertissementer, brochurer, cirkulærer, etiketter, prislister o.lign. direkte eller indirekte at angive eller på anden måde at reklamere med, at et bekæmpelsesmiddel indeholder eller har virkning som plantenæringsstof, Såfremt et i et bekæmpelsesmiddel indeholdt stof, der er virksomt til de af § 1, stk. 1, omfattede formål, efter landbrugsministe-

rieta skøn tillige har betydning som plantenæringsstof, kan landbrugsministeriet dog på nærmere betingelser give tilladelse til i avertissementer m.v. vedrørende midlet at henviser til midlets indhold af og eventuelt tillige til midlets virkning som plantenæringsstof.

Afsnit II.

Almindelige bestemmelser.

§ 9.

Stk. 1. Ved salg forstås i denne bekendtgørelse tillige falbydelse, forhandling og fordeling.

Stk. 2. Ved fremstilling forstås i denne bekendtgørelse tillige opblanding, fortynding, imprægnering, pakning og ompakning. Den opblanding og fortynding af færdigfabrikerede bekæmpelsesmidler, der af forbrugerne foretages umiddelbart inden midlernes anvendelse, betragtes dog ikke som fremstilling.

Stk. 3. Ved fremstilling eller indførsel af bekæmpelsesmidler til anvendelse i egen virksomhed ved erhvervsmæssig udførelse af bekæmpelse for andre omfattes de således anvendte bekæmpelsesmidler af bestemmelserne i denne bekendtgørelse - herunder bestemmelserne i §§ 15, 48 og 49 - med de lempelser, som landbrugsministeriet måtte indrømme.

§ 10

Stk. 1. Bekæmpelsesmidler må uden tilladelse fra landbrugsministeriet kun sælges i den ubrudte originalpakning, i hvilken varen er udleveret fra fabrikant eller importør.

Stk. 2. Åbnede originalpakninger af bekæmpelsesmidler må ikke forefindes i forhandleres forretningslokaler, lagerlokaler o.lign. Denne bestemmelse gælder ikke for virksomheder, der i henhold til §§ 19-21 har fået landbrugsministeriets giftnavns godkendelse af etikette og brugsanvisning, og ej heller for personer og virksomheder, der erhvervsmæssigt udfører bekæmpelse for andre. Såfremt personer eller virksomheder, der erhvervsmæssigt udfører bekæmpelse for andre, tillige forhandler bekæmpelsesmidler, gælder bestemmelsen dog for de lokaler, hvorfra bekæmpelsesmidler forhandles, og hvori bekæmpelsesmidler, der er bestemt til forhandling, opbevares.

§ 11.

Stk. 1. Stoffer eller blandinger af sådanne, der sælges som bekæmpelsesmidler, må ikke indeholde bestanddele, der kan formindske virkningen af de angivne virksomme stoffer, eller bestanddele, der kan gøre midlet giftigere eller farligere end angivet på pakningen, jfr. § 15, stk. 1, eller foreskrevet i § 5.

Stk. 2. Bekæmpelsesmidler skal være fremstillet således, at de virksomme stoffer i midlet er ensartet fordelt eller - forsåvidt angår bekæmpelsesmidler, i hvilke de virksomme stoffer bundfældes ved henstand - fordeler sig ensartet ved omrystning eller omrøring. Såfremt omrystning eller omrøring er nødvendig, skal dette fremgå af midlets emballage.

§ 12.

Stk. 1. Den, der fremstiller eller indfører bekæmpelsesmidler, er ansvarlig for rigtigheden af de i § 15, stk. 1, nævnte angivelser såvel som for overholdelsen af de sig dertil sluttende påbud i § 11.

Stk. 2. Den, der fremstiller eller indfører de i § 5 omhandlede bekæmpelsesmidler, er ansvarlig for, at de har den fastsatte renhed, samt for overholdelsen af det sig dertil sluttende påbud i § 11, stk. 1.

§ 13.

Avertissementer, brochurer, cirkulærer, etiketter, prislister o.lign. vedrørende bekæmpelsesmidler må ikke indeholde urigtige eller vildledende oplysninger, navne, illustrationer eller tekst så lidt som omtale, direkte eller indirekte, af den i denne bekendtgørelse påbudte kontrol og må ej heller indeholde angivelser, der kan forringe betydningen af de af landbrugsministeriets giftnavn foretagne klassificeringer, jfr. § 21, eller de af nævnet fastsatte forsigtighedsforanstaltninger. Avertissementer **O.S.V.** må kun i det af nævnet tilladte omfang indeholde omtale, direkte eller indirekte, af, at de i etikette og brugsanvisning **indeholdte** angivelser er fastsat eller godkendt af giftnavnet. Den, der lader avisementer o.s.v. fremstille, er ansvarlig for de heri givne oplysninger m.m.

§ 14.

Stk. 1. Den emballage, i hvilken et bekæmpelsesmiddel sælges

eller udleveres, skal være hel, tæt, stærk og forsvarligt til-lukket og skal endvidere i alle tilfælde, hvor anbrud ikke vil være umiddelbart synligt, være forseget, plomberet eller for-synet med oblat. Emballagen skal iøvrigt opfylde de krav, der måtte blive stillet af landbrugsministeriets giftnavn med hen-syn til forsvarlig emballering.

Stk. 2. De i denne bekendtgørelse krævede angivelser om be-kæmpelsesmidlets sammensætning num., jfr. §§ 15-17» fareklasse, jfr. § 21, og farlighed for bier, jfr. § 32, skal findes på en etikette, der skal fastklæbes på den emballage, der umiddelbart indeholder bekæmpelsesmidlet. Hvis emballagen er af pap eller af andet materiale, hvorpå en trykt tekst er holdbar, kan angivelserne anbringes umiddelbart på emballagen. Såfremt et be-kæmpelsesmiddel er i dobbelt salgsemballage, skal begge emballagens dele være forsynet med de krævede angivelser, medmindre landbrugsministeriets giftnavn meddeler hel eller delvis fritagelse herfor.

Stk. 3. Den i § 21, stk. 6, nævnte brugsanvisning skal optages i den i stk. 2 omhandlede etikette, medmindre landbrugsministe-riets giftnavn giver tilladelse til, at den fastklæbes som selv-stændig etikette, fastgøres på anden måde eller udleveres sammen med bekæmpelsesmidlet.

Stk. 4. Angivelserne skal være anført på dansk. Hvor angivel-se af virksomme stoffer og lignende angivelser ikke kan ske på dansk, er det for så vidt angår andre stoffer end de i listen til § 17 (bilag B) nævnte tilladt at anvende den gængse interna-tionale, heri landet anvendte benævnelse eller betegnelsenfor den kemiske forbindelse.

Stk. 5. Angivelserne skal være anbragt tydeligt og fremtræden-de.

§ 15.

Stk. 1. Bekæmpelsesmidler må kun sælges i emballage, på hvil-ken der skal være angivet:

- a) præparatets navn,
- b) vægt (mål) af det pågældende bekæmpelsesmiddel,
- c) procent og art af virksomme stoffer,
- d) procent af fyldstoffer, vand eller andre opløsningsmidler,

- e) fabrikantens (importørens) navn eller firma,
- f) fremstillingsstedet,
- g) dato i åben form eller i kode som anført i § 16 samt
- h) holdbarhedsangivelse, når bekæmpelsesmidlet ved normal og forsvarlig lagring i den anvendte emballage ikke kan bevare sin konsistens, den på deklARATIONEN angivne procentiske sammensætning eller den angivne **vægt**.

Stk. 2. Hvert enkelt virksomt stof skal angives for sig.

Stk. 3. De i stk. 1, c og **d**, omhandlede procentangivelser skal altid - med den i § 17» stk. 1, i, nævnte undtagelse - være vægtprocenter. Det er dog tilladt tillige at angive indholdet af virksomme stoffer i gram pr. liter.

Stk. 4. Landbrugsministeriet afgør i tvivlstilfælde, hvad der skal forstås ved "**virksomme stoffer**" og "**fyldstoffer**", og bestemmer, hvorledes stofferne skal benævnes.

Stk. 5. Hvor procent og art af virksomme stoffer ikke nøjagtigt kan angives, f.eks. ved bakteriekulturer, virus, strandløgspreparater o.lign., kan landbrugsministeriet meddele tilladelse til fravigelse af bestemmelserne i stk. 1, c og d.

Stk. 6. Den i stk. 1, c, krævede angivelse af bekæmpelsesmidlets procentindhold af virksomme stoffer skal ske ved eet tal for hvert stof. Fyldstoffer m.m., jfr. stk. 1, d, kan altid angives samlet ved eet tal.

Stk. 7. **For** de i § 1, stk. 3» omhandlede imprægnerede genstande m.v. samt for rygemedler kan kemikaliekontrollen efter ansøgning fra vedkommende fabrikant eller importør meddele fritagelse for de i stk. 1, c og d, i denne paragraf krævede procentangivelser, således at der i stedet for disse angivelser gives oplysning om totalindholdet af virksom forbindelse udtrykt i gram (eller anden vægtenhed) pr. pakning, stykke eller anden af kemikaliekontrollen fastsat enhed.

§ 16.

Stk. 1. Den i § 15, stk. 1, g, krævede datomærkning skal i en særlig dertil på etiketten bestemt rubrik angive enten fremstillingsdato, indførselsdato eller **ompakningsdato**, der skal være tydeligt anført som sådan.

Stk. 2. Datomærkningen skal angive dagen for bekæmpelsesmidlets fremstilling, men det er, for så vidt angår indførte "bekæmpelsesmidler, hvis fremstillingsdato ikke kendes, tilladt at angive indførselsdatoen, ligesom det for så vidt angår heri landet' ompakkede bekæmpelsesmidler er tilladt at erstatte angivelse af fremstillingsdato og **indførselsdato** med angivelse af ompakningsdato. Når ompakningsdato angives, skal der tillige angives **fabrikationsnummer** som foreskrevet i stk. 3» **a.**

Stk. 3. Datomærkning i kodeform må kun ske ved angivelse af fabrikationsnummer og kun på følgende betingelser:

- a. Fabrikationsnummeret skal svare til vedkommende virksomheds fabrikationsbog, der skal føres daglig og fortløbende og således, at fremstillings- eller importdato kan fastslås, og pakninger fra samme fabrikations- eller importparti kan genfindes. Fabrikationsbogen skal være tilgængelig for kemikaliekontrollen i virksomhedens sædvanlige arbejdstid.
- b. Bekæmpelsesmidler, som kun på grund af den anvendte pakning (lufttæt blik, flasker o.lign) forhindres i fordampning, omdannelse eller anden forringelse, skal være forsynet med en tydelig angivelse om, at holdbarheden er betinget af, at lukningen slutter tæt, el.lign.
- c. I øvrigt skal bekæmpelsesmidler, for hvilke den foreskrevne datoangivelse gives i kodeform, og som på grund af fugt, varme, kulde, **sollys** eller andet kan blive udsat for forringelse under opbevaring, forsynes med en angivelse af den hensigtsmæssige opbevaringsmåde.

§ 17.

Stk. 1. For nedennævnte bekæmpelsesmidler kræves følgende:

- a. Kviksølvholdige afsvampningsmidler. Angivelse af procent og art af den virksomme forbindelse samt procent Hg.
- b. Ar8enholdige gifte. Angivelse af procent og art af den virksomme forbindelse samt procent As_2O_3 eller As_2O_5 og procent vandopløseligt As_2O_3 eller As_2O_5 . Surt blyarsenat ($PbHASO_4$) skal indeholde mindst 60 pct. PbO, mindst 30 pct. As_2O_5 og højst 0,5 pct. vandopløseligt As_2O_5 . Schweinfurtergrønt skal indeholde mindst 22 pct. Cu, mindst 50 pct. As_2O_3 og højst 3»5 pct. vandopløseligt As_2O_3 . Calciumarsenat skal indeholde mindst 38,3 pct. As_2O_5 og højst 1,5 pct. vandopløseligt As_2O_5 .

- c. Kobberforbindelser. **For** sammensatte kobberforbindelser såsom bordeauxcreme og bordeauxpudder skal angives procent og art af den ved fremstillingen benyttede kobberforbindelse, procent Cu og procent og art af neutraliserende stof. For organiske kobberforbindelser skal angives procent og art af den virksomme forbindelse og procent Cu. For så vidt angår blåsten og monohydreret blåsten henvises til stk. 3. For så vidt angår **schweinfurtergrønt** henvises til det ovenfor under punkt b anførte.
- d. Frugttrækربولiner (vinterkarbolineum og forårskarbolineum). Angivelse af procent jordoliedestillat, procent neutrale tjæreolier samt tjæreoliens art (stenkulstjære, brunkulstjære eller andre), procent tjærebaser, procent tjæresyrer, procent vandfrit emulgeringsmiddel og procent vand.
- e. Sprøjteolier. Angivelse af procent og art af olier (**jordolie**-destillat, animalske og vegetabiliske olier).
- f. **Rotenonholdige** midler, herunder derrisrod. Angivelse af procent rotenon og procent total æteropløselig **ekstrakt**.
- g. Nikotinpræparater. Angivelse af procent nikotin beregnet som fri nikotin og nikotinforbindingens art (nikotin, nikotinsulfat) samt muligt indhold af pyridin.
- h. Pyretrumholdige præparater. Angivelse af procent pyretrin I og II. Det er dog tilladt at angive pyretrinindholdet ved eet samlet tal, men i så fald skal mindst halvdelen af dette indhold være pyretrin I.
- i. Hormonpræparater, indeholdende fenoxycarbonsyrer og disses derivater, til bekæmpelse af ukrudt. Angivelse af procent fri syre samt procent og art af forbindelsen, hvori den findes. Angivelserne for flydende hormonpræparater skal dog anføres i gram pr. liter ved 20°Celsius tillige med oplysning om bekæmpelsesmidlets vægtfylde ved 20°Celsius. **Uvirksomme** eller mindre virksomme stoffer må ikke medregnes. Heraf følger eksempelvis, at der for præparater fremstillet på basis af **4K-2M-syre** og 2,4D-syre kun må angives indholdet af disse syrer.
- j. Natriummonokloracetat. Angivelse af saltet uden krystalvand.
- k. 666-holdige præparater. Angivelse af pct. 666 og pct. gamma-isomer. Dette gælder også, når der er iblandet præparatet ren lindan. Bestemmelsen gælder ikke præparater, hvor 666 kun forekommer i form af lindan,'

Stk. 2. De i efterfølgende liste (bilag B) omhandlede virksomme stoffer skal deklarereres med de der anførte betegnelser, der ikke må benyttes for stoffer med anden sammensætning.

Stk. 3. Kobbersulfat (kobbervitriol, $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$), monohydreret kobbersulfat (monohydreret kobbervitriol, kobbersulfatmonohydrat, $\text{CuSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$), jernsulfat (jernvitriol, $\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$) og svovl (S) skal - såfremt de har den renhedsgrad, der er fastsat ved den i § 5 nævnte liste (bilag A) - til de af § 1 omfattede formål sælges under betegnelserne blåsten, monohydreret blåsten (eller blåst enmonohydrat), jernvitriol henholdsvis svovl. Såfremt de ikke opfylder de nævnte renhedskrav, skal indholdet af vandopløseligt Cu, vandopløseligt Fe, henholdsvis S angives, og ordene blåsten o.s.v. må kun benyttes, når det ved en tilføjelse tilkendegives, at varen ikke bør anvendes som bekæmpelsesmiddel, f.eks. blåstensgødning eller blåstenholdigt gødningsstof, jernvitriolgødning eller jernvitriolholdigt gødningsstof, henholdsvis **jordbrugs-**svovl. I øvrigt henvises til bekendtgørelse nr. 300 af 27. september 1954 om tillæg til bekendtgørelse om handel med foder- og gødningsstoffer samt grundforbedringsmidler.

§ 18.

Stk. 1. Af hensyn til fabrikations- og analyseusikkerhed indrømmes der - med de i stk. 2 omhandlede undtagelser - følgende latituder:

- a. For flydende hormonpræparater til bekæmpelse af ukrudt fastsættes for angivelsen af gram pr. liter, jfr. § 17, stk. 1, i, en latitude på t 5 pct.
- b. **For Natriummonokloracetat** indrømmes en latitude på + 10 pct. af de opgivne procenter.
- c. For de i § 15, stk. 7» omhandlede angivelser indrømmes en latitude på + 10 pct.
- d. For flydende nikotinpræparater, indeholdende 10 pct. nikotin og derover fastsættes en latitude på r 1 og + 5 pct. af det angivne indhold af ren nikotin (**For** f.eks. "80pct. nikotin"¹¹ bliver grænserne altså 79,2 og 84 pct. ren nikotin).
- e. For nikotinholdige rygestrimler fastsættes en latitude på + 10 pct. af det (i procent eller vægt) angivne indhold af ren nikotin.

- f. **For** derrisrod og for andre **rotenonholdige** midler indrømmes en latitude på t 10 pct.
- g. **For** andre bekæmpelsesmidler indrømmes der - med de i stk. 2 omhandlede undtagelser - en latitude på t 5 pct. af alle opgivne procenter, dog for opgivne procenter over 2 og til og med 5 e^a latitude på + 10 pct. og for opgivne procenter på 2 og derunder en latitude på + 20 og T 10 pct. (For et middel, der angives at indeholde f.eks. 50 pct. virksomt stof, bliver grænserne altså 47½ og 52½ pct. **For** et middel, der angives at indeholde 1 pct. virksomt stof, bliver grænserne altså 1,2 og 0,9 pct.).

Stk. 2. **For** nedennævnte bekæmpelsesmidler indrømmes ingen latitude:

- a. de bekæmpelsesmidler, der er nævnt i listen til § 5 (bilag A),
- b. lindan med hensyn til renhedsgraden, jfr. listen til § 17 (bilag B).

Afsnit III.

Om imødegåelse af faren for mennesker og husdyr.

§ 19.

Stk. 1. Intet bekæmpelsesmiddel må bringes i handelen eller anvendes erhvervsmæssigt, forinden det af landbrugsministeriets giftnavn er henført til en af de i § 21 omhandlede fareklasser, og nævnet har godkendt etikette og brugsanvisning for dette.

Stk. 2. Ansøgning om henførelse af et bekæmpelsesmiddel til en af de i § 21 omhandlede fareklasser og om godkendelse af etikette og brugsanvisning skal indsendes til landbrugsministeriets giftnavn, adr. Slotsholmsgade 10, København K. Ansøgningen skal indeholde fuldstændig oplysning om procent og kemisk sammensætning af virksomme stoffer samt procent og type af opløsningsmidler, spredemidler, emuigeringsmidler, fyldstoffer o.lign. For de i § 1, stk. 3, jfr. § 15, stk. 7» omhandlede imprægnerede genstande skal de tilsvarende oplysninger gives om imprægneringsmidlet tillige med oplysning om beskaffenheden af det imprægnerede materiale og om den mængde af imprægneringsmidlet, der agtes anvendt pr. enhed.

Stk. 3. **Forslag** til etikette og brugsanvisning, jfr. § 21, samt oplysning om beskaffenheden af **pakningen**, jfr. § 14, skal medfølge ved anmeldelsen eller fremsendes, når nævnet har underrettet anmelderen om klassificeringen.

Stk. 4. Nævnet kan tillade, at de i § 5 omhandlede bekæmpelsesmidler forsynes med brugsanvisning med en af nævnet godkendt tekst.

§ 20.

Stk. 1. Det påhviler landbrugsministeriets giftnavn at tilstræbe, at den med brugen m.m. af bekæmpelsesmidler forbundne fare for mennesker og husdyr nedsættes mest muligt under hensyntagen til bekæmpelsesmidlernes indhold af såvel virksomme stoffer som fyldstoffer samt deres anvendelse.

Stk. 2. Nævnets medlemmer, suppleanter og sekretærer er under ansvar efter borgerlig straffelovs §§ 152 og 263, jfr. § 3, stk. 3, i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m.v. til statens tjenestemænd, forpligtet til overfor alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om.

Stk. 3. Med henblik på nedsættelse af den i stk. 1 nævnte fare er landbrugsministeriets giftnavn beføjet til for de enkelte bekæmpelsesmidler at fastsætte sådanne særlige bestemmelser med hensyn til indhold, emballering, mærkning, forhandling, opbevaring, anvendelse, transport og forsendelse m.v., som af nævnet anses fornødne. Nævnet kan herunder fastsætte, at bekæmpelsesmidler kun må sælges med et af nævnet fastsat procentisk indhold af virksomme stoffer, at bekæmpelsesmidler skal tilsættes farve- og røbestoffer, at bekæmpelsesmidler ikke må sælges i pakninger, der er mindre end en af nævnet fastsat størrelse, at bekæmpelsesmidler kun må anvendes til nærmere angivne formål og ikke på nærmere angivne steder, og at bekæmpelsesmidler ikke må anvendes senere end en af nævnet fastsat tid før behandlede afgrøders indhøstning. Nævnet kan endvidere fastsætte forskrifter bl.a. om midler til første hjælp i ulykkestilfælde, om foranstaltninger til imødegåelse af den fare, der er forbundet med, at en enkelt person går alene ved en arbejdsproces, om anvendelse af særlige beskyttelsesmidler og redskaber og om regelmæssigt lægetilsyn med personer, der over en længere periode er beskæftiget med de pågældende bekæmpelsesmidler. Udgifterne til særlige beskyttelsesmidler og redskaber samt til lægetilsyn skal afholdes af arbejdsgiveren, der skal opbevare lægeattesterne.

Stk. 4. Nævnet er beføjet til af vedkommende fabrikant eller importør at kræve de for klassificeringen og for fastsættelsen af fornævnte særlige bestemmelser nødvendige oplysninger om midlets kemiske sammensætning og de oplysninger om midlets giftvirkning, som er tilgængelige for fabrikanten, henholdsvis importøren. Anser nævnet ikke de tilvejebragte oplysninger for tilstrækkelige, meddeler nævnet dette til anmelderen, der da enten kan trække sin anmeldelse tilbage eller henstille til nævnet at tilvejebringe oplysningerne. De med nævnets tilvejebringelse af de omhandlede oplysninger forbundne udgifter afholdes da af anmelderen, jfr. § 53.

Stk. 5. Efter anmodning af nævnet skal prøver af bekæmpelsesmidlet og den emballage, der agtes benyttet, indsendes til nævnet. De indsendte prøver af bekæmpelsesmidlet skal være af tilstrækkelig størrelse til, at nævnet kan foretage de fornødne undersøgelser.

Stk. 6. Nævnet kan med passende frist ændre en foretaget klassificering og tilbagekalde en meddelt godkendelse af en etikette og brugsanvisning såvel som tilladelser, der er meddelt af nævnet i medfør af § 21, stk. 5 og 6.

Stk. 7. Nævnets afgørelser kan indankes for landbrugsministeriet.

§ 21.

Stk. 1. Bekæmpelsesmidler inddeles i fareklasser, og midlerne skal forsynes med en af landbrugsministeriets giftnavn godkendt etikette, der skal indeholde angivelse af den fareklasse, til hvilken midlet henhører, samt - alt efter fareklassen - de i det følgende krævede almindelige angivelser og endvidere de af giftnævnet fastsatte bestemmelser om midlets anvendelse og opbevaring m.v.

Stk. 2. Fareklasse X omfatter bekæmpelsesmidler, ved hvis anvendelse forgiftningsfaren over for mennesker og husdyr er så stor, at det ikke kan forsvares, at midlerne anvendes af andre end særlig dertil autoriserede personer. Disse midler skal forsynes med følgende angivelser:

a. ordene: "Må kun anvendes af personer, der af landbrugsministeriet har fået særlig tilladelse hertil",

b. nedenstående giftmærke:

Dødningehoved og tekst skal trykkes i hvidt på sort bund nøjagtigt som vist. Landbrugsministeriets giftnævn kan dog tillade, at der anvendes anden lys farve. Nævnet kan endvidere tillade eller påbyde, at gengivelsen formindskes eller forstørres.

c. ordet: "**ADVARSEL**" samt en beskrivelse af faren ved brugen og af forsigtighedsforanstaltninger, der skal iagttages til imødegåelse af forgiftningsfaren, samt

d. oplysning om de første forgiftningssymptomer og om eventuel egnet modgift samt ordene: "Ved forgiftning tilkald straks læge".

Stk. 3. Fareklasse A omfatter bekæmpelsesmidler, som uden at falde ind under fareklasse X ved deres almindelige anvendelse kan medføre alvorlig, eventuelt akut dødelig forløbende forgiftning. Disse midler skal forsynes med de i stk. 2 under b-d nævnte angivelser og med ordene: "Må kun anvendes erhvervsmæssigt".

Stk. 4. **Fareklasse B** omfatter bekæmpelsesmidler, som uden at falde ind under fareklasse X og A dog ved deres almindelige anvendelse kan medføre en vis forgiftningsfare. Disse midler skal være forsynet med angivelse af ordet "GIFT" trykt i lys skrift på sort bund og den foran i stk. 2, c, nævnte angivelse.

Stk. 5. Fareklasse C omfatter alle bekæmpelsesmidler, som af landbrugsministeriets giftnævn skønnes at være mindre farlige end de til fareklasse X, A og B henførte bekæmpelsesmidler. De skal være forsynet med angivelsen "Forsigtig" og en kort advarsel til imødegåelse af de farer, der kan være forbundet med midlet. Nævnet kan dog tillade, at denne mærkning untlades.

Stk. 6. Bekæmpelsesmidler skal endvidere forsynes med en af nævnet med henblik på giftfaren godkendt brugsanvisning. Nævnet

kan tillade, at brugsanvisning undlades for midler af fareklasse C, ligesom nævnet kan tillade, at brugsanvisninger uden godkendelse benyttes for bekæmpelsesmidler af denne fareklasse.

Stk. 7. Ændringer i godkendt etikette og brugsanvisning og væsentlige ændringer af emballagen må kun foretages efter indhentet tilladelse fra nævnet.

§ 22.

Stk. 1. Den, der fremstiller, indfører, udfører eller sælger bekæmpelsesmidler i fareklasse X, A eller B, skal opbevare sit lager, herunder prøvelager, i særskilt og aflåst skab eller rum (aflukke), der tydeligt er mærket med ordet **"GIFT"**. I et sådant giftskab eller giftrum må ikke anbringes andet end gifte. Under et giftskab må ikke anbringes varer.

Stk. 2. Beholdere (tromler og lignende pakninger) på 50 kg og derover med bekæmpelsesmidler af fareklasse B må dog opbevares på anden måde end angivet i stk. 1, men dog ikke sammen med nærings- eller nydelsesmidler eller foder, og uvedkommende må ikke have adgang til dem.

§ 23.

Stk. 1. Bekæmpelsesmidler i fareklasse X må kun sælges af

- a. den fabrikant eller importør, der i henhold til §§ 19-21 har fået nævnets godkendelse af etikette og brugsanvisning for det pågældende bekæmpelsesmiddel,
- b. personer, der af landbrugsministeriet har opnået tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse X.

Stk. 2. Bekæmpelsesmidler i fareklasse X må kun sælges til og kun købes af de i stk. 1 under b nævnte personer samt de personer, der i medfør af § 24 har fået særlig tilladelse til at anvende disse midler.

Stk. 3. Enhver, der til forbrugere sælger bekæmpelsesmidler i fareklasse X, skal føre bog over ethvert køb og ethvert salg af disse midler. Bogi >ringen skal foretages straks, efter at købet, henholdsvis salget har fundet sted, med angivelse af dato, køberens navn og adresse og løbenummeret på den for køberen udfærdigede legitimation, jfr. § 24, midlernes handelsnavn samt antal og størrelse af pakningerne og skal iøvrigt ske på en sådan måde, at forhandlerens beholdning af disse midler til enhver tid klart

fremgår af bogen. Den bogførte beholdning skal til enhver tid nøje svare til forhandlerens faktiske beholdning. Til bogføringen skal benyttes en af kemikaliekontrollen autoriseret protokol. Som bilag til protokollen skal vedlægges alle fakturaer for forhandlerens indkøb og alle løse kvitteringer fra forbrugerne, jfr. stk. 4. Protokollen skal efter kemikaliekontrollens anmodning forevises for kontrollen i sædvanlig arbejdstid. Protokollen med bilag skal efter at være udskrevet på forlangende tilsendes kemikaliekontrollen eller opbevares, indtil kemikaliekontrollen tillader, at den tilintetgøres.

Stk. 4. Salg til forbrugere af bekæmpelsesmidler i fareklasse X må kun finde sted mod egenhændig kvittering fra den, der har tilladelse til at købe sådanne midler, og mod forevisning af den for den pågældende udfærdigede legitimation, jfr. § 24. Kvitteringen kan afgives enten i selve protokollen eller som løs kvittering. Legitimationen skal forevises ved ethvert salg, medmindre køberen er forhandleren bekendt, og denne en gang for alle for et kalenderår har foretaget notering i protokollen om legitimationens forevisning. Ved enhver notering skal forhandleren forsyne legitimationen med en dateret påtegning herom.

§ 24.

Stk. 1. Bekæmpelsesmidler i fareklasse X må kun anvendes af personer, der af landbrugsministeriet har fået særlig tilladelse hertil. Tilladelsen, der gives for indtil 5 år ad gangen, vil **almindeligvis** blive gjort betinget af, at vedkommende har gennemgået et af landbrugsministeriet foranstaltet giftkursus. **Når** tilladelsen er meddelt, vil der af kemikaliekontrollen blive udleveret en særlig legitimation til forevisning ved køb af disse **midler**.

Stk. 2. Landbrugsministeriets giftnavn kan fastsætte regulativer for benyttelse af de til fareklasse X henførte enkelte grupper af bekæmpelsesmidler.

§ 25.

Stk. 1. Bekæmpelsesmidler i fareklasse A må kun sælges af de i § 23, stk. 1, a - b, nævnte personer samt af erhvervsdrivende eller organisationer, der har fået landbrugsministeriets tilladelse hertil. Tilladelsen, der udstedes af kemikaliekontrollen på landbrugsministeriets vegne, gives for 5 år ad gangen på nær-

mere fastsatte vilkår, herunder erlæggelse af en afgift, jfr. § 54. Tilladelsen skal være opslået på den indvendige side af døren til giftskabet (giftrummet).

Stk. 2. Bekæmpelsesmidler i fareklasse A må til forbrug kun sælges til og må kun købes af de i § 26, stk. 1, a - c, nævnte personer. Er forhandleren ikke bekendt med, at køberen hører til disse personer, må bekæmpelsesmidlet ikke udleveres til køberen, medmindre denne godtgør, at han hører til de nævnte personer.

Stk. 3. Bekæmpelsesmidler i fareklasse A skal ved salg til forbrug af forhandleren forinden udlevering forsynes med tydelig og holdbar angivelse af forhandlerens navn og forretningsadresse.

§ 26.

Stk. 1. Bekæmpelsesmidler i fareklasse A må kun anvendes af

- a. personer, der af landbrugsministeriet har fået tilladelse til at anvende bekæmpelsesmidler i fareklasse X, jfr. § 24, stk.1,
- b. personer, der har en erhvervsmæssig interesse i midlernes anvendelse i egen bedrift,
- c. personer, der erhvervsmæssigt udfører bekæmpelse for andre, og
- d. medhjælpere hos de under a - c nævnte personer.

Stk. 2. Bekæmpelsesmidler i fareklasse A må ikke anvendes i private haver eller i de for publikum tilgængelige områder af offentlige haver, parker, anlæg o.lign. eller til behandling af beplantninger i skel mod offentlige veje. Disse bekæmpelsesmidler må ej heller anvendes til behandling af beplantninger i skel mod private haver, medmindre vedkommende haveejer har givet tilladelse dertil.

Bekæmpelsesmidler i fareklasse B må kun sælges af personer m.v., der må sælge bekæmpelsesmidler i fareklasse A, jfr. § 25, stk. 1, samt af erhvervsdrivende og organisationer, der har fået politiets tilladelse hertil. Tilladelsen, der kun kan gives til virksomheder, til hvis naturlige vareområde de pågældende bekæmpelsesmidler henhører, samt til **jordbrugsorganisationer**, er betinget af, at ansøgeren har et egnet giftskab (gift-rum). Tilladelsen, der kan tilbagekaldes, såfremt forholdene giver anledning hertil, skal være opslået på den indvendige side af døren til giftskabet (giftrummet). Politiet skal føre en for-

tegnelae over de således meddelte tilladelser og skal underrette kemikaliekontrollen om disse samt om tilbagekaldelse af tilladelserne.

§ 28.

Bekæmpelsesmidler i fareklasse A og B må af de i § 25, stk. 1, og § 27 nævnte personer m.v. ikke udleveres til personer under 16 år.

§ 29.

Stk. 1. Når et bekæmpelsesmiddel, der er henført til fareklasse X, A eller B, forsendes i forsendelsesemballage, skal der på denne på tydelig og fremtrædende måde være angivet, at pakningen indeholder et bekæmpelsesmiddel, og hvilken fareklasse bekæmpelsesmidlet er henført til, samt ordet "**Advarsel**". Angivelsen kan ske ved påklæbning på forsendelsesemballagen af den for midlet godkendte etikette eller f.eks. således: "**Advarsel**. Indeholder paration. Fareklasse A" eller således: "**Advarsel**. Indeholder bekæmpelsesmiddel i fareklasse B". Forsendelsesemballagen skal endvidere være forsynet med det giftmærke, som midlet i henhold til bestemmelserne i § 21 skal være forsynet med.

Stk. 2. Bekæmpelsesmidler må ikke transporteres sammenpakket med levnedsmidler, nydelsesmidler og foderstoffer eller andre stoffer til indvortes brug.

Stk. 3. Bekæmpelsesmidler skal - under hensyntagen til de enkelte midlers farlighed og disses emballage - under transport være anbragt forsvarligt og om fornødent være fastbundet eller fastgjort på anden måde.

Stk. 4. Såfremt der i medfør af anden lovgivning er fastsat bestemmelser, der kan finde anvendelse på forsendelse og transport af bekæmpelsesmidler, skal disse bestemmelser tillige iagttages.

§ 30.

Den, der udfører bekæmpelse for andre med et bekæmpelsesmiddel, på hvis etikette er anført, at midlet ikke må anvendes senere end en nærmere angivet tid før indhøstning af de behandlede afgrøder, har pligt til, forinden behandlingen foretages, at give den, for hvem bekæmpelsen udføres, underretning om fristens længde.

§ 31.

Stk. 1. Enhver - også enhver forbruger - skal ved opbevaring og anvendelse af de af denne bekendtgørelse omfattede bekæmpelsesmidler udvise fornøden forsigtighed og agtpågivenhed og skal omgås midlerne på en sådan måde, at de ikke - direkte eller indirekte - kan forvolde skade på mennesker og husdyr.

Stk. 2. Når det af den for et bekæmpelsesmiddel godkendte etikette fremgår, at midlet kan medføre fare, skal de i etiketten indeholdte advarsler og forskrifter, herunder forskrifter om, at midlet ikke må anvendes senere end en nærmere angivet tid før indhøstningen af de behandlede afgrøder, nøje iagttages, og såfremt der er foreskrevet benyttelse af personlige beskyttelsesmidler, f.eks. gummihandsker, ved anvendelse af bekæmpelsesmidlet, skal en arbejdsgiver stille sådanne beskyttelsesmidler til rådighed for den, der skal arbejde med bekæmpelsesmidlet.

Stk. 3. Opbevaring af de i stk. 2 omhandlede bekæmpelsesmidler skal - selv om der ikke på etikette eller i brugsanvisning måtte være angivet en bestemt opbevaringsmåde - ske således, at uvedkommende ikke kan få adgang til bekæmpelsesmidlerne, og således, at forvekslinger undgås. Midlerne må ikke opbevares sammen med eller i nærheden af levnedsmidler, nydelsesmidler og foderstoffer eller andre stoffer til indvortes brug. **De** må således ikke opbevares i spisekamre, viktualiekældre, medicinskabe, malkerum, foderrum o.lign.

Stk. 4. De i stk. 2 omhandlede bekæmpelsesmidler må af forbrugeren kun opbevares i den originale pakning (beholder), i hvilken midlet er indkøbt.

Stk. 5. **Det** er forbudt at henstille de i stk. 2 omhandlede bekæmpelsesmidler eller heraf tilberedte sprøjtevædske o.lign. på tilfældige steder uden tilsyn, især sådanne steder, hvor børn **og/eller** husdyr kan få adgang til dem.

Stk. 6. Tomme flasker, beholdere, pakninger o.lign., der har indeholdt giftige bekæmpelsesmidler, skal tilintetgøres eller uskadeliggøres på en sådan måde, at de ikke kan frembyde fare for mennesker og husdyr, f.eks. ved børns leg eller ved tilfældig påfyldning af drikkevarer eller fødemidler. Tilintetgørelse eller bortskaffelse af større partier af bekæmpelsesmidler må, så-

fremt fremgangsmåden ikke i forvejen er godkendt af de stedlige sundhedsmyndigheder, kun ske efter forudgående aftale med kreds- lægen.

Stk. 7. Ved rensning af sprøjter, kar og lignende redskaber, der har været benyttet til giftige bekæmpelsesmidler, eller af beholdere, hvori sådanne midler har været opbevaret, er det forbudt at forurene eller forgifte brønde eller boreriger samt vandløb, der benyttes af mennesker til badning eller som vandingssted for husdyr. For så vidt angår forgiftning af fisk gælder bestemmelserne i vandløbslovgivningen.

Stk. 8. Det er forbudt at overlade giftige bekæmpelsesmidler til personer, der på grund af manglende udvikling, sindssygdom, åndssvaghed, beruselse, affekt el.lign. kan befrygtes at volde skade på sig selv eller andre med de pågældende gifte.

Stk. 9. Ved brugen af giftige bekæmpelsesmidler skal bestemmelserne i §§ 4 og 5 samt § 8, stk. 4, § 19, stk. 2, og § 20 i lov nr. 228 af 11. juni 195⁴ om arbejderbeskyttelse indenfor landbrug, skovbrug og gartneri iøvrigt iagttages, selvom brugen ikke sker inden for landbrug, skovbrug og gartneri.

Afsnit IV.

Om imødegåelse af faren for bier.

§ 32.

Stk. 1. Ved midler, der er farlige for bier, forstås sådanne af denne bekendtgørelse omfattede midler, som indeholder et eller flere af de i efterfølgende liste (bilag C) nævnte stoffer, og som er eller angives at være egnet til anvendelse over planter, buske og træer på friland.

Stk. 2. Pakninger med bekæmpelsesmidler, der indeholder et eller flere af de i stk. 1 omhandlede stoffer, og som normalt anvendes over planter, buske og træer på friland, skal være forsynet med nedenstående mærke:

Stk. 3. Det i stk. 2 omhandlede mærke skal gengives tydeligt i forbindelse med brugsanvisningen i mørk farve på lys bund nøjagtig som vist. Landbrugsministeriets **giftnævn** kan dog tillade formindskelse eller forstørrelse af gengiveisen, der som *Tegel* skal være mindre end det ved § 21, stk. 2, b, foreskrevne mærke.

Stk. 4. Den påbudte advarselmærkning om, at midlerne er farlige for bier, skal være anført lige så klart og tydeligt som den øvrige tekst, men dog ikke mere fremtrædende end denne.

Stk. 5. Uden tilladelse fra landbrugsministeriet er det forbudt at anvende det i stk. 2 nævnte mærke for andre bekæmpelsesmidler end de i stk. 1 omhandlede. I tvivlstilfælde afgør landbrugsministeriet, om et bekæmpelsesmiddel skal forsynes med det i stk. 2 omhandlede mærke.

Stk. 6. Anvendelse af de i stk. 1 omhandlede midler over åben blomst med den følge, at bier dræbes, medfører erstatningsansvar i henhold til lovgivningen om beskyttelse af bier.

Afsnit V.

Forsknings- og oplysningsarbejde med bekæmpelsesmidler.

§ 33.

Stk. 1. Forsknings- og oplysningsarbejde vedrørende de i § 1, stk. 1, a, b og c, 1, omhandlede bekæmpelsesmidlers effektivitet foretages af statens forsøgsvirksomhed i plantekultur.

Stk. 2. Forsknings- og oplysningsarbejde vedrørende de i § 1, stk. 1, c, 3-7» og d, omhandlede bekæmpelsesmidlers effektivitet foretages af statens skadedyrlaboratorium.

Stk. 3. Forsknings- og oplysningsarbejde vedrørende bekæmpelsesmidlers farlighed for mennesker og husdyr foranstaltes af landbrugsministeriets giftnævn.

Stk. 4. De i stk. 1-3 omhandlede organer er i deres oplysningsarbejde berettiget til at offentliggøre resultaterne af de undersøgelser, de foretager vedrørende bekæmpelsesmidler.

Afsnit VI.

Offentlig afprøvning og anerkendelse.

§ 34.

Stk. 1. Anmeldelse om afprøvning med henblik på anerkendelse af midler af de nedennævnte grupper kan af vedkommende opfinder,

fabrikant, importør eller hovedforhandler indgives til de nedenfor anførte institutioner:

A. Statens plantepatologiske forsøg, Lottenborgvej 2, Lyngby.

Midler til bekæmpelse af:

plantesygdomme, jfr. § 1, stk. 1, a,

dyr, der må anses for skadelige for nytte- eller kulturplanter, jfr. § 1, stk. 1, c, 1.

B. Statens ukrudtsforsøg, Lystoftegaard, Skovlunde.

Ukrudtsbekæmpelsesmidler, jfr. § 1, stk. 1, b, samt tvangsmodningsmidler, jfr. § 2.

C. Statens husdyrbrugsudvalg, **Rolighedsvej 25**, København V.

Midler til bekæmpelse af utøj hos fjerkræ, jfr. § 1, stk. 1, c, 2.

D. Statens skadedyrlaboratorium, Strandvejen **740**, Springforbi.

Midler til bekæmpelse af:

kornskadedyr m.m., jfr. § 1, stk. 1, c, 3,

møl, jfr. § 1, stk. 1, c, 4,

husbukke og borebiller, jfr. § 1, stk. 1, c, **5**,

fluer og kakerlaker, jfr. § 1, stk. 1, c, 6,

mosegrise, muldvarpe, mus og rotter, jfr. § 1, stk. 1, d.

Stk. 2. Indtil videre kan afprøvning med henblik på anerkendelse af de øvrige i § 1, stk. 1, og § 2 omhandlede midler ikke finde **sted**.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte institutioner fastsætter efter forudgående forhandling med anmelderen fremgangsmåden ved afprøvningen, herunder doseringer, samt afprøvningens område.

Stk. 4. Anerkendelse kan som regel ikke meddeles for et bekæmpelsesmiddel, der sælges under et navn, hvorunder et andet bekæmpelsesmiddel er eller inden for de sidste 5 år har været på markedet. Ej heller kan anerkendelse opnås for præparater, der - selvom de måtte være virksomme til bekæmpelsen - har andre egenskaber, der gør dem uhensigtsmæssige til det angivne formål,

§ 35.

Stk. 1. Anmeldelse om afprøvning skal være ledsaget af de i § 48 foreskrevne oplysninger samt for nye stoffers vedkommende oplysning om præparatets giftighed for mennesker og husdyr. Vedkomende institution kan kræve yderligere oplysninger.

Stk. 2. Anmelderen skal efter vedkommende institutions anmodning vederlagsfrit stille prøver til rådighed til afprøvning og efterprøvning eller refundere institutionen udgifter til indkøb af prøver i handelen.

§ 36.

Stk. 1. På grundlag af afprøvninger og undersøgelser meddeles anerkendelse af statens forsøgsvirksomhed i plantekultur for så vidt angår plantebeskyttelsesmidler (herunder ukrudtsbekæmpelsesmidler) og tvangsmodningsmidler, af statens husdyrbrugsudvalg for så vidt angår midler til bekæmpelse af utøj hos fjerkræ og af statens skadedyrlaboratorium for så vidt angår andre bekæmpelsesmidler.

Stk. 2. Anerkendelse kan nægtes for præparater, der ikke er i handelen eller ikke vil blive bragt i handelen i den kommende sæson, og kan gøres betinget af, at præparatet sælges i nærmere angiven emballage.

§ 37.

Stk. 1. Om afprøvningens resultat giver vedkommende institution anmelderen en fortrolig, skriftlig meddelelse, der af anmelderen kan anvendes i interne forhandlinger mellem præparatets opfinder, fabrikant, importør og hovedforhandler, men ikke derudover og især ikke på pakninger eller i avertissementer, cirkulærer og lignende henvendelser til en kundekreds.

Stk. 2. Såfremt anerkendelse meddeles, har anmelderen ret til at anvende anerkendelsen på etiketter, i avertissementer o.lign. i overensstemmelse med de af statens planteavlsudvalg, statens husdyrbrugsudvalg, henholdsvis statens skadedyrlaboratorium fastsatte regler.

Stk. 3. Hvis anmelderen på de pågældende etiketter o.s.v. anbefaler præparatet mod andre angreb eller på anden måde (f.eks. vedrørende styrke, mængde, holdbarhed) end omfattet af anerkendelsen, skal dennes tekst altid anføres, og teksten skal fremtræde tydeligt adskilt fra den øvrige tekst.

Stk. 4. Det er forbudt uden tilladelse fra vedkommende institution i avertissementer, cirkulærer, prislister o.lign. at angive eller på anden måde at reklamere med, at præparatet er anmeldt til afprøvning, har været afprøvet el.lign.

§ 38.

Det er forbudt uden tilladelse fra vedkommende institution at ændre et anerkendt præparats sammensætning (både med hensyn til virksomme stoffer, fyldstoffer, spredestoffer, finhedsgrad og andet), navn eller betegnelse samt at bringe et andet præparat på markedet under samme navn (eller betegnelse) som det, hvorunder et præparat er eller i de sidste 5 år har været anerkendt.

§ 39.

Stk. 1. Anerkendelsen kan til enhver tid ændres eller tilbagekaldes, især

- a. hvis præparatet ikke længere forhandles her i landet,
- b. hvis anmelderen overtræder de for anerkendelsen fastsatte regler,
- c. hvis præparatet har mangelfuld sammensætning eller bliver forældet,
- d. hvis de skadedyr m.m., mod hvilke bekæmpelsesmidlet er anerkendt, i væsentlig grad bliver resistente mod dette, eller
- e. hvis den for præparatet benyttede emballage er uegnet.

Stk. 2. Når anerkendelsen ændres eller tilbagekaldes, kan den for midlet godkendte etikette kræves ændret i overensstemmelse hermed med en efter forholdets natur passende frist.

Stk. 3. Ved ændring og tilbagekaldelse har anmelderen ikke krav på tilbagebetaling af noget for afprøvning m.m. erlagt beløb.

§ 40.

Statens planteavlsudvalg, statens husdyrbrugsudvalg, henholdsvis statens skadedyrlaboratorium fastsætter med landbrugsministeriets - for så vidt angår midler til bekæmpelse af rotter indenrigsministeriets - godkendelse de nærmere regler om afprøvning med henblik på anerkendelse og om meddelelse og tilbagekaldelse af anerkendelsen, herunder

1. frister, inden for hvilke anmeldelse om afprøvning skal ske,
2. hvorvidt afprøvning af samtlige grupper af bekæmpelsesmidler skal ske hvert år,
3. hvorvidt imprægnerede genstande, jfr. § 1, stk. 3, kan underkastes afprøvning med henblik på anerkendelse,
4. formen for meddelelse og tilbagekaldelse af anerkendelse samt
5. særlige betingelser for udenlandske anmeldere.

§ 41

Stk. 1. Orienterende afprøvninger, der ikke foretages med henblik på meddelelse af anerkendelse, kan efter begæring foretages af de i § 3⁴ omhandlede institutioner.

Stk. 2. Orienterende afprøvninger kan endvidere, ligeledes uden **efterfølgende** anerkendelse, foretages med hensyn til nedenævnte syntetiske, vækstregulerende og lignende stoffer (de såkaldte plantehormoner) ved de nedenfor anførte institutioner:

A. Statens væksthushorsøg, Virumvej 35i Virum.

Stoffer til fremme af roddannelsen (Beta-indolyeddikesyrepræparater etc.) også kaldet **"roddannere"**.

Stoffer til fremme af dannelse af blomster og frugter (Beta-naftoxyeddikesyre etc.) også kaldet **"blomster-** og frugtdannere".

B. Statens forsøgsstation, Blangstedgaard, Odense.

Stoffer til udtynding af for mange ansatte frugtanlæg

(polyætylensulfid etc.) også kaldet **"udtyndingsstoffer"**.

Stoffer til forhindring af frugt- og bladfald (Alfa-naftyleddikesyre etc.) også kaldet "hold-fast-stoffer".

Stoffer til udskydelse af blomstringstidspunktet (K. Alfa-naftyleddikesyre etc.) også kaldet "blomstringssinkere".

C. Statens forsøgsstation, Hornum.

Stoffer til fremme af sammenvoksning ved podning (Beta-indol-smørsyre etc.) også kaldet **"podehjælpere"**.

D. Statens forsøgsstation, Studsgaard.

Stoffer til nedsættelse af respiration og spiring på planter og plantedele under opbevaring (Alfa-naftyleddikesyremetyl-ester, **maleinhydrasid** etc.) også kaldet "respirations- og **spiringshæmmere"**.

Stoffer til ophævelse af spiringshæmning (**Tiourinstof**, ætylenklorhydrin etc.) også kaldet "spiringsfremmere".

Stk. 3. For disse afprøvninger gælder med de af forholdets natur flydende lempelser bestemmelserne i § 34, stk. 1, § 35, § 37, stk. 1 og 4, og § 40.

Afsnit VII.

Privat afprøvning.

§ 42.

Stk. 1. Uanset bestemmelserne i de øvrige afsnit i denne be-

kendtgørelse kan bekæmpelsesmidler, der ikke er klassificeret af landbrugsministeriets giftnavn, under overholdelse af de §§ 43-46 fastsatte bestemmelser vederlagsfrit udleveres og anvendes til privat afprøvning.

Stk. 2. Ved privat afprøvning forstås i denne bekendtgørelse enhver undersøgelse udenfor laboratorium af uklassificerede bekæmpelsesmidlers effektivitet, der foretages af andre end de i afsnit VI nævnte offentlige institutioner.

§ 43.

Stk. 1. Enhver, der i henhold til § 42 udleverer et bekæmpelsesmiddel til privat afprøvning, skal senest samtidig med udleveringen sende meddelelse herom til landbrugsministeriets giftnavn med følgende oplysninger:

- a. procent og kemisk sammensætning af formodede virksomme stoffer og procent og type af opløsningsmidler, spredemidler, emulgeringsmidler, fyldstoffer o.lign.,
- b. midlets anvendelsesområde og de forhold, hvorunder afprøvningen skal finde sted, bl.a. de foranstaltninger, der vil blive truffet til imødegåelse af eventuel forgiftningsfare,
- c. navn og adresse på den ejer eller bruger, hvis arealer, produkter eller husdyr benyttes ved afprøvningen (forsøgsværten) og
- d. navn og adresse på den person, der forestår afprøvningen (forsøgslederen).

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte anmelder skal endvidere give de yderligere oplysninger om afprøvningen, som giftnævnet måtte afkræve ham.

Stk. 3. Udlevering af et bekæmpelsesmiddel til privat afprøvning skal ske direkte fra den i stk. 1 nævnte anmelder til forsøgsværten eller forsøgslederen.

Stk. 4. De i stykkerne 1 og 2 fastsatte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse for enhver, der i stedet for at udlevere et bekæmpelsesmiddel til afprøvning selv foretager afprøvningen, 3fr. dog § 46.

§ 44.

Efter modtagelse af de i § 43 omhandlede oplysninger giver landbrugsministeriets giftnavn i tilfælde, hvor det af hen-

syn til en eventuel fare for forgiftning findes påkrævet, den pågældende anmelder og forsøgsleder og eventuelt forsøgsværten underretning om forgiftningsfaren og påbud om, hvilke forsigtighedsforanstaltninger der udover de anmeldte skal iagttages til imødegåelse af denne fare, herunder eventuelt påbud om tilintetgørelse af afgrøder m.v., der er behandlet ved afprøvningen.

§ 45.

Forsøgslederen og forsøgsværten skal påse, at de anmeldte og de af landbrugsministeriets giftnavn eventuelt fastsatte forsigtighedsforanstaltninger nøje følges. Iøvrigt finder bestemmelserne i § 31 tilsvarende anvendelse for privat afprøvning.

§ 46.

Stk. 1. Uanset bestemmelserne i §§ 43 - 45 kan fabrikanter og importører i nedenstående tilfælde og på nedenstående betingelser foretage privat afprøvning uden anmeldelse til landbrugsministeriets giftnavn:

- a. på egne arealer og produkter med alle typer af nye bekæmpelsesmidler og af ældre typer til nye formål på betingelse af, at de behandlede produkter ikke sælges, bortgives eller på anden måde afhændes, og at det sikres, at produkterne heller ikke anvendes til menneskeføde eller som foder,
- b. på egne eller fremmede arealer og produkter med bekæmpelsesmidler, der ikke indeholder andre virksomme stoffer end stoffer, som indgår i midler, der allerede findes på markedet, og som er klassificeret af landbrugsministeriets giftnavn, og for hvilke navnet har godkendt etikette og brugsanvisning, på betingelse af, **at** afprøvningen omfatter samme anvendelsesområde (såvel i henseende til beskyttelsesobjekt som i henseende til **bekæmpelsesobjekt**) som det for det klassificerede middel (de klassificerede midler) godkendte, **at** de for vedkommende klassificerede midler fastsatte forsigtighedsforanstaltninger overholdes, og **at** de for midlerne godkendte brugsanvisninger følges, dog at det tillades at anvende indtil tredobbelt styrke. For så vidt angår afprøvning på fremmede arealer og produkter er det endvidere en betingelse, at bekæmpelsesmidlet ikke overdrages til andre end vedkommende forsøgsvært eller forsøgsleder, og at overdragelsen sker vederlagsfrit.

Stk. 2. I de i stk. 1, a og b, nævnte tilfælde skal - alt efter

midlets karakter - bestemmelserne i § 3I iagttages. Fabrikanten (importøren) har ansvaret for den nødvendige instruktion af de personer, der beskæftiges med afprøvningsarbejdet.

Afsnit VIII

Kontrol med bekæmpelsesmidler

§ 47.

Stk. 1. Til at føre kontrol med, at fabrikanter, importører og handlende overholder de i denne bekendtgørelse indeholdte og i medfør af bekendtgørelsen fastsatte bestemmelser, har landbrugsministeriet antaget kemikaliekontrollen, Strandvejen 740, Springforbi, der ved biologiske undersøgelser bistås af statens forsøgsvirksomhed i plantekultur og statens skadedyrlaboratorium.

Stk. 2. Kemikaliekontrollen har mod behørig legitimation adgang til virksomheder, der indfører, fremstiller, herunder ompakker, og sælger bekæmpelsesmidler, samt til lagre af bekæmpelsesmidler og er berettiget til såvel hos importører og fabrikanter som hos forhandlere og forbrugere at åbne emballage med færdigblandede bekæmpelsesmidler og at udtage prøver af bekæmpelsesmidler til nærmere undersøgelse. For de af kemikaliekontrollen udtagne prøver kan der ikke afkræves kemikaliekontrollen betaling, men kemikaliekontrollen skal efter forhandlerens, henholdsvis forbrugerens begæring udfærdige en kvittering for modtagelsen. Ved indsendelsen af den af kemikaliekontrollen udfærdigede kvittering til importøren eller fabrikanten er denne forpligtet til vederlagsfrit og franco snarest muligt at tilsende indsenderen en ny pakning med samme indhold som den af kemikaliekontrollen udtagne prøve.

§ 48.

Stk. 1. Enhver, der fremstiller eller indfører stoffer eller blandinger af sådanne til salg som bekæmpelsesmidler, skal forinden midlerne bringes i handelen, skriftligt til kemikaliekontrollen herom foretage anmeldelse, der skal indeholde de i § 15, stk. 1, a-f, jfr. § 17» angivne oplysninger og endvidere fuldstændig oplysning om arten af fyldstoffer og opløsningsmidler. For så vidt angår frugttrækربولineer (vinterkarbolineum og forårskarbolineum) samt sprøjteolier skal der ved anmeldelsen tillige gives kemikaliekontrollen følgende oplysninger om den neutralolie, der fremkommer, efter at den ved analyse er udskilt

fra den færdigt fremstillede frugttrækarbolineum eller sprøjteolie:

- a) vægtfylde ved 20° Celsius,
- b) procent usulfoneret rest,
- c) den temperatur, ved hvilken 10 ml, 50 ml og 80 ml er **overdestilleret**, når destillationen udføres på 100 ml af neutralolien,
- d) viskositet samt
- e) for frugttrækarbolineer tillige procent uopløselig i dimetylsulfat.

Stk. 2. Hvert enkelt virksomt stof skal angives for sig, og angivelsen skal indeholde oplysning om de virksomme stoffers kemiske sammensætning (konstitutionsformel). Angivelsen af pct. virksomme stoffer, fyldstoffer, vand eller andre opløsningsmidler skal ske således, at rigtigheden af angivelsen kan kontrolleres ved almindelig anerkendte eller særlige af landbrugsministeriet fastsatte analysemetoder. Hvor sådanne ikke foreligger, er den, der fremstiller, indfører eller udfører stofferne, pligtig at opgive kemikaliekontrollen brugelige kontrolmetoder. Landbrugsministeriet bestemmer, hvilken af flere brugelige **analysemetoder** der skal anvendes.

Stk. 3. Enhver ændring af de i § 15, stk. 1, a-f, angivne forhold skal anmeldes til kontrollen, jfr. iøvrigt § 21, stk. 7.

Stk. 4. Kontrollen skal føre register over alle anmeldelser. Registernummeret skal straks meddeles anmelderen.

§ 49.

Stk. 1. Enhver, der fremstiller eller indfører stoffer eller blandinger af sådanne til salg som bekæmpelsesmidler, skal føre en af kemikaliekontrollen autoriseret og for denne tilgængelig protokol over virksomhedens fremstilling, indførsel, salg og udlevering af hvert enkelt af de omhandlede stoffer. Protokollen skal foruden oplysning om værdien af omsætningen af hvert enkelt bekæmpelsesmiddel, jfr. § 51, stk. 1, II, tillige indeholde oplysning om mængden af omsætningen af hvert enkelt bekæmpelsesmiddel efter nærmere af kemikaliekontrollen fastsatte forskrifter,

Stk. 2. Protokollen skal føres enten måned for måned for hvert enkelt bekæmpelsesmiddel og pakningsstørrelse eller med samlede

tal for henholdsvis værdi og mængde af omsætningen af hvert enkelt bekæmpelsesmiddel i det pågældende kalenderår. I sidstnævnte tilfælde skal angivelsen påtegnes af en statsautoriseret revisor.

Afsnit IX.

Afgifter.

§ 50.

Stk. 1. De udgifter, der er forbundet med kontrol med bekæmpelsesmidler og afprøvning og anerkendelse af disse samt med landbrugsministeriets giftnævns virksomhed, skal dækkes ved afgifter i overensstemmelse med §§ 51-53.

Stk. 2. Afgifterne skal indbetales inden 30 dage efter forfaldsdagen, jfr. § 51, stk. 5, § 52 og § 53» stk. 1. Afgiftsbeløb, der indbetales efter betalingsfristens udløb, skal forrentes med $\frac{1}{2}$ pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne.

Stk. 3. Skyldige afgifter, der ikke er indbetalt inden udløbet af den foran angivne frist, vil blive inddrevet ved udpantning.

§ 51.

Stk. 1. Kontroludgifter, hvorved forstås udgifter i forbindelse med kemikaliekontrollens virksomhed, de udgifter, der påhviler statens forsøgsvirksomhed i plantekultur og statens **skadedyr**-laboratorium i medfør af § 47, samt de udgifter, der bortset fra de i § 53 omhandlede udgifter er en følge af landbrugsministeriets giftnævns virksomhed, opkræves årligt af kemikaliekontrollen med:

I. en fast afgift på 50 kr. for hvert bekæmpelsesmiddel, som ved kalenderårets begyndelse står anmeldt til kemikaliekontrollen uden at være blevet afmeldt senest den 1. februar i samme kalenderår, eller som anmeldes til kemikaliekontrollen i kalenderårets løb. Bekæmpelsesmidler af samme procentiske sammensætning, som forhandles under forskellige navne, er hvert for sig afgiftspligtige, ligesom bekæmpelsesmidler med ensartet navn, men forskellig procentisk sammensætning hvert for sig er **afgiftspligtige**.

II. en afgift, beregnet i forhold til vedkommende fabrikants eller importørs samlede salg af hvert enkelt bekæmpelsesmiddel i hvert kalenderår af de af ham selv fremstillede (herunder **om-**pakkede) eller indførte bekæmpelsesmidler. Afgiften fastsættes

til 1f pct. af det solgte kvantums værdi beregnet på grundlag af de af vedkommende fabrikant eller importør opnåede salgspri- ser uden fradrag af kontantrabat.

Stk. 2. **For** hvert præparat kan de i stk. 1 omhandlede afgifter i et kalenderår ikke overstige 8.800 kr.

Stk. 3. Af de i stk. 1 omhandlede samlede afgifter skal kemi- kaliekontrollen hver 1. april overføre 30 pct. til fordeling mellem statens plantepatologiske forsøg, statens ukrudtsforsøg og statens skadedyrlaboratorium på grundlag af omsætningen af de hver enkelt institution vedrørende bekæmpelsesmidler. I særlige tilfælde kan procentsatsen efter bemyndigelse fra landbrugsmini- steriet forhøjes eller nedsættes. Den resterende del af afgif- terne anvendes til dækning af kemikaliekontrollens og landbrugs- ministeriets giftnavns udgifter.

Stk. 4. Såfremt kontroludgifterne ikke kan dækkes af de i stk. 1 omhandlede afgifter, eller såfremt disse afgifter indbringer mere, end hvad der i det enkelte finansår kræves til dækning af de med kontrollen forbundne udgifter, overføres det opståede un- derskud, henholdsvis overskud til regulering i det følgende fi- nansår.

Stk. 5. Senest den 1. februar hvert år skal enhver fabrikant eller importør til kemikaliekontrollen indsende den af kemika- liekontrollen autoriserede bog ajourført til den 1. januar samme år og underskrevet af vedkommende fabrikant eller importør. Ef- ter på grundlag af nævnte bog at have beregnet afgiften for det forløbne kalenderår skal kemikaliekontrollen snarest muligt til- sende hver enkelt virksomhed opkrævning for de i stk. 1 omhand- lede afgifter. Afgifterne, der forfalder til betaling den 1. marts samme år, skal indbetales til kemikaliekontrollen (**post-** konto nr. 705 72).

Stk. 6. Kemikaliekontrollen fastsætter de afgifter, der skal betales for analyser, der udføres som frivillig forhåndskontrol.

§ 52.

Stk. 1. **Udgifterne** ved afprøvning og anerkendelse af bekæmpel- sesmidler i henhold til bestemmelsern•> i §§ 34-40 skal afholdes af vedkommende anmelder og skal indbetales til den institution, der foretager afprøvning med henblik på anerkendelse.

Stk. 2. For afprøvning og anerkendelse af bekæmpelsesmidler ved statens forsøgsvirksomhed i plantekultur skal betales:

- a. en anmeldelsesafgift på 50 kr. for hvert bekæmpelsesmiddel, der søges anerkendt. Afgiften skal betales samtidig med anmeldelsen,
- b. en prøveafgift, hvis størrelse fastsættes af statens planteavlsudvalg og godkendes af landbrugsministeriet. Afgiften beregnes pr. forsøg. Såfremt faste afgifter for bestemte forsøg ikke er foreskrevet, kan afgift fastsættes af statens plantepatologiske forsøg, henholdsvis statens ukrudtsforsøg. Afgiften forfalder til betaling, såsnart forsøgsvirksomheden har givet anmelderen meddelelse om afprøvningens **resultat**.

Stk. 3. **For** afprøvning og anerkendelse af bekæmpelsesmidler ved statens skadedyrlaboratorium skal betales en anmeldelses- og prøveafgift, hvis størrelse fastsættes af skadedyrlaboratoriet under hensyntagen til præparatets art, dog forsåvidt angår midler til bekæmpelse af rotter ikke under 300 kr. og forsåvidt angår andre midler ikke under 200 kr. Afgiften forfalder til betaling, såsnart skadedyrlaboratoriet har givet anmelderen meddelelse om afprøvningens resultat.

Stk. 4. Til dækning af udgifterne ved periodiske undersøgelser på statens skadedyrlaboratorium af midler, der er anerkendt til bekæmpelse af rotter, skal der af vedkommende fabrikanter betales en fast årlig afgift på 300 kr. for hvert anerkendt rottebekæmpelsesmiddel. Afgiften forfalder til betaling den 1. april hvert år. Afgiften skal også betales for det finansår, i hvilket et middel bliver anerkendt, og forfalder da til betaling, såsnart anerkendelsen er meddelt. Såfremt anerkendelsen meddeles i anden halvdel af et finansår, kan afgiften for dette finansår nedsættes til halvdelen.

Stk. 5. **For** afprøvning og anerkendelse af midler til bekæmpelse af utøj hos fjerkræ ved statens husdyrbrugsudvalg skal betales

- a. en **anmeldelsesafgift** på 50 kr. for hvert bekæmpelsesmiddel, der søges anerkendt. Afgiften skal betales samtidig med anmeldelsen,
- b. en prøveafgift, hvis størrelse fastsættes af statens husdyrbrugsudvalg under hensyntagen til præparatets art og omfanget

af de foretagne afprøvninger. Afgiften forfalder til betaling ved meddelelse til anmelderen om afprøvningens resultat.

Stk. 6. **Udgifterne** ved orienterende afprøvninger, der af statens forsøgsvirksomhed i plantekultur, statens skadedyrlaboratorium og statens husdyrbrugsudvalg foretages efter begæring af fabrikanten eller importøren af det pågældende bekæmpelsesmiddel, jfr. § 41, stk. 1, skal dækkes ved en afgift, der skal betales af ansøgeren, og som fastsættes under hensyntagen til omfanget af de foretagne undersøgelser og afprøvninger. Afgiften skal betales efter påkrav.

Stk. 7. Nødvendige analyseudgifter skal betales efter regning.

Stk. 8. Statens forsøgsvirksomhed i plantekultur, statens skadedyrlaboratorium og statens husdyrbrugsudvalg kan forlange a conto indbetalinger af prøveafgifter.

§ 53.

Stk. 1. De i § 20, stk. 4, omhandlede udgifter til fremskaffelse af oplysninger om den med brugen af et bestemt bekæmpelsesmiddel forbundne giftfare skal af vedkommende fabrikant eller importør særskilt betales til landbrugsministeriets giftnævnt efter regning og forfalder til betaling ved regningens fremsendelse.

Stk. 2. Inden giftnævntet afholder udgifter, kan det forlange a conto indbetaling af vedkommende fabrikant eller importør.

§ 54.

Tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse A, jfr. § 25, stk. 1, er betinget af, at vedkommende forhandler erlægger en afgift på 50 kr. Samme afgift skal betales, hver gang tilladelsen fornyes. Tilladelserne tilsendes forhandlerne af kemikaliekontrollen mod efterkrav af afgiftsbeløbet.

Afsnit X.

Overgangsbestemmelser.

§ 55.

De nedenfor under a-c fastsatte bestemmelser kommer til anvendelse for bekæmpelsesmidler, der er i handelen ved denne bekendtgørelses ikrafttræden i henhold til følgende af indenrigsministeriet i medfør af giftlovgivningen udstedte bekendtgørelser:

- 1) nr. 50 af 27. februar 1948 om ændrede regler for alfa-naphthyl-thiourinstofs optagelse på de lov nr. 34 af 28. februar 1931 om **gifte** og andre for sundheden farlige stoffer vedføjede giftlister og om særlige regler for opbevaring m.v. af dette stof og blandinger heraf,
- 2) nr. 398 af 20. september 1950 om ændrede regler for optagelse af sure og normale alkali- og ammoniumsalte af flussyre (fluorbrinte) og fluorsiliciumbrinte på giftlovens lister,
- 3) nr. 60 af 13. marts 195⁴ om thallium og
- 4) nr. 61 af 13. marts 195⁴ om blodkoagulationshæmmende stoffer.
 - a. Den i § 19» stk. 2, omhandlede anmeldelse til landbrugsministeriets giftnævn skal være indgivet inden
 - b. Midler, for hvilke fornævnte ansøgning til landbrugsministeriets giftnævn rettidigt er indgivet i overensstemmelse med punkt a, må indtil 6 måneder efter, at giftnævnet har truffet afgørelse med hensyn til klassificering af vedkommende middel, sælges af vedkommende fabrikant eller importør uden at være forsynet med fareklasseangivelse og en af landbrugsministeriets giftnævn godkendt etikette og brugsanvisning, såfremt pakningerne er forsynet med de i §§ 15 - 17 foreskrevne oplysninger. Efter udløbet af nævnte frist må fabrikanten eller importøren kun sælge vedkommende bekæmpelsesmiddel i overensstemmelse med bestemmelserne i denne bekendtgørelse. Giftnævnet kan dog forlænge fristen, når særlige omstændigheder **taler** derfor.
 - c. Forhandlere må indtil.....sælge de **her** omhandlede bekæmpelsesmidler, selvom pakning og etikette ikke opfylder de i denne bekendtgørelse fastsatte krav, såfremt pakning og etikette opfylder kravene i ovennævnte bekendtgørelser, og salget sker i overensstemmelse med de i denne bekendtgørelse iøvrigt indeholdte forskrifter.

§ 56.

Tilladelser til salg af bekæmpelsesmidler i fareklasse A og B, der af politiet er udstedt i henhold til § 21 i bekendtgørelse nr. 325 af 1. november 195⁴ om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr, og som er i kraft ved denne bekendtgørelses ikrafttræden, har fra kun gyldighed som tilladelser til salg af bekæmpelsesmidler i fareklasse B.

§ 57.

Rotteudryddelsesmidler, der i henhold til bestemmelserne i afsnit III i bekendtgørelse nr. 144 af 21. april 1953 om kontrol med og godkendelse af rotteudryddelsesmidler har opnået godkendelse, der er i kraft ved denne bekendtgørelses ikrafttræden, betragtes som anerkendt i henhold til afsnit VI i denne bekendtgørelse.

Afsnit XI.

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

§ 58.

Stk. 1. Den, der på uforsvarlig måde opbevarer eller anvender eller iøvrigt på uforsvarlig måde omgås giftige bekæmpelsesmidler, således at menneskers og husdyrs - herunder ikke biers - liv eller sundhed udsættes for fare, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder, for så vidt strengere straf ikke er forskyldt efter bestemmelserne i borgerlig straffelov.

Stk. 2. Den, der iøvrigt gør sig skyldig i overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af de i denne bekendtgørelse indeholdte eller i medfør af bekendtgørelsen fastsatte bestemmelser, såvel som den, der undlader at efterkomme påbud eller forbud, der udstedes i henhold til bekendtgørelsens bestemmelser, straffes med bøde i henhold til § 21 i lov nr. af I96 .

§ 59.

Denne bekendtgørelse træder i kraft den
 Fra samme dato ophæves bekendtgørelse nr. 3²⁵ af 1. november 195⁴ om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr med tillæg nr. 157 af 9. maj 1955, nr. 299 af 8. december 1955, nr. 350 af 28. december 1956, nr. 168 af 12. juni 1957, nr. 239 af 11. juli 1958, nr. 348 af 19. december 1958, nr. 112 af 31. marts 1959 og nr. 93 af 10. marts 1960.

Liste til § 5

Blåsten:	mindst 24,9 pet. vandopløseligt Cu.
Blåsten, monohydreret (blåstenmonohydrat) :	mindst 35,1 pet. vandopløseligt Cu.
Jernvitriol :	mindst 19,1 pct. vandopløseligt Fe.
Naftalin :	sp. 79-80 , glødningsrest højst 1 pct.
Paradiklorbenzol :	mindst 90 pct. skal overdestillere mellem 172° og 174°.
Svovl:	mindst 99 pct. S.
Svovlkalk:	mindst 30° Beaumé, mindst 18 pct. poly- sulfidsvovl, mindst 25 pct. totalsvovl.

Liste til paragraf 17

Betegnelser for visse virksomme stoffer

Betegnelse, der skal anvendes ved deklara- <u>tion:</u>	Stoffernes kemiske sammensætning.
Aldrin	endo,exo-1,2,3,4,10,10-hexachlor-1,4,4a,5,8,8a-hexahydro-1,4,5,8-dimethanonaphthalen
Allethrin	($\frac{+}{-}$)-3-allyl-2-methyl-4-oxocyclopent-2-enyl-($\frac{+}{-}$)-(cis- og trans-) chrysanthemum-monocarboxylat
Amiton	0,0-diethyl-S-(2-diethylaminoethyl)-thiolphosphat
Ammat	ammoniumsulfamat
Antu	α -naphthylthiourinstof
Captan	N-trichlormethylmercapto-cyclohexen-(4)-1,2-dicarboximid.
Chlorbensid	p-chlorbenzyl-p-chlorphenylsulfid
Chlordan	2,3,4,5,6,7,10,10-octachlor-4,7,8,9-tetrahydro-4,7-endomethanoinden
Chlorpropham	isopropyl-N-(m-chlorphenyl)-carbamat
Coumachlor	3- I (β -acetyl- α -p-chlorphenyl)-ethyl-4-hydroxycumarin
Cycloheximid	β -(2-(3,5-dimethyl-2-oxocyclohexyl)-2-hydroxyethyl)-glutarimid
Dalapon	2,2-dichlorpropionsyre
DET	i,1,1-trichlor-2,2-di-(p-chlorphenyl)-ethan
Delnav	di-(0,0-diethyl)-2,3-S,S-dioxan-(1,4)-thiolthionphosphat

2,4-D-eddikesyre	2,4-dichlorphenoxyeddikesyre
Diazinon	0,0-diethyl-0-[2-isopropyl-4-methylpyrimidyl- - (6)]-thionphosphat
Dichion	2,3-dichlor-1,4-naphthoquinon
Dichlorvos	0,0-dimethyl-2,2-dichlorvinylphosphat
Dieldrin	endo,exo-1,2,3,4,1o,1o-hexa chlor-6,7-epoxy- 1,4,4a,5,6,7,8,8a-octahydro-1,4,5,8-dimetha- nonaphthalen
Difenson	p-chlorphenyl-p-chlorbenzensulfonat
Dimethoat	0,0-dimethyl-S-(N-methylcarbamoylmethyl)- thiolthionphosphat
Dinoseb	2,4-dinitro-6-(1-methylpropyl)-phenol
Diuron	3-(3,4-dichlorphenyl)-1,1-dimethylurinstof
DNOC	2,4-dinitro-6-methylphenol
Dodin	dodecyl-guanidinacetat
Endothal	dinatrium-3,6-endoxo-hexahydrophthalat
Endrin	endo,endo-1,2,3,4,1o,1o-hexachlor-6,7-epoxy- 1,4,4a,5,6,7,8,8a-octahydro-1,4,5,8-dime- thanonaphthalen
EPN	0-ethyl-0-p-nitrophenyl-benzenthionphospho- nat
Ethylthioraeton	0,0-diethyl-S-[2-(ethylmercapto)-ethyl]- thiolthionphosphat
Fenson	p-chlorphenyl-benzensulfonat
Ferbam	ferri-dimethyldithiocarbamat
Heptachlor	1,4,5,6,7,1o,1o-heptachlor-4,7,8,9-tetra- hydro-4,7-endomethanoinden

Isolen	1-isopropyl-3-methyl-pyrazolyl-(5)-dimethyl-carbomat
Karathan	2,4-dinitro-6-(1-methyl-heptyl) -phenylcrotonat
4K-2M-eddikesyre	4-chlor-2-methylphenoxyeddikesyre
4K-2M-propionsyre	(+)- α -(4-chlor-2-methylphenoxy)-propionsyre
4K-2M-smørsyre	α -(4-chlor-2-methylphenoxy)-smørsyre
Lindan	γ -1,2,3,4,5,6-hexachlorcyclohexan (med en renhedsgrad på mindst 99 %)
Malathion	0,0-dimethyl-S-(1,2-dicarbethoxyethyl)-thiolthionphosphat
Maneb	mangan-ethylen-1,2-bis-dithiocarbamat
Methoxychlor	1,1,1-trichlor-2,2-di-(p-methoxyphenyl)-ethan
Methylchlorthion	0,0-dimethyl-0-(3-chlor-4-nitrophenyl)-thionphosphat
Methyldemeton-0	0,0-dimethyl-S-(2-(ethylmercapto)-ethyl)-thiolphosphat
Methylparathion	0,0-dimethyl-0-p-nitrophenylthionphosphat
Methylthiometon	0,0-dimethyl-S-(2-(ethylmercapto)-ethyl)-thiolthionphosphat
Monuron	3-(p-chlorphenyl)-1,1-dimethylurinstof
Nabam	dinatrium-ethylen-1,2-bis-dithiocarbamat
Parathion	0,0-diethyl-0-p-nitrophenylthionphosphat
Phencapton	0,0-diethyl-S-(2,5-dichlorphenylmercapto-methyl)-thiolthionphosphat

Phorat	0,0-diethyl-S-(ethylmercapto)-methyl-thiol-thionphosphat
Phosphamidon	0,0-dimethyl-O-(1-methyl-2-chlor-2-diethyl-carbamoyl)-vinylphosphat
Piperonylbutoxyd	3,4-methylenedioxy-6-propylbenzyl-O-(butyl-die thylenglycol-ether)
Pival	2-pivalyl-1,3-indandion
Propham	isopropyl-N-phenylcarbammat
Ronnel	0,0-dimethyl-O-(2,4,5-trichlorphenyl)-thion-phosphat
Schradan	octamethylpyrophosphorsyretetramid
666	1,2,3,4,5,6-hexachlorcyclohexan
Siraazin	2-chlor-4,6-di-(ethylamino)-s-triazin
Stroban	en blanding af heptachlorcamphen, heptachlor-pinen og andre klorerede terpener indeholden-de 66 % klor (bruttoformel $C_{10}H_{11}Cl_7$) vf. 1,64 ved 25°C
Sulfo-TEPP	tetraethyldithionpyrophosphat
2,4,5-T-eddikesyre	2,4,5-trichlor-phenoxyeddikesyre
TEPP	tetraethylpyrophosphat
Thiram	tetramethyl-thiuramd isulfid
Trichlorfon	0,0-dimethyl-2,2,2-trichlor-1-hydroxyethyl-phosphonat
Werfarin	3-[(β -acetyl- α phenyl)-ethyl] -4-hydroxy-cumarin
Zineb	zink-ethylen-1,2-bis-dithiocerbamat
Ziram	zink-dimethyldithiocarbamat

Liste til §32

Stoffer, der er farlige for bier.

Aldrin
 Arsenforbindelser
 Blandinger af klorerede terpener med bruttoformlen $C_{10}H_{10}Cl_8$
 (f. eks. det under varemærket "Toxaphene" forhandlede præparat)
 Chlordan
 + Dalapon
 DDT
 Delnav
 Diazinon
 Dichlorvos
 Dieldrin
 + 2,4-D-eddikesyre
 Dimethoat
 + Dinoseb
 + DNOC
 Endothal
 Endrin
 EPN
 Ethylthiometon
 Heptachlor
 6,7,8,9,10,10-hexachlor-1,5,5a,6,9,9a-hexahydro-6,9-methano-
 2,4,3-benzodioxo-thiepin-3-oxid
 Isolsn

+) herunder salte og estere.

Karathan

- + 4K-2M-eddikesyre
- + 4K-2M-propionsyre
- + 4K-2M-smørsyre

Lindan

Malathion

Methoxychlor

Methylchlorthion

Methyldemeton-0

Methylparathion

Methylthiorneton

- + Monochloreddikesyre

Nicotin

O,O-dimethyl-O-(2-carbomethoxy-1-methyl)-vinylphosphat

O,O-dimethyl-S- [4-oxo-1,2,3-benzotriazinyl-(3)]-methyl-thiol-
thionphosphat

O,O-diethyl-S-(p-chlorphenylmercaptomethyl)-thiolthionphosphat

Parathion

Pentachlorphenol

Phencapton

Phorat

Phospharaidon

Pyrethrin I og II

Rotenon

- +) herunder salte og estere

Schradøn

666

Sulfo-TEPP

+ 2,4,5-T-eddikesyre

TEPP

Trichlorfon

+)herunder salte og estere

Bemærkninger til bekendtgørelsesudkastet.

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til § 1 i bekendtgørelsen af 1. november 1954, idet der dog i stk. 1 er foretaget visse ændringer, som gør dette stykke enslydende med § 1, stk. 1, i lovudkastet, jfr. bemærkningerne til sidstnævnte bestemmelse på side 53-54.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til § 1 i tillægsbekendtgørelsen af 8. december 1955 og § 1, stk. 1, i tillægjbekendtgørelsen af 11. juli 1958.

Til § 3.

Vedrørende denne bestemmelse henvises til bemærkningerne til lovudkastets § 3, stk. 1, på side 54-56.

Til § 4.

I henhold til § 38 i bekendtgørelsen af 1. november 1954 er varer (herunder råvarer og halvfabrikata), der af en fabrikant (importør) leveres til en anden fabrikant i andre pakningsformer end de til forbrugerne bestemte pakninger, afgiftsfri. Desuden har landbrugsministeriet ved skrivelse til kemikaliekontrollen af 27. juni 1955 (V.425²) indrømmet visse andre lempelser for sådanne varer. De kan således forhandles mellem fabrikanter og importører indbyrdes uden at være klassificeret af giftnævnet, og uden at pakningen er forsynet med en af nævnet godkendt etikette, på betingelse af, at pakningen er forsynet med angivelse af, at varen ikke må udleveres til forbrugere og kun er til viderefabrikation. Endvidere kræves de påbudte oplysninger om indhold m.v. ikke anført på selve pakningen, for så vidt oplysningerne tydeligt fremgår af salgsdokumenterne og uden vanskelighed kan henføres til vedkommende pakninger, og ved anmeldelse til kemikaliekontrollen kræves ikke angivelse af pakningsstørrelser og ej heller af det procentiske indhold af virkossomme stoffer, fyldstoffer m.m.

Det er i udvalget blevet anført, at det ikke kan være nødvendigt, at kemikaliekontrollen kontrollerer disse varers indhold, men at det må være tilstrækkeligt til forbrugernes beskyttelse, at de færdige bekæmpelsesmidler kan kontrolleres. I overensstemmelse hermed går forslaget ud på, at kemikaliekontrollens

kontrol med disse varer begrænses til en kontrol med, at de i punkt a omhandlede angivelser findes på emballagen.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til § 2, stk. 1, i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Som det fremgår af den i paragraffen nævnte liste (bilag A, side 104), foreslås antallet af de i listen til den nugældende § 2 nævnte bekæmpelsesmidler stærkt begrænset. Et mindretal (P. Møller, J. Rasmussen og Jørgen A. Pedersen), der iøvrigt er enig i listens affattelse, mener, at natriumklorat bør forblive på listen, og har begrundet dette med, at dette middel vil blive betydeligt dyrere, såfremt det skal sælges under overholdelse af samtlige bestemmelser i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen.

Udvalgets øvrige medlemmer mener, at stoffet ikke fortsat bør tillades solgt uden at være klassificeret og forsynet med godkendt etikette under hensyn til, at der hvert år indtræffer adskillige ulykker med midlet, fordi det forveksles med natriumklorid. Flertallet ønsker endvidere at henvise til, at der allerede findes natriumklorat på markedet i små pakninger, og at der, såvidt vides, er et ret stort salg af disse pakninger.

Det er overfor udvalget oplyst, at det af fabrikanter og forhandlere af disse midler betragtes som urimeligt, at midlernes etiketter efter den nugældende bestemmelse ikke må indeholde angivelse af, hvortil midlerne skal anvendes, samt vejledning med hensyn til den rette anvendelse. På baggrund af den foreslåede stærke begrænsning i antallet af stoffer, der omfattes af bestemmelsen, mener udvalget, at det bør tillades, at der kan anvendes en af giftnævnet godkendt brugsanvisning. Forslag herom indeholdes i bekendtgørelsesudkastets § 19, stk. 4.

Til § 6.

Bestemmelserne svarer til § 3, pkt. c-e, i bekendtgørelsen af 1. november 1954. De i § 3» pkt. a-b, i nævnte bekendtgørelse indeholdte bestemmelser om anmeldelse til kemikaliekontrollen og om bogføring er ikke medtaget i forslaget under hensyntagen til, at det overfor udvalget er oplyst, at disse bestemmelser med landbrugsministeriets billigelse ikke overholdes, da de anses for overflødige.

Til § 7.

Udvalget anser det for rigtigst, at det angives, at giftlovens **bestemmelser** finder anvendelse på de af §§ 3-6 omfattede stoffer, der tillige er optaget på giftlovens lister.

Til § 8.

Bestemmelsen under **pkt. a** er enslydende med § 4, pkt. a, i bekendtgørelsen af 1. november 1954. Forsåvidt angår bestemmelsen under pkt. b henvises til det på side 20-21 anførte om forholdet til gødningslovgivningen.

Til § 9.

Paragraffen svarer til § 5 i bekendtgørelsen af 1. november 1954 dog med følgende ændringer:

Stk. 2 foreslås ændret således, at ej heller den eventuelle opblanding af bekæmpelsesmidler, der foretages af forbrugeren umiddelbart inden midlets anvendelse, betragtes som fremstilling. Det bemærkes herved, at det er hyppigt forekommende, at flere bekæmpelsesmidler blandes forinden brugen, og at dette efter udvalgets opfattelse ikke bør bevirke, at forbrugeren betragtes som fabrikant. Endvidere foreslås det, at bestemmelsen om, at fortyndingen skal være foretaget i overensstemmelse med brugsanvisningen, udgår. Dette skyldes, at der efter udvalgets opfattelse ikke er grundlag for at betragte en forbruger som fabrikant, selvom han fortynder et bekæmpelsesmiddel på anden måde end angivet i brugsanvisningen.

Stk. 3er affattet i overensstemmelse med lovudkastets § 5» stk. 3» jfr. bemærkningerne til denne bestemmelse på side **57.**

Til § 10.

Paragraffen svarer til § 6 i bekendtgørelsen af 1. november 1954, idet dog stk. 2 foreslås ændret, således at den nu gældende undtagelsesbestemmelse om desinfektører udvides til at omfatte personer og virksomheder, der erhvervsmæssigt udfører bekæmpelse for andre. I tilfælde, hvor disse personer eller virksomheder tillige forhandler bekæmpelsesmidler, kan undtagelsesbestemmelsen dog efter sagens natur ikke komme til anvendelse for de lokaler, hvorfra forhandlingen foregår.

Til § 11.

Stk. 1 svarer til § 7 i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Stk. 2 svarer til lovudkastets § 7, stk. 2, jfr. bemærkningerne til denne bestemmelse på side 57-58.

Til § 12.

Paragraffen svarer til § 8 i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Til § 13

Bestemmelsen svarer til § 9 i bekendtgørelsen af 1. november 1954, som ændret ved tillægsbekendtgørelsen af 28. december 1956 men er affattet i lighed med lovudkastets § 9» stk. 1, jfr. bemærkningerne til denne bestemmelse på side 58-59.

Til § 14.

Paragraffen svarer til § 10 i bekendtgørelsen af 1. november 1954 idet der dog er foretaget visse ændringer.

I stk. 1 foreslås efter kemikaliekontrollens ønske indføjet, at emballagen skal være tæt. Endvidere foreslås bestemmelsen ændret således, at det ikke kræves, at pakningen skal være forsegleet, plomberet eller forsynet med oblat i tilfælde, hvor anbrud vil være umiddelbart synligt, f.eks. i tilfælde, hvor åbning af en pakning sker ved gennembrydning af et påloddet dæksel, der ikke er dækket af et låg el.lign.

Til § 15.

Paragraffen svarer til § 11 i bekendtgørelsen af 1. november 1954 med følgende ændringer:

I stk. 3 foreslås indføjet, at det er tilladt at angive indholdet af virksomme stoffer i gram pr. liter foruden i procent.

Stk. 5» der er nyt, svarer til lovudkastets § 10, stk. 4, jfr. bemærkningerne til denne bestemmelse på side 60-61.

I stk. 7» der svarer til stk. 6 i den nugældende § 11, er indføjet rygemidler.

Til § 16.

Paragraffen svarer til § 12 i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Til § 17.

Paragraffen svarer til § 13 i bekendtgørelsen af 1. november 1954 med følgende ændringer:

Bestemmelsen om zinkarsenat i den nugældende a 13, stk. 1, b, er ikke medtaget i forslaget, da dette stof efter det for udvalget oplyste ikke længere sælges som bekæmpelsesmiddel.

Bestemmelsen i stk. 1, i, er ændret til at omfatte hormonpræparater, der indeholder fenoxycarbonsyrer og disses derivater, til bekæmpelse af ukrudt. Dette skyldes, at der nu forhandles hormonpræparater med indhold af andre syrer end fenoxyyddikesyre til dette formål.

Som punkt j er indføjet en bestemmelse, der svarer til § 2, stk. 1, i tillægsbekendtgørelsen af 8. december 1955.

I punkt k, der svarer til det nugældende punkt j, er indføjet en bestemmelse om, at der også for 666-holdige præparater, i hvilke der er iblandet ren lindan, skal ske angivelse af pct. 666 og pct. gammaisomer. Dette skyldes, at det anses for uheldigt, at en del af det virksomme stof i sådanne præparater kan angives som lindan, da dette kan give forbrugerne det indtryk, at de får en bedre vare end den, de i virkeligheden får.

De nu under punkterne k og l i den nugældende § 13, stk. 1, fastsatte bestemmelser om fosforsyreestere og tiofosforsyreestere samt Eulan BLN er ikke medtaget i forslaget, da disse bestemmelser efter det for udvalget oplyste ikke længere kan anses for nødvendige.

I stk. 3» l' punktum, foreslås angivet, at de i dette punktum omhandlede bestemmelser kun gælder, når stofferne sælges til de af bekendtgørelsens § 1 omfattede formål. Endvidere foreslås det, at bestemmelsen om, at de angivne betegnelser skal anvendes uden anden tilføjelse, udgår. Dette er en følge af det af udvalget stillede forslag om, at disse stoffer kan sælges med en af giftnævnet godkendt brugsanvisning, jfr. bemærkningerne til udkastets § 5.

Med hensyn til den i stk. 2 nævnte liste (bilag B) bemærkes, at den i bilaget anvendte stavemåde svarer til den stavemåde, der er anvendt i kemikalieindex til toldtariffen af 1958. Denne stavemåde er ifølge forordet til kemikalieindexet

vedtaget i "**Betænkning** vedrørende Dansk Kemisk Nomenklatur, København 1952". Samme stavemåde vil efter det for udvalget oplyste blive anvendt i listerne til den reviderede giftlov.

Det skal iøvrigt bemærkes, at der efter udvalgets opfattelse bør nedsættes et særligt nomenklaturudvalg til at tage stilling til spørgsmål om optagelse af nye navne på listen, efterhånden som dette bliver aktuelt. Udvalget henstiller derfor, at landbrugsministeriet nedsætter et sådant udvalg, der bør bestå af en repræsentant for fabrikantforeningen, en repræsentant for kemikaliekontrollen, en repræsentant for giftnævnet og en repræsentant for afprøvningsinstitutionerne.

Til § 18.

Paragraffen svarer til § 14 i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴ med følgende ændringer i stk. 1:

Som pkt. b er indføjet en bestemmelse, der svarer til § 2, stk. 2, i tillægsbekendtgørelsen af 8. december 1955.

I pkt. c er ikke medtaget den i den nugældende § 14, stk. 1, b, indeholdte bestemmelse om, at der for gazestrimler, imprægneret med paration til fluebekæmpelse, gælder en latitude på t 20%, da denne bestemmelse efter det for udvalget oplyste ikke længere kan anses for nødvendig.

I pkt. g, der svarer til den nugældende § 14, stk. 1, f, indeholdes forslag til en ny almindelig latitudebestemmelse. Forslaget er udarbejdet af kemikaliekontrollens og industrirådets repræsentanter i udvalget.

Til § 19.

Stk. 1 - 3 svarer til § 15, stk. 1 - 3, i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴. Med hensyn til den i stk. 4 foreslåede bestemmelse henvises til bemærkningerne til § 5 på side 113.

Til § 20.

Stk. 1 - 4 og 7 svarer til § 16 i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴, dog med den ændring, at stk. 3, der svarer til den nugældende § 16, stk. 3, a, er blevet udvidet med angivelse af en række eksempler på de bestemmelser, som giftnævnet kan træffe, herunder at bekæmpelsesmidler kun må sælges med et af nævnet fastsat procentisk indhold af virksomme stoffer. Det bemærkes herved, at § 4, stk. 4, i loven af 9. marts 1948 bestemmer, at ministeren kan fastsætte, at bekæmpelsesmidler kun må

tilvirkes og sælges med et af ham nærmere fastsat procentisk indhold af virksomme stoffer. En tilsvarende bestemmelse er ikke medtaget i lovudkastet, da udvalget anser det for at være tilstrækkeligt, at giftnævnet i medfør af den almindelige bemyndigelsesbestemmelse i lovudkastets § 13 kan fastsætte de nødvendige bestemmelser herom med henblik på imødegåelse af faren for mennesker og husdyr. Endvidere foreslås i forhold til den nugældende bestemmelse foretaget den ændring, at det angives, at udgifterne til særlige beskyttelsesmidler og redskaber skal afholdes af arbejdsgiveren.

Stk. 5 svarer til § 15, stk. 4, i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Stk. 6 svarer til § 17, stk. 7, 1' punktum, i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Til § 21.

Paragraffen svarer til § 17 i bekendtgørelsen af 1. november 1954 med følgende ændringer:

I Stk. 1 foreslås angivet, at etiketten skal indeholde angivelse af de af giftnævnet fastsatte bestemmelser om midlets anvendelse og opbevaring m.v.

I stk. 2, b, foreslås fastsat, at dødningehoved og tekst skal trykkes i hvidt på sort bund, medmindre giftnævnet tillader, at der anvendes anden lys farve.

I stk. 3 foreslås angivet, at midler i fareklasse A skal forsynes med ordene: "Må kun anvendes erhvervsmæssigt"¹, jfr. bekendtgørelsesudkastets § 26 og det på side 24 anførte.

Til § 22.

Paragraffen svarer til § 18, stk. 1-2, i bekendtgørelsen af 1. november 1954» idet der dog foreslås fastsat i stk. 2, at de der omhandlede bekæmpelsesmidler ej heller må opbevares sammen med foder. Bestemmelserne i den nugældende bekendtgørelses § 18, stk. 3, er ikke medtaget i forslaget, da disse bestemmelser efter udvalgets opfattelse må anses for overflødige.

Til § 23.

Bestemmelsen svarer til § 19 i bekendtgørelsen af 1. november 1954, som ændret ved tillægskendtgørelsen af 28. december 1956, med følgende ændringer:

Apotekere er i forslagets stk. 1 ikke medtaget blandt

de personer, der kan sælge bekæmpelsesmidler i fareklasse X, da der efter udvalgets opfattelse ikke er grund til at opretholde denne særstilling for apotekere, der forudsættes normalt at vil-
le få tilladelse til salg af disse midler, såfremt de ansøger herom. Efter det for udvalget oplyste har sundhedsstyrelsens apotekerafdeling intet at indvende mod denne ændring.

I stk. 3 foreslås efter ønske fra kemikaliekontrollens repræsentant i udvalget indføjet, at forhandleren i den autoriserede bog også skal indføre køberens navn og adresse og løbenummeret på den for køberen udfærdigede legitimation. Den i den nugældende § 19» stk. 2» indeholdte bestemmelse om, at bogføring kan ske i *ex.* i medfør af giftlovgivningen autoriseret giftbog, er udeladt under hensyntagen til, at det i giftlovgivningen stillede krav om giftbøger vil bortfalde ved gennemførelse af det af giftlovsrevisionsudvalget stillede forslag til ny giftlov.

Til § 24.

Paragraffen svarer til § 20 i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴, som ændret ved **tillægsbekendtgørelsen** af 28. december 1956.

Til §§ 25 og 26.

Med hensyn til disse paragraffer henvises til det på side 23-25 anførte.

Til § 27.

Paragraffen svarer til § 21, stk. 1, i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴ med de ændringer, der følger af de i §§ 25 og 26 stillede forslag om bekæmpelsesmidler i fareklasse A.

Til § 28.

Paragraffen svarer til § 21, stk. 2, i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴.

Til § 29.

Der henvises til det på side 28-29 anførte.

Til § 30.

Bestemmelsen, der er ny, må anses som nødvendig for at sikre, at den, der får udført bekæmpelsesarbejde af maskinstationer o.lign., er klar over, hvornår de behandlede afgrøder tidligst kan indhøstes.

Til § 31.

Bestemmelsen svarer til § 22 i bekendtgørelsen af 1. november 1954 med enkelte, mindre væsentlige ændringer.

Til § 32.

Paragraffen svarer til § 23 i bekendtgørelsen af 1. november 1954» som ændret ved tillægsbekendtgørelsen af 10. marts 1960.

Til § 33.

Paragraffen svarer til § 24 i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Til § 34.

Stk. 1, 2 og 4 svarer til § 25 i bekendtgørelsen af 1. november 1954, som ændret ved tillægsbekendtgørelserne af 28. december 1956 og 11. juli 1958.

Stk. 3 er nyt. Det må anses for naturligt, at det er vedkommende institution, der fastsætter fremgangsmåden ved afprøvningen samt afprøvningens område. Det følger af forslaget, at institutionerne, forinden afgørelsen træffes, skal give den pågældende anmelder meddelelse om, hvilken fremgangsmåde vedkommende institution ønsker at anvende, og om afprøvningens område. Anmelderen vil da kunne vælge mellem, om han ønsker det anmeldte middel afprøvet på den angivne måde, eller om han vil trække anmeldelsen tilbage.

løvrigt bemærkes med hensyn til de i stk. 1, C, nævnte midler til bekæmpelse af utøj hos fjerkræ, at det efter udvalgets opfattelse bør overvejes at anføre fjerkrælaboratoriet i stedet for statens husdyrbrugsudvalg som den institution, til hvilken anmeldelse om afprøvning af disse midler skal indgives.

Til § 35.

Bestemmelsen svarer til § 26 i bekendtgørelsen af 1. november 1954, idet der dog i stk. 1 foreslås indføjet, at vedkommende institution, når det drejer sig om nye stoffer, også skal have oplysning om præparatets giftighed for mennesker og husdyr.

Til § 36.

Paragraffen svarer til § 27 i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Til § 37.

Paragraffen svarer til § 28 i bekendtgørelsen af 1. november 1954, idet der dog er foretaget visse ændringer i teksten i **stk.** 3 for at tydeliggøre denne bestemmelse.

Til § 38.

Paragraffen svarer til § 29 i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Til § 39.

Stk. 1 og 3 svarer til § 30 i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Med hensyn til stk. 2 bemærkes, at udvalget må anse det for hensigtsmæssigt, at det i bekendtgørelsen anføres, at når en anerkendelse ændres eller tilbagekaldes, kan den for midlet godkendte etikette kræves ændret i overensstemmelse **hermed.**

Til § 40.

Paragraffen svarer til § 3I i bekendtgørelsen af 1. november 1954, idet det dog foreslås anført, at de omhandlede regler skal godkendes af landbrugsministeriet.

Til § 41.

Paragraffen svarer til § 32 i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Til §§ 42 - 46.

Disse paragraffer svarer til §§ 1 - 5 i bekendtgørelsen af 12. juni 1957 om privat afprøvning.

Til § 47.

Paragraffen svarer til § 33 i bekendtgørelsen af 1. november 1954^f idet dog bestemmelsen i § 33» atk. 2, om, at kemikaliekontrollen kan åbne færdigemballerede pakninger med bekæmpelsesmidler, foreslås ændret til, at kemikaliekontrollen kan åbne emballage med færdigblandede bekæmpelsesmidler. Om denne bestemmelse er der ikke enighed i udvalget, jfr. bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i lovudkastets § 15, stk. 2, side 65-66.

Til § 48.

Bestemmelsen svarer til § 34 i bekendtgørelsen af 1. november 1954 **med følgende ændringer:**

I stk. 1 er den nugældende bestemmelse om, at anmeldelsen til kemikaliekontrollen skal ske, efter at giftnævnet har klassificeret bekæmpelsesmidlet, ikke modtaget, da denne bestemmelse efter udvalgets opfattelse må anses for unødvendig.

Et flertal i udvalget (samtlige medlemmer med undtagelse af nedennævnte mindretal og Jørgen A. Pedersen) foreslår endvidere i stykket indføjet en bestemmelse om, at anmeldelsen til kemikaliekontrollen også skal indeholde **oplysning** om arten af fyldstoffer og opløsningsmidler. Dette forslag skyldes et ønske fra kemikaliekontrollens repræsentant i udvalget, der har oplyst, at sådan oplysning ofte vil være nødvendig, for at kemikaliekontrollen kan vurdere, om en **foreliggende** analysemetode kan benyttes, eller om det vil være nødvendigt, at fabrikant eller importør fremskaffer en brugelig analysemetode. Et mindretal (P. Møller og J. Rasmussen) mener, at landbrugsministeriets giftnavn bør være den eneste institution, til hvilken disse oplysninger skal gives. Mindretallet mener, at det må vesre tilstrækkeligt, at kemikaliekontrollen i tilfælde, hvor det er nødvendigt for kontrollen at få disse oplysninger, kan indhente disse hos giftnævnet.

I stk. 2 foreslås indføjet en bestemmelse om, at landbrugsministeriet bestemmer, hvilken af flere brugelige **analysemetoder** der skal anvendes. Denne bestemmelse svarer til lovudkastets § 14, stk. 2, sidste punktum.

Til § 49.

Paragraffen svarer til § 35 i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴ som ændret ved tillægsbekendtgørelsen af 31. marts 1959.

Til §§ 50-51.

Disse paragraffer svarer til §§ 36 og 37 i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴, som ændret ved tillægsbekendtgørelsen af 31. marts 1959.

Til § 52.

Paragraffen svarer til § 39 i bekendtgørelsen af 1. november 195⁴ med følgende ændringer:

I stk. 3 er indføjet en bestemmelse om, at anraeldelses- og prøveafgiften for midler til bekæmpelse af rotter ikke er under 300 kr. Denne afgift svarer til den **prøveafgift**, der nu **op-**

kræves af indenrigsministeriet, jfr. afsnit II i bekendtgørelse nr. 225 af 27. august 1957 om afgifter for kontrol med og godkendelse af rotteudryddelsesmidler.

Som stk. 4 er indføjet en bestemmelse om, at der til dækning af udgifterne ved efterkontrol med anerkendte rottebekæmpelsesmidler skal betales en fast årlig afgift på 300 kr. for hvert anerkendt rottebekæmpelsesmiddel. Denne afgift svarer til den afgift for efterkontrol, der nu opkræves af indenrigsministeriet i henhold til afsnit II i fornævnte bekendtgørelse af 27. august 1957. Forslaget forudsætter, at landbrugsministeriet påtager sig at foranledige disse afgifter opkrævet, og at landbrugsministeriet ikke finder anledning til at forhøje afgiftsbeløbet, jfr. det foran side 13 ff anførte.

Til § 53.

Paragraffen svarer til § 40 i bekendtgørelsen af 1. november 1954, som ændret ved tillægsbekendtgørelsen af 31. marts 1959.

Til § 54.

Der henvises til det på side 25-26 anførte.

Til § 55.

Med hensyn til denne paragraf henvises til det på side 10-11 anførte.

Til § 56.

Udvalget forudsætter, at der fastsættes en sådan frist, at forhandlere, der ikke får udstedt tilladelse til salg af bekæmpelsesmidler i fareklasse A, jfr. udkastets § 25, stk. 1, får rimelig tid til at udsælge de bekæmpelsesmidler i fareklasse A, som de ligger inde med ved nyordningens ikrafttræden.

Til § 57.

Der henvises til det på side 16 anførte.

Til § 58.

Paragraffen svarer til § 44 i bekendtgørelsen af 1. november 1954.

Til § 59.

Det forudsættes, at der fastsættes en sådan ikrafttrædelseafrikt, at de handlende, der ved bekendtgørelsens offent-

liggørelse måtte ligge inde med pakninger med de i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 333 af 22. december 1931 om opbevaring, ealg og udlevering til teknisk brug af gifte og andre for sundheden farlige stoffer § 9» stk. 2, nr. 1, omhandlede midler til udryddelse af rotter, får en rimelig tid til at indstille sig på den nye tilstand, jfr. det på aide 16 anførte.

Bilag 1.Samarbejdet imellem forsøgsinstitutionerne og
Landbrugsministeriets Giftnævn m.fl.

Statens plantepatologiske Forsøg, Statens Skadedyrlaboratorium, Statens Ukrudtsforsøg, landbo- og husmandsforeningernes Kemikalieudvalg samt havebrugets Kemikalieudvalg udfører forsøg og undersøgelser vedrørende bekæmpelsesmidlernes effektivitet.

Forsøg og undersøgelser tilrettelægges på en sådan måde, at der ud fra disse kan gives vejledning til land- og havebrug vedrørende hvert enkelt bekæmpelsesmiddels virkning, dosering, rette anvendelsesmåderne.

Nævnte institutioner foretager endvidere forsøg, der kan give jordbrugeerhvervene, industrien og handelen vejledning vedrørende den økonomiske baggrund for bekæmpelsesmidlernes anvendelse.

På grundlag af de således foretagne forsøg og undersøgelser udfører institutionerne et oplysnings- og vejledningsarbejde i samarbejde med land- og havebrugets konsulenter (se "**oplysningsarbejdet**" udarbejdet af F.K.Damgaard, Ole Thøgersen og H. Ingv. Petersen).

Institutionerne er endvidere dybt interesseret i, at bekæmpelsesmidlerne anvendes på en sådan måde, at skader undgås. Dette gælder forgiftninger af mennesker og dyr, skader ved vinddrift, ved afsmag, ved forkert behandling m.m. Institutionerne deler tillige forbrugernes interesse i, at man fortsat hurtigt kan tage nye effektive bekæmpelsesmidler i brug, og at der ikke fastsættes længere sprøjtefrister eller andre restriktioner vedrørende brugen end nødvendigt. Dette medfører, at de nævnte forsøgsinstitutioner i vid udstrækning søger samarbejde med Landbrugsministeriets Giftnævn, med **Landbohøjskolens** afdeling for farmakologi og toksikologi og med Kemikaliekontrollen.

Landbrugsministeriets Giftnævn kan ofte foretage klassificering og fastsætte bestemmelser vedrørende **sprøjtefrister** m.m. på grundlag af midlernes indhold og de oplysninger, der ad forskellige veje kan hentes fra udenlandske toksikologiske undersøgelser. Ofte vil man dog være i tvivl, idet bl.a. klimafor-

holdene, der spiller en meget stor rolle for bekæmpelsesmidler-
nes nedbrydning, kan være meget forskellig fra de danske, også
specielle danske anvendelsesområder og anvendelsesmetoder kan
spille en væsentlig rolle for den med brugen forbundne fare.

Forsøgsinstitutionerne og den førnævnte afdeling for
farmakologi og toksikologi samt Kemikaliekontrollen bør derfor
hver på sit arbejdsområde arbejde sammen med Giftnævnet for at
undgå ulykker og skader under midlernes anvendelse og desuden
for at skaffe andre oplysninger nødvendige for udformningen af
brugsanvisningen, således at bekæmpelsesmidlerne kan anvendes
med den mindst mulige risiko, og med den størst mulige nytte-
virkning.

Landbrugsministeriets Giftnævn bør under sit arbejde
holde sig i nøje kontakt med forsøgsinstitutionerne. Sidstnæv-
te bør på den anden side holde Giftnævnet underrettet om under-
søgelser, der ønskes iværksat.

Da undersøgelserne over bekæmpelsesmidlernes giftvirk-
ning nødvendigvis må foretages på dyr, er det af stor vigtighed,
at disse kan foretages i fornødent omfang.

Under forsøgs- og undersøgelsesarbejdet foreligger der
ved forsøgsinstitutionerne en række ikke-toxikologiske problemer
f.eks. varigheden af rester i jord af bekæmpelsesmidler, der er
skadelige for de følgende afgrøder, varigheden af imprægnering
af tekstiler med mølbekæmpelsesmidler m.m. Endvidere kan nævnes
en række problemer, der har nær tilknytning til behandlingerne i
praksis. Eksempelvis kan nævnes: Ufuldstændig afsvampning af
korn og frø, indblandinger af plantedræbende ukrudtsbekæmpelses-
midler i midler til afsvampning, i midler til jordforbedring, en
lang række skader af forskellig art forårsaget ved fejlsprøjt-
ninger, ufuldstændig rengjorte sprøjter o.m.fl.

Dette for forsøgsvirksomhed og forbrugere meget vig-
tige arbejde kræver mikroanalytiske metoder og kan ikke forven-
tes udført af et eventuelt kommende levnedsmiddelinstitut, men
det kan udføres af Kemikaliekontrollen. Mikroanalyserne kan
selvsagt ikke gennemføres i samme lokale som grovanalyserne.

Helge Christensen P.K.Damgaard L. Hammarlund
J.M.Henriksen H. Ingv. Petersen J. L. Schnicker
A. Stauning Ole Thøgersen H. Wic km and.

Bilag 2.Oplysningsarbejdet.I. Besvarelse af forespørgsler fra konsulenter, maskinstationer, praktiske landmænd, haveejere m.fl.

Der foreligger ikke faste rammer for, hvorledes oplysningsarbejdet skal praktiseres, men helt fra begyndelsen har det været naturligt, at praktiske landmænd, gartnere, frugtavlere og haveejere har rettet forespørgsler vedrørende midler imod plantesygdomme, skadedyr og ukrudt til institutionerne.

Med konsulenttjenestens udbygning er der imidlertid foregået en naturlig omlægning af dette oplysningsarbejde, idet praktikernes forespørgsler nu for en stor del rettes til konsulenter, der i vanskelige tilfælde søger kontakt med forskningsinstitutionerne.

Institutionerne får dog fremdeles mange forespørgsler direkte fra de praktiske erhvervs udøvere. Særlig gælder dette fra gartneri- og havebrug, hvis konsulenttjeneste endnu ikke er så stærkt udbygget.

II. Konsulenters uddannelse.

Da konsulenterne som nævnt i stigende grad står som vejledere for forbrugere af kemiske bekæmpelsesmidler er det af stor betydning, at land- og havebningsstuderende under studiet på Len Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole modtager en grundlæggende undervisning i bekæmpelsesmidlers anvendelse, virkning og farlighed. En halv snes forelæsnings timer givet i tilslutning til den almindelige undervisning vedrørende plantesygdomme, skadedyr og ukrudt vil kunne give vordende studerende et godt grundlag for forståelse af de vigtigste grupper af plantebeskyttelsesmidler, herunder disses kemiske sammensætning og biologiske virkninger. Endvidere bør de studerende stifte bekendtskab med hovedtræk af lovgivningen vedrørende omsætning, kontrolforanstaltninger og forsigtighedsregler.

Efter uddannelsen på højskolen bør praktiserende konsu-

lenterens viden på disse områder løbende suppleres. Denne oplysningsvirksomhed **foranstalt**es af de biologiske institutioner samt af landbrugsministeriets giftnavn.

III. Kursusvirksomhed.

I landbrugsministeriets bekendtgørelse af 1. november 195⁴ anføres i § 20, stk. 1: Bekæmpelsesmidler i fareklasse X må kun anvendes af personer, der af landbrugsministeriet har fået særlig tilladelse hertil. Tilladelsen, der gives for indtil 5 år ad gangen, vil almindeligvis blive gjort betinget af, at vedkommende har gennemgået et af landbrugsministeriet foranstaltet giftkursus.

I henhold hertil er der hidtil oprettet kursus af 2 typer:

1. Ryge- og aerosolkursus, som varer een dag, og som i reglen lægges på havebrugsskolerne (Beder, Søhus, Vilvordede) for at give de unge gartnere lejlighed til at få **X-tilladelsen** som led i skoleuddannelsen. Der er dog altid åbent for gartnere udefra. Undervisningen er lagt til rette, så deltagerne af landbrugsministeriet får tilladelse til at indkøbe og benytte følgende X-midler:

- a. Cyanpræparater til rygning i væksthuse.
- b. Midler med paration, metylparation, TEPP og Sulfo-TEPP til tågesprejtning og aerosolbehandling i væksthuse.

2. Jorddesinfektionskursus, som varer to dage, og som hidtil er afholdt mindst een gang årligt. Jorddesinfektion egner sig bedst for entreprenørvirksomhed, idet det kræver alsidigt og meget materiel, som let bliver for dyrt for det enkelte gartneri, men ønsker en gartner selv at foretage jorddesinfektion, er der adgang for ham til deltagelse i kursus. Der gives undervisning, så deltagerne af landbrugsministeriet får tilladelse til at benytte og købe X-midlerne metylbromid og klorpikrin til jorddesinfektion. Der gives også undervisning i ryge- og aerosolbehandling, så jorddesinfektører også får tilladelse til brug af ovennævnte rygemidler.

Det primære ved begge kurser er, at deltagerne bliver gjort **"giftminded"**, så de ikke blot kan anvende de specielle

midler uden fare for dem selv eller andre, men også får en dybere forståelse af hele problemet omkring anvendelsen af giftige bekæmpelsesmidler. Som supplement til dette egentlige gives der undervisning i midlernes rette anvendelse med **henblik** på bedst mulig bekæmpelse af sygdomme og skadedyr.

Kursus for konsulenter, ledere af maskinstationer m.fl.

Der er siden 19⁴⁹ afholdt årlige kurser, der er besøgt af et stedse stigende antal personer. Det årlige deltagerantal har i de senere år været ca 900. Under medvirken af de biologiske institutioner, kemikaliekontrol og landbrugsministeriets giftnavn gives der deltagerne oplysninger om de nyeste resultater vedrørende bekæmpelse af plantesygdomme, skadedyr og ukrudt, herunder virkningen af plantebeskyttelsesmidler og de forsigtighedsforanstaltninger, der træffes af h.t. giftfaren. Oplysningerne vedrørende plantebeskyttelsesmidlers effektivitet og farlighed knyttes således sammen. Med henblik på det tidligere nævnte nære samarbejde imellem konsulenter og forbrugere og konsulenternes yderligere uddannelse for vejledningsarbejde vedrørende brugen af plantebeskyttelsesmidler bør der lejlighedsvis foranstalles ekstraordinære kurser for konsulenterne og for konsulenternes medarbejdere.

IV. Anden form for oplysningsarbejde.

I almindelighed får konsulenter samt iøvrigt alle, der abonnerer på meddelelser fra Statens Forsøgsvirksomhed, bl.a. de nyere resultater vedrørende plantebeskyttelsesmidler tilsendt.

Med henblik på giftfaren under **plantebeskyttelsesmidlernes** anvendelse, samt giftfaren ved restkoncentrationer m.m. bør landbrugsministeriets giftnavn have økonomiske muligheder for udsendelse af fornødne tryksager og vejledninger. Opmærksomheden bør ikke mindst være henvendt på udsendelse af vejledninger til sygehuse og praktiserende læger, der i tilfælde af de iøvrigt hyppigt forekommende forgiftninger skal kunne give hurtig og bedst mulig behandling. På tilsvarende måde bør landets dyrlæger forsynes med **vejledninger** vedrørende behandling af opståede forgiftninger, der skyldes brugen af kemiske plantebeskyttelsesmidler.

